

Kampen om indflydelse under den danske COVID-19 krise

UNGDOMSADFÆRD UNDER COVID-19

Kandidatuddannelse i Læring og Forandringsprocesser
Aalborg Universitet – Institut for Læring og Filosofi
Et speciale af Emma Morgen Jørgensen og Eva Mielskov Bang

Anslag: 239.887

Abstract

In the beginning of 2020, the COVID-19 was confirmed as a new coronavirus by the World Health Organization. The virus soon spread across the whole globe, and Denmark was without exception. The global pandemic affected all parts of society as Mette Frederiksen on the 11th of March 2020 closed down the whole society. This closure of the Danish society caused ripple effects throughout all population groups, because every individual's life was turned upside down. The purpose of this thesis is therefore to examine and discover insights about the younger segment of students between 19-29 years during this time of crisis in Denmark. The reason for this scope, it is that this segment has been targeted by a lot of criticism from the public.

To reveal knowledge and insights about the modifications of behavior within this segment during this time of COVID-19, the thesis utilizes a systematic construction of the field of COVID-19 in order to create a foundation that allows for an examination and research of the different perceptions that exist in the field of COVID-19. Meaning that we view the field as an analytical construction of power struggles that influence the young students in the field of COVID-19. With this, the thesis will focus on what rationalization and value orientation that underlie the different positions. We wish to analyze the power struggles that exist in Denmark between the different positions that is trying to seek influence and gain power within the field of what we call the COVID-19-field and how this affects the young students. In order to answer this, we included the literature field of Pierre Bourdieu and his reflective sociology as the backbone of the thesis, but also in terms of theoretical expression used throughout the answering of this thesis. Additionally, we have employed qualitative interviews with different young students in order to discover their perceptions and behaviour during this time. With a stance in the qualitative interviews and the practical reality of Bourdieu, it has been possible to construct four different accounts of the young students and their perceptions of reality during the time of COVID-19. This concrete focus on structure of the COVID-19 field and the agents' experience of their current position within this field has allowed us to gain an understanding of how the agents act and how they are influenced by the structure within the field.

In conclusion, the study shows that there are different agents that seek to influence the field of COVID-19, and these agents all have different perceptions of what is needed to comply with the current crisis and expectations from society. In order for the agents to obtain power and influence within the field, the degree of cultural and economic capital is of crucial character.

The analysis thus emphasized that the young students have marginalized position within the field of COVID-19. Despite this marginalized position the young students are highly influenced by the new structures within the COVID-19 field. It thus becomes clear that there are differentiated perceptions among the young students about the new structures despite the structural changes being the same. Additionally, it is discovered that it is possible to underline that there are several dominating logics that influence the structure of COVID-19 field, but in terms of the population there is one health rationale that is more dominating or more visible to the human eye than others. It is therefore possible to conclude that the field is considered a form of codified.

Forord

Med dette speciale søger vi en indsigt i, hvad der er på spil for unge studerende i Danmark under coronakrisen. Vi ønsker at vise at tiltag under coronakrisen udføres ud fra forskellige hensyn, og at disse forandringer altid vil tilgodese visse interesser. Ved en synliggørelse af dette vil vi belyse de tovtrækkerier som udspiller sig mellem forskellige aktører, og hvordan dette påvirker de unge studerende.

Specialet er inspireret af den franske sociolog og antropolog Pierre Bourdieu (1930-2002) både i den strukturelle opbygning og i vores udfoldelse af teorien. Den strukturelle opbygning tager udgangspunkt i undgåelsen af en teoretisk forfordeling, og vil derfor efter indledningen starte med en præsentation af de empiriske interviews. Læseren kan således forvente et indledende møde med beretningerne fra den praktiske virkelighed, som efterfølges af en historisering, som er med til at konstruere feltet for COVID-19. Opbygningen af historiseringen vil tage et Bourdieusk teoretisk udgangspunkt. De indledende empiriske beretninger, og den efterfølgende feltkonstruktion, vil herefter danne grundlaget for specialets sociologiske feltanalyse.

Vi, og alle andre danskere, står i en usædvanlig situation. Dette skal ikke ses som en sovepude for projektets udformning, men snarere en formidling om, hvorledes vi har søgt at manøvrere igennem denne danske COVID-19-tilstand, og hvordan dette uundgåeligt har påvirket projektet. Oprindeligt var specialets målgruppe seniorer 75 +, og problemstillingen tog udgangspunkt i aktivitetstilbud i Københavns Kommune. I takt med corona-situationens udvikling og de dertil hørende restriktioner, blev det klart for os, at udfordringerne ved dette speciale var for stort, hvorfor vi valgte at skifte markant retning og starte forfra, dog med samme teoretiske udgangspunkt. COVID-19 tilstanden, og nedlukningen af Danmark, har påvirket vores arbejdsgang, men især vores adgang til litteratur, idet vi under denne periode ikke har haft mulighed for at skaffe litteratur i form af bøger og andet fysisk materiale. I forsøget på at imødekomme dette er diverse internetsider, artikler og tekster forsøgt indhentet over nettet. Dette har deslige påvirket vores empiriske indsamling, hvilket vil uddybes senere gennem diskussionsafsnittet.

Afslutningsvist ønsker vi at sige tak til de imødekommende unge studerende for at bidrage med deres personlige beretninger. Vi vil ligeledes rette en stor tak til vores specialevejleder Anette Lykke Hindhede for kompetent og konstruktiv vejledning.

Emma Morgen Jørgensen

Eva Mielskov Bang

Indholdsfortegnelse

1	Afsættet.....	1
1.1	<i>En Bourdieusk konstruktion</i>	3
2	Beretninger fra feltet	6
2.1	<i>Christoffer, en studerende fra Nordjylland</i>	7
2.2	<i>Dennis, en studerende fra hovedstaden.....</i>	15
2.3	<i>Sara, en studerende fra hovedstaden</i>	24
2.4	<i>Sanne, en studerende fra Nordjylland.....</i>	32
3	Historisk konkret analyse	41
3.1	<i>Historisering som grundlag for konstruktionen.....</i>	42
3.2	<i>Historisering af feltet COVID-19.....</i>	43
3.2.1	<i>Kulturelle - og politiske processer.....</i>	44
3.2.2	<i>Den historiske tidslinje</i>	47
3.2.3	<i>Et skift i rationaler.....</i>	49
3.2.4	<i>WHO i tovtrækkerier med SSI og Sundhedsstyrelsen.....</i>	51
3.2.5	<i>WHO søger indflydelse.....</i>	53
3.2.6	<i>Sundhedsmyndighederne markerer deres position.....</i>	56
3.2.7	<i>Magtkamp mellem sundhedsmyndighederne og Heunicke</i>	57
3.2.8	<i>Frederiksen tager roret</i>	60
3.2.9	<i>Sundhedsmyndigheder vil teste mere, som i WHO's logik.....</i>	66
3.2.10	<i>Feltets love og bekendtgørelser.....</i>	70
3.2.11	<i>Frederiksen til de unge</i>	72
3.2.12	<i>En stille genåbning.....</i>	76
3.2.13	<i>Feltets tovtrækkerier</i>	79
4	Sociologisk feltanalyse	82
4.1	<i>Sociologisk feltanalyse.....</i>	83
4.2	<i>Sociologisk refleksivitet.....</i>	84
4.2.1	<i>Forskerens position i det akademiske felt.....</i>	85
4.2.2	<i>Sociologisk feltanalyse i praksis</i>	88
5	Historisk konkret sociologisk analyse	92
5.1	<i>Historisk konkret sociologisk analyse.....</i>	93
5.2	<i>Min isolation</i>	93

5.3	<i>Fra nedlukning til læring.....</i>	97
5.4	<i>En miskendt symbolsk vold.....</i>	100
5.5	<i>En for fællesskabet</i>	103
5.6	<i>De dominerende logikker</i>	106
5.7	<i>Konstruktion af positioner.....</i>	108
6	Forskningsmetodik.....	111
6.1	<i>Forskningsmetodik.....</i>	112
6.2	<i>Historiseringsarbejdet i praksis</i>	112
6.2.1	<i>Registrantanalysen</i>	113
6.3	<i>Feltanalysen i praksis.....</i>	115
6.3.1	<i>Agenterne</i>	115
6.3.2	<i>Interview i Bourdieusk optik</i>	117
6.4	<i>Profiler og rammekonstruktioner</i>	119
6.4.1	<i>Danne en mening og sammenhæng</i>	120
7	Diskuterende metodisk og teoretisk refleksion.....	122
7.1	<i>Diskuterende metodisk og teoretisk refleksion.....</i>	123
7.2	<i>Specialets fund sammenlignet med relevant forskning.....</i>	123
7.3	<i>En kritisk tilgang til forskningsstykket</i>	125
7.4	<i>Den symbolske vold.....</i>	128
8	Litteraturliste.....	131
8.1	<i>Bøger.....</i>	131
8.2	<i>Internetsider</i>	132
8.3	<i>Tidsskriftartikler</i>	141
8.4	<i>Lovtekst og bekendtgørelser</i>	141
8.5	<i>Rapporter.....</i>	142
9	Bilagsliste:	145

Indholdsfortegnelse modeller

Model 1: Kulturelle og Politiske handlesammenhænge	45
Model 2: COVID-19 tidslinjen	48
Model 3: Smitte- og testantal (SSI 2020a).....	62
Model 4: COVID-19 feltets positioner	81

1 Afsættet

I marts 2020 befinder Danmark og resten af verden sig i en krisetilstand, som aldrig tidligere er set magen. Den 27. februar 2020 blev den første dansker testet positiv for COVID-19, en forkortelse af Corona Virus Disease 2019, og siden har smitten spredt sig i et landsdækkende omfang. Den 1. marts 2020 blev der registreret det første dødsfald relateret til den nye virus (Sonne 2020). SARS-CoV-2 er navnet på selve coronaviruset, der forårsager luftvejsinfektionen kaldet COVID-19 (Statens Serum Institut 2020h). SARS-CoV-2 formodes at være startet midt november 2019, men blev først registreret i starten af januar 2020 i byen Wuhan i Hubei-provinsen i Kina, og allerede den 9. marts blev alle 27 EU-medlemslande ramt af bekræftede tilfælde af COVID-19 patienter (Göttler 2020).

Verdenssundhedsorganisationen WHO erklærede den 11. marts 2020 udbruddet af SARS-CoV-2 for en pandemi (Sundhedsstyrelsen 2020e). Når en epidemi bliver til en pandemi, vil samfundet reagere på en særlig måde. Sammenlignet med udbruddet af pandemien Severe Acute Respiratory Syndrome i 2003, også kaldet SARS, har COVID-19 smittespredningen været betydeligt værre. SARS nåede eksempelvis aldrig til Danmark, hvorfor det ikke havde en særlig indvirkning på den danske befolknings adfærd. En væsentlig forskel mellem SARS og SARS-CoV-2 er, at SARS først smittede efter tegn på sygdom, hvorimod SARS-CoV-2 allerede smitter inden symptomer forekommer (Langer 2011). Dette er en af årsagerne til, at smittespredningen har været betydeligt værre sammenlignet med SARS-pandemien. Sekundært kan globaliseringen, med hyppigere rejser udenlands, være en påvirkende faktor for den hurtigere smittespredning.

Den 11. marts 2020, dagen hvor WHO erklærer udbruddet af SARS-CoV-2 for en pandemi, går Danmark i tilnærmelsesvis undtagelsestilstand, hvilket indbefatter at regeringen løbende, og med effektiv indsats, udarbejder tiltag med intentionen at forsinke smittespredningen i Danmark mest muligt (Sonne 2020). Ifølge Statens Serum Institut, SSI, er disse tiltag en nødvendighed, således at smittespredningen ... *ikke overstiger den samlede kapacitet i sundhedsvæsenet* (Statens Serum Institut 2020). Disse tiltag består blandt andet af bekendtgørelser og love, eksempelvis forbud mod samling af mere end ti mennesker og foranstaltninger på børne- og undervisningsområdet (Bilag 3, Love og bekendtgørelser - Alle).

Under denne corona-situation får det tungtvejende betydning, at hele den danske befolkning tilpasser sig regeringens iværksatte tiltag, så smittespredningens hastighed kan mindskes, hvilket er af positiv betydning for sygdomsbyrden, og begrænser afledte effekter i samfundet (Sundhedsstyrelsen 2020e). Den danske befolkning er blevet præsenteret for særligt udsatte grupper og disse grupper består i hovedtræk af; ældre over 65 og personer med kroniske lidelser eller nedsat immunforsvar (Sundhedsstyrelsen 2020f). Specialet tager udgangspunkt i målgruppen unge studerende mellem 20 og 29 år. Denne aldersdefinition mellem 20-29 år er et aldersinterval, som Sundhedsstyrelsen og SSI opererer med. Specialet tager udgangspunkt i studerende med henblik på at undersøge, hvordan de unge opfatter COVID-19, og hvorledes de strukturelle ændringer påvirker deres studiepraksis.

Under disse tiltag forsøges det at modificere den danske befolknings adfærd til det mest hensigtsmæssige i forhold til at mindske smittespredningen. Dette budskab formidles til den danske befolkning via diverse anerkendte profiler såsom politikere, Sundhedsstyrelsen, Hendes Majestæt Dronningen og flere kendte danskere, med fokus på at nå alle grupper i den danske befolkning, og få disse til at indordne sig de nye foranstaltninger. Dette fokus kommer blandt andet til udtryk gennem medierne, hvor ungdomsgruppens adfærd debatteres. Under corona-situationen ses en kritik rettet mod den unge målgruppe, som i visse tilfælde har været, eller er, fremstillet som værende uansvarlige i forbindelse med håndteringen af den danske corona-situation. Denne kritik rettet mod den unge befolkningsgruppe med henblik på modificering af adfærd er ikke ny, og er før set i flere forskellige henseender. Vidensråd for Forebyggelse har i 2018 udarbejdet en målrettet gennemgang af videnskabelig litteratur for at afdække de indsatser, som er mest effektfulde til forebyggelsen af rygning blandt børn og unge (Vestbo m.fl. 2018). Herigennem forsøges ligeledes at modificere de unges adfærd i en specifik sammenhæng med otte forskellige former for indsatser således, at de stopper med at ryge.

Målgruppen unge mellem 19 og 29 år er, ifølge adfærdsforsker Pelle Guldborg Hansen fra Roskilde Universitet, særlig relevant under COVID-19 situationen i Danmark, idet denne gruppe i samfundet er mere uforudsigelige i deres adfærd, mindre autoritetstro og ydermere har et større behov for at være aktive i deres sociale netværk. Ydermere kan det faktum, at de ikke er i risiko være medvirkende til, at de ikke begriber situationens alvor (Ringkøbing Skjern Dagbladet og Brunn 2020).

Dette øgede fokus på modificering af de unges adfærd via restriktive nye bekendtgørelser og love under corona-situationen danner udgangspunktet for specialet. Vi ønsker at konstruere de tovtrækkerier, der finder sted i Danmark mellem de forskellige positioner, som søger magt i det, vi kalder feltet for COVID-19. Det er væsentligt at understrege at vi betegner COVID-19 feltet, som det danske COVID-19 felt, da vi er bevidste om, at dette kan adskille sig fra andre internationale COVID-19 felter. Vi anskuer feltet, som en analytisk konstruktion af kampe om at påvirke de unge studerende i feltet for COVID-19, og vil med specialet se nærmere på, hvilke rationaler og værdiorienteringer som ligger til grunde for de forskellige positioner.

1.1 En Bourdieusk konstruktion

Thus, if you will allow me to plagiarize Kant's famous dictum: theory without empirical research is empty, empirical research without theory is blind. There would be no need reasserting such truisms if the division between theoreticist theory and empiricist methodology were not sustained by extraordinary forces: it is in effect inscribed in the very structures themselves (Bourdieu 1988, 774–75)

I artiklen *Theory & Society* beskriver Bourdieu koblingen mellem det empiriske og det teoretiske, som den bærende kerne for forskningen. Oversat: Teori uden empiriske undersøgelser er tom, empiriske undersøgelser uden teori er blind (Bourdieu 1988). Med Bourdieu som inspirationskilde tages der udgangspunkt i en fortløbende og gensidig dialog mellem specialets teoretiske ræsonnementer og empiriske undersøgelser. Specialets empiriske arbejde anvendes som redskab til at bryde med forudindtaget i vores eksisterende forståelse af den sociale virkelighed og tænkemåde som forskere (Hammerslev m.fl. 2009, 11). Deslige kan denne tilgang medvirke til en fastholdelse i refleksionen af vores konkrete forskningspraksis.

Dette har ligeledes betydning for, hvorledes vores projektstruktur har formet sig med en distancering fra den traditionelle akademiske opbygning karakteriseret af et projekt med indledning og metode typisk efterfulgt af et teoriafsnit, et analyse- og diskussionsafsnit og en afsluttende konklusion. Vi argumenterer for, at denne opdeling disharmonerer med både den faktiske virkelighed, og ligeledes med Bourdieu, som netop påpeger at det teoretiske ikke har forrang for det empiriske (Bourdieu og Wacquant 2009). *Hans ambition er at få dem til at*

fusionere (Bourdieu og Wacquant 2009, 41). På den måde søger vi i den forskningsmæssige praksis en konstant overlapning mellem det teoretiske og undersøgelsesfeltet. Med dette som incitament, søger vi en praksisnær tilgang til undersøgelsen og hele specialets feltkonstruktion. Bourdieu arbejder ikke sædvanligvis med en selvstændig konklusion, hvorfor vores ambition med opgaven er at fremskrive denne i løbet af teksten uden en sluttelig gentagelse.

Vores opgave tager således afsæt i praksis gennem fire beretninger fra feltet for COVID-19. Disse beretninger udgøres af fire unges personlige fortællinger om, hvordan deres perspektiv er på corona-situationen, og hvordan situationen påvirker dem. Interessen er at skabe en forståelse for de unges ræsonnement om, og praktisering under corona-situationen. Hertil søges en synliggørelse af, hvorledes de fire subjektive beretninger kan, eller ikke kan, relateres til hverandre, hvor hver enkelt ung udgør én agent. Betegnelsen *agent* og *aktør* benyttes i opgaven, da Bourdieu betragter individer som strukturelt determinerede og som aktiv handlende (Bourdieu og Wacquant 2009). De fire beretninger er en redigering af interviewene med formålet at skildre de unges livsforløb påvirkende for deres rationaler og værdiorientering i feltet for COVID-19.

Når vi foretager denne interviewuddragelse er vi bevidste om, at vi har en direkte indvirke på feltet gennem vores konstruktion af rammerne for beretningerne. Vi vælger at gøre dette i forsøget på, at begribe det sociale rum, og give læser en mulighed for det selvsamme. Der skabes derved en indsigt i de handlinger og perspektiver, som gør sig gældende for de unges forståelse af deres sociale virkelighed.

For at være tro mod vores Bourdieuske tilgang har vi gennem vores praxeologiske optik valgt at foreligge et systematisk historiseringsarbejde. *In order to escape history, paradoxically, there is no other way than to historicize* (Bourdieu 1992, 38). Historiseringen foretages i forsøget på at objektivere de nutidige forståelseskategorier (Hammerslev m.fl. 2009), og et forsøg på at udfordre det illusoriske, som Bourdieu betegner som det indbildte og uvirkelige. Denne historisering skal således bidrage til forståelsen af, hvad der trækkes tov om i feltet for COVID-19. Som nævnt afslutningsvist i foregående afsnit, anskuer vi feltet for COVID-19 som et aktivitetsfelt, hvori forskellige positioner, gennem magtkampe, søger indflydelse på den dominerende doxa, som er den umiddelbare og ureflekterede erfaring af, og viden om, verden, hvilket er medbestemmende for, hvordan corona-situationen praktiseres og forstås i feltet. Afslutningsvist er det væsentligt, at den måde vi som forskere forstår feltet på har afgørende

betydning for både specialets fire beretninger og historiseringsarbejdet. På den måde er vi med til at forme konstruktionen af feltet, og grænserne for denne, hvilket uundgåeligt bærer præg af vores position som forskere med den baggrund vi indtræder feltet fra.

Selve historiseringsarbejdet og udformningen af de fire beretninger skal ses som et fortløbende inspirationsgivende arbejde til hinanden. Historiseringsarbejdet giver en forståelse for feltets opkomst og strukturelle opbygning med henblik på at forstå feltets magtrelationer og deres tilskrevne betydning (Hammerslev m.fl. 2009). En viden som er anvendt til at forstå de unge gennem interviewene, men ligeledes kan opfange og begribe de værdiorienteringer og praksisformer, som kan være normaliserede og vanskelige at opfange. Specialets vil således påbegyndes med disse fire profiler og beretninger i et rammesæt med henblik på at synliggøre hver enkelt unges position og værdiorientering i feltet, for derefter at sætte dette i relation til andre rationaler og positioner i feltet gennem en efterfølgende historisering.

Ovenstående danner ramme for specialets problemformulering, hvor vi ***med udgangspunktet at udarbejde et studie af de tovtrækkerier som udspilles mellem forskellige positioner, som har søgt indflydelse i feltet for COVID-19, vil undersøge danske unges studerendes ræsonnement om, og praktisering under corona-situationen.***

Det første, og næste, afsnit *Beretninger i feltet* har et rent empirisk udgangspunkt, hvorefter vi i den *Historiske konkrete analyse* har et teoretisk udgangspunkt til historiseringsarbejdet. Den teoretiske begrebsdel inddrages og udfoldes ydermere løbende i den historiske sociologiske konkrete feltanalyse i takt med deres væsentlighed.

2 Beretninger fra feltet

Selve den måde, man når frem til en bestemt position på, er indskrevet i habitus. Med andre ord: De sociale aktører medvirker aktivt til at determinere den situation, der determinerer dem, i kraft af de socialt og historisk funderede perceptions- og vurderingskriterier, de er bærere af (Bourdieu og Wacquant 2009, 121).

2	Beretninger fra feltet	6
2.1	<i>Christoffer, en studerende fra Nordjylland</i>	<i>7</i>
2.2	<i>Dennis, en studerende fra hovedstaden.....</i>	<i>15</i>
2.3	<i>Sara, en studerende fra hovedstaden</i>	<i>24</i>
2.4	<i>Sanne, en studerende fra Nordjylland.....</i>	<i>32</i>

2.1 Christoffer, en studerende fra Nordjylland

Christoffer er 22 år og bor i en studielejlighed lidt uden for Aalborg centrum. Christoffer studerer til finansøkonom på første år på University College Nordjylland. Hans forhold til at studere beskriver han selv som værende *okay*, og han beskriver hans måde at studere på som værende *fint tilpas*. Christoffer er vokset op i en skilsmissefamilie, hvor han som barn boede en uge hos hver i henholdsvis Fredericia og lidt uden for Fredericia. I Christoffers opvækst blev det vægtet højt, at han sammen med sin lillebror og storesøster følte sig hjemme i begge hjem. Hans far er uddannet folkeskolelærer og underviser udskolingen, mens hans mor er uddannet sygeplejerske og arbejder som hjemmehjælper. Christoffer fortæller at sygdom har fyldt en del i hans opvækst, hvor moderen har været psykisk syg og han selv har sølagi, hvilket allerede var fremtrædende i en tidlig alder. Til dagligt laver Christoffer en masse mad og er sammen med sine venner.

COVID-19 situationen og regeringens tiltag har påvirket Christoffer i en sådan grad, at han må studere hjemmefra og ikke kan dyrke det sociale gennem samvær med sine venner og familie. Han har siden nedlukningen af landet, kun været hjemme hos sine forældre tre, fire gange, og har ellers udelukkende opholdt sig i sin lejlighed sammen med sin kæreste. Han mener ikke, at det er svært at følge myndighedernes retningslinjer, og mener også selv at han er god til at følge dem. Christoffer har ikke lyst til, at være ham som *går og smitter folk*, eller som fik sygdommen fordi han ikke fulgte reglerne overhoved. Han understreger, at det ikke er muligt når han eksempelvis er ude for at handle, hvor man ikke selv kan kontrollere, hvor mange der er. I forhold til studiet prøver Christoffer at følge så godt med hjemmefra som muligt, hvor hans studiegruppe eksempelvis er enige om ikke at samles, og i stedet holder møder online. Christoffer er ærgerlig over, at den digitale undervisning, efter hans mening, ikke fungerer optimalt, hvor han har oplevelsen af en masse miskommunikation mellem undervisere og elever.

Christoffers holdning til tiltagene er, at de både er *gode og dårlige*. At de redder menneskeliv, men samtidig at Danmark skal passe på med at bruge for meget *af statskassen på at holde åbent for længe*. Han husker selv tiltag såsom, at *man skal huske at vaske hænder og spritte hænder*, og at man ikke må forsamles mere en ti, hvortil han fremhæver at forsamlingsforbuddet er en fin regel, så længe at den ikke bliver vedholdt for længe, så landet lukker *fuldstændigt sammen*. Christoffer mener, at myndighedernes tiltag er *okay*, men at spritte hænder når man er ovre for

at handle er *lidt ligegyldigt*. Dette begrundes han med, at langt de fleste kunder ikke spritter hænder alligevel, og på den måde bliver det ligegyldigt for andre at gøre det. Christoffers rationale i ord står derfor i kontrast til de dominerende sundhedsfaglige agents forståelse i feltet, der mener at afspritning af hænder mindsker risikoen for smitte. Dog handler Christoffer i overensstemmelse med de dominerende forståelser, og understreger at han selv spritter hænder, når han er ude for at handle. Med hensyn til Christoffers skolegang mener han, at han er *blevet lidt mere doven* under COVID-19. Han lægger vægt på, hvordan skolens kommunikation ikke fungerer som den skal, og at man går glip af information på den måde. Han føler det er ærgerligt, at man ikke får det optimale ud af sin uddannelse, og føler ikke undervisningen dækker den normale undervisning, idet de kun indtaler tale til PowerPoints, og man ikke kan komme i kontakt med lærerne og ikke får lov til at stille spørgsmål eller diskutere emnerne.

Det fremgår i interviewet, at Christoffer ikke oplever, at der bliver snakket om ungdomsadfærd, og til dels føler at det er blevet overset. Han mener det er fordi folk regner med, at de unge mennesker har de sociale medier, og *bare kan finde på noget at lave selv*, hvilket han synes er en skam, når nu *man bare for det meste sidder derhjemme nu*. Christoffer synes, at langt størstedelen af de unge er gode til at følge reglerne, men mener at der i alle aldersgrupper er nogle som ikke tænker på andre. I forhold til at undgå smittespredning af COVID-19 i samfundet mener han at ansvaret ligger hos os hver især og udtaler: *Den enkelte person skal selv tage ansvar for ikke at blive smittet eller ikke at smitte andre*.

Syn på COVID-19

- *En tand værre end influenza, men også virkelig slem.....*10
- *hvis man vil have viden, så kan man få det.....*10
- *går ikke og er bange.....*10

Praktisering i COVID-19 feltet

- *blive lidt doven og sove lidt længere.....*11
- *snakker vi over facetime.....*12
- *føler lidt, at det er blevet overset.....*12

Muligheder og begrænsninger i COVID-19 feltet

- *Fuldstændig sat en stopper.....*13
- *Så folk tager ansvar.....*14

Christoffer, en studerende fra Nordjylland

Interview af Emma Morgen Jørgensen og Eva Mielskov Bang

at spritte hænder, når man er ovre for at handle, er lidt ligegyldigt.

En tand værre end influenza, men også virkelig slem

hvis man vil have viden, så kan man få det

Hvad tænker, du når jeg siger COVID-19?

Christoffer: Så tænker jeg en masse miskommunikation mellem undervisere og elever. Det er fint nok når de skriver en mail. Men der er bare meget kommunikation som man ville have fået oppe i skolen, som man ikke modtager over de powerpoint, som er indtalt på forhånd til undervisningen. Man får heller ikke de andre elevers spørgsmål at høre.

Hvad hører du om COVID-19 virussen?

Christoffer: Jeg følger så godt med som jeg kan. Og så ja, læser det vigtigste og hører alle nyheder, for det meste så hører jeg nyheder engang i mellem. Altså COVID-19 er jo en influenzalignende sygdom, som især rammer rammer ældre mennesker hårdt. En tand værre end influenza, men også virkelig slem for andre.

Hvordan har du oplevet samarbejdet mellem politikere og sundhedsmyndigheder?

Christoffer: Jamen altså. Jeg føler at kommunikationen har været okay. Øh nogle gange, for eksempel her fra sidste gang der var pressemøde op her til den 10. maj, der har der været ret meget stilhed, i forhold til at få at vide hvad der skal ske med genåbningen af landet. Men ellers var der jo løbende mange pressemøder, hvor sundhedsmyndighederne og politikerne sammen fortalte om nyhederne.

går ikke og er bange

Hvilke overvejelser har du omkring det at blive smittet med COVID-19?

Christoffer: Ja. Jeg tænker ikke, at jeg er i risikogruppen. Men jeg vil da helst ikke smittes. Så jeg tager da foranstaltningerne

seriøst. Vi har taget de foranstaltninger, at vi har en bil til rådighed. At hvis vi skal nogle steder hen, hjem til Fredericia eller Århus, så tager vi den. Så vi har valgt at køre i stedet for at tage offentligt transport. Men jeg går ikke og er bange for at blive smittet. Jeg vil bare gerne tilbage til skolen.

Har du haft symptomer på COVID-19?

Christoffer: Nej, det har jeg ikke.

Kender du nogen, som har været smittet med COVID-19?

Christoffer: Altså min lillebror, blev aldrig testet, fordi han var i Bangkok, tror jeg det var. Thailand eller et eller andet. Kan ikke helt huske, hvor han var. Men han sagde, at han havde det så dårligt, at han ikke kunne svømme igennem poolen, uden at han blev forpustet. Og han hostede og sådan noget. Så vi er næsten 90 % sikker på, at han havde det.

blive lidt doven og sove lidt længere

Hvordan forløber en typisk uge for dig? Hvis du kan beskrive både før COVID-19 og nu under COVID-19?

Christoffer: Normalt stod der jeg op og spiste morgenmad, og tog i skole indtil vi

havde fri. Øhm så ja. I weekenden hvis der var nogle aktiviteter, så var vi måske lige nede i byen. Eller så noget sport med nogle venner. Øhm ja, og nu. Der er det bare. Man kan godt blive lidt doven og sove lidt længere end det der er meningen. Og ikke følge så godt med igen. Så ja, man må som sagt ikke være sammen med venner endnu. Jo mindre grupper. Så jeg kommer ikke rigtig sådan ud af lejligheden så meget. Mest hvis jeg skal handle. Jeg studerer jo hjemmefra, og det er ikke så godt. I weekenden er jeg også bare hjemme nu.

Hvor opholder du dig henne nu her under COVID-19?

Christoffer: Jeg har været i lejligheden stort set hele tiden. Sammen med min kæreste. Jeg tror jeg har været tre fire dage, hjemme og besøge mine forældre. Så jeg laver er mest bare herhjemme ja.

Hvor ofte er du sammen med andre?

Christoffer: Det er hovedsageligt kun, når jeg er ovre og handle. Og så har jeg som sagt været få gange hjemme. Ellers så er det bare mig og min kæreste der er i lejligheden.

snakker vi over facetime

***Hvordan følger dine venner
retningslinjerne, som er givet af
myndighederne?***

Christoffer: Hvis vi skal lave noget i min studiegruppe, så snakker vi over facetime eller et eller andet sammen. Og finder ud af noget der. Mine venner er også ret meget derhjemme. Tror folk keder sig en hel del. Man kan godt blive lidt bims i hovedet. Så jeg hører en del brok, men ingen som ikke følger retningslinjerne.

***Hvad tænker dine venner om den måde,
hvorpå du forholder dig til COVID-19
situationen på?***

Christoffer: Min studiegruppe for eksempel, der tror jeg at vi er meget enige om det gælder om ikke at samle for mange mennesker. Og blive derhjemme, og ses med de samme mennesker. Der er ikke rigtig nogen som har sagt noget til mig, og jeg har ikke spurgt. Tror vi er ret enige om, at man skal blive hjemme. Jeg har lige en enkelt ven som spiller fodbold stadigvæk sammen med nogle andre. Men ham snakker jeg ikke så meget med vel.

føler lidt, at det er blevet overset

***Hvordan oplever du, at der tales om
ungdomsadfærd under COVID-19?***

Christoffer: Nej det emne føler jeg faktisk ikke, at der er blevet snakket så meget om nu her. Men i starten var der jo Dronningens tale, hvor hun i hvert fald nævnte, at hun ikke var tilfreds med de unge. Der var det oppe til debat. Nogle som ikke tog det seriøst og sådan. Lige da der blev lukket ned. Det ligger i hvert fald et pres. Men ellers så synes jeg ikke der har været så meget fokus på det siden. På hvordan det er for unge. Også dem som faktisk følger retningslinjerne.

Hvad tænker du om det?

Christoffer: Jeg føler lidt, at det er blevet overset, måske fordi der er folk der regner med, at de unge mennesker har de sociale medier, og så bare kan finde på noget at lave selv. Og sådan er det jo ikke nødvendigvis.

***Jeg har lyst til at spørge dig om det samme
igen. Hvad tænker du om det?***

Christoffer: Jeg tænker da lidt at det er en skam. For man sidder for det meste bare hjemme nu. Det kan jo også gøre noget ved en. Når man er derhjemme hele tiden, og ikke kan være social. Jeg bliver i hvert fald negativ og sådan. Og i medierne handler det meget om de ældre og rigtig meget om den

danske økonomi. Ikke rigtig om unge. Så øh. Ja. Det er måske også svært.

fuldstændig sat en stopper

Vil du sige at du følger myndighedernes anbefalinger?

Christoffer: Ja så godt som. Men det er nok ikke muligt, når man er ovre og handle. Der kan man ikke selv kontrollere, hvor mange der er. Folk står oven i hinanden og er dårlige til at spritte hænder. Det er ikke alle der gør det jo. Så.

Hvordan vil du beskrive, hvad tiltagene gør ved dig?

Christoffer: Jeg tror måske, i forhold til skolen, der er jeg blevet lidt mere doven, fordi det er nemmere bare at lægge sig ind i sengen, end det er at skrive og læse. Og så har det stresset mig ikke at vide, hvad der skulle ske med vores eksamener. Ja som sagt så fik vi her forleden en mail omkring at vores skriftlige eksamener skulle blive holdt hjemmefra. Og så var der et møde over Microsoft Teams, hvor vi fik at vide at vi skal have kamera og lyd til, sådan så de kunne høre hvis man snød. Vi ved ikke ekstremt meget om det endnu, hvordan det skal foregå. Det er også fordi, at skolen ikke selv har fundet ud af hvordan det kommer

til at forløbe med Microsoft Teams og 150 elever. Så nu har jeg fået lidt mere ro på i forhold til, at man ved at eksamen bare bliver hjemmefra. Men det havde bare været så meget nemmere, hvis man lige sad oppe i skolen i tre timer og skrev i stedet for at skulle sidde hjemme med kamera og mikrofon, og jeg ved ikke hvad. Og socialt ja, der har det fuldstændig sat en stopper for, hvad man før kunne. Det gør mig rigtig trist at tænke på, at jeg ikke bare kan se mine venner som jeg plejer. Humøret daler da lidt.

Har tiltagene under COVID-19 haft indflydelse på din hverdag?

Christoffer: Ja det har de. Det er nok mest det der med, at man ikke må samles mere end ti personer. At jeg ikke kan se mine venner og jeg ikke kan komme over i skolen. Og at jeg skal tænke så meget over det, når jeg er ovre for at handle. I det hele taget er jeg begrænset i hverdagen, og ender tit med ikke at lave så meget. Men jeg vil jo heller ikke lade vær med at følge retningslinjerne. Men skolen gav mig ligesom en grund til at stå op til tiden og komme ud af døren og i gang. Og det er demotiverende, når undervisningen hjemme er så dårlig. Jeg kan da godt spritte hænder og sådan. Det er jo fint nok.

Hvad tænker du om, at dit studiested skal udføre undervisningen digitalt?

Christoffer: Ja det har de jo været nødt til at gøre, men det har ikke fungeret optimalt føler jeg. Det er lidt en skam, at man går glip af noget god undervisning ved at sidde herhjemme. Normalt når man sidder oppe i klassen, og nogen har nogle spørgsmål, eller når man selv har nogle spørgsmål, så er det nemmere at komme i kontakt med underviseren og sige “Kan jeg ikke lige få en forklaring på det her?” eller “Hvad er det nu man gør her?” Det kan man jo ikke rigtig nu. Nu sidder vi bare og trykker *pause* og *play* på et powerpoint.

Så folk tager ansvar

Hvis du skulle lave regler for den rette håndtering af COVID-19, hvilke regler synes du så, skulle gælde?

Christoffer: Den med ti personer skulle nok gælde i forhold til at stoppe smitten med at sprede sig alt for meget. Men den med håndsprit og vaske hænder ekstremt længe, altså jeg føler ikke rigtig at den gør noget. Fordi man rører og piller ved alt muligt andet imens man ikke vaske hænder og spritter hænder. Så jeg ville nok hælde mest til den med at samles max ti personer skulle gælde. Altså forsamlingsforbuddet.

Hvem mener du har ansvaret i forhold til at undgå den her smittespredning?

Christoffer: Det har vi hver især. Den enkelte person skal selv tage ansvar for ikke at blive smittet eller ikke at smitte andre. Men også sundhedsmyndighederne og politikerne. De skal sørge for at tage hånd om alle. Det er en svær balance, tænker jeg. Jeg tænker bare, at alle skal gøre, hvad de kan. Øh. Måske er det også derfor, at de får Dronningen til at tale også. Fordi de skal have alle med. Så folk tager ansvar og tager det seriøst.

2.2 Dennis, en studerende fra hovedstaden

Dennis er 24 år gammel og studerer spansk og kultur på Københavns Universitet på Søndre Campus. Dennis beskriver sig selv som værende en ... *flittig studerende*, der bruger sine studiekammerater i sin læring. Gennem sin studietid har han erfaret at det er vigtigt at kunne prioritere, hvor fokuset i hans læring skal ligge, for på den måde at opnå det bedste resultat.

Dennis bor i hovedstadsområdet i en lejlighed, som han deler med to jævnaldrende. Dennis er vokset op i Greve, hvor han sammen med sin søster har haft delt bopæl hos sine forældre som blev skilt da Dennis var to år gammel. Dennis' mor er uddannet speditør og arbejder i dag i Danske Bank, mens faren, som gik bort for at par år siden, arbejdede som maler. Dennis beskriver at der under hans opvækst, *blev skruet ned for usunde ting*, og prioriteret hvad der var sundt at gøre og spise. Dennis kan godt lide at holde sig aktiv og motionere meget og beskriver sig selv som *lidt af en fodboldtosse*. Derudover er Dennis glad for film, serier og gaming og ser ofte sine venner i weekenden. Dennis beskriver sin opvækst som værende god med gode værdier, hvor det er vigtigt at behandle andre mennesker med respekt på samme måde, som man selv ønsker at blive behandlet.

Siden nedlukningen af Danmark har Dennis stort set kun opholdt sig i sin lejlighed, hvor han gennem hele forløbet har haft begrænset socialt samvær med andre end sine roommates. Dennis har et rationale der stemmer overens med det dominerende sundhedsfaglige rationale i COVID-19 feltet, der mener at smitten mindskes hvis vi alle isolerer os hjemme. Dennis beskriver situationen som værende *rigtig irriterende* og som en *skodsituation*, men at det ikke er *the end of the world*. Dennis har den opfattelse, at alle i hans familie tager deres forbehold, ser ikke deres venner, og opholder sig hjemme primært. Da vi spørger ind til, hvordan COVID-19 situationen har påvirket Dennis personligt, beskriver han blandt andet, hvordan hans undervisning er blevet påvirket. I den første periode med hjemmestudie, fandt han det vanskeligt at følge med semesterplanen, og kom hurtigt *ret meget bagud*. Dette resulterede i, at han følte sig nødsaget til at *catche op*, hvortil han ikke prioriterede at være med til de få undervisningstimer studiet tilbødte online. På trods af dette mener Dennis efterhånden at have skabt en god rytme og *undervisningskultur*, hvor han slavisk kører igennem alt i semesterplanen, for at være sikker på at han har *det hele med*. COVID-19 situationen har ligeledes påvirket Dennis på den måde, at han savner sin familie, og har lyst til at komme udenfor og gøre en masse ting sammen med sine venner, som han ligeledes føler et afsavn til.

Dog er han indstillet på at *vi skal holde ud lidt endnu* og at han ikke vil se flere mennesker, før retningslinjerne fra regeringen ændres.

Dennis' holdning til dele af regerings tiltag fremgår gennem interviewet, hvor forsamlingsforbuddet på max 10 personer og håndteringen af offentlig transport er tiltag han fremhæver, når vi spørger ind til hvilke tiltag han kender til. Han uddyber sin holdning omkring forsamlingsforbuddet, hvortil han fortæller at *det kunne have været værre* og at max 10 personer umiddelbart er et højt antal, hvor max fem personer også, ifølge ham, havde været acceptabelt. Han tænker over at holde afstand til andre både for hans egen, men også for andres skyld. Dennis fremhæver ligeledes tiltaget *det meget grundige hygiejne-tiltag som at vaske hænder og håndsprit, især i butikkerne*.

Dennis mener ikke at indtalte PowerPoint-præsentationer erstatter den vanlige undervisning, og at han, grundet hans sproglige fag, føler en mangel i at kunne øve det sproglige i klassen. I forhold til det at være mere hjemme og mindre sammen med vennerne, mener Dennis at det har været *okay* og ikke har været *voldsomt svært*. Han fremhæver, hvordan han på mange måder stadig kan holde kontakten med sine venner i form af video og chat. Dennis mener, at det handler om hvert enkelts *mindset*, og om man har lyst til at bruge denne COVID-19 situation til at bruge tiden på sig selv, og på den måde lærer sig selv bedre at kende.

I interviewet berører vi ligeledes Dennis holdning til unges forholdet til COVID-19. Dennis mener at hans venner, ligesom ham selv, er gode til at holde afstand og blive hjemme, men har den generelle opfattelse af, at hans jævnaldrende ikke er gode til at følge myndighedernes retningslinjer. Ansvarer ligger ifølge Dennis både hos den enkelte, og hos regeringen og Sundhedsstyrelsen, hvortil han uddyber, at vi kun kan komme igennem det sammen. Han mener ikke, at der kan gøres mere for at påvirke de unges adfærd, og siger: *Det er os selv der skal italesætte det over for hinanden*. Dennis fortæller til slut, at han vil gøre sin del for at tilværelsen hurtigst muligt skal komme tilbage til normalen. Han vil fortsætte med at følge retningslinjerne og opfordre dem omkring ham til at gøre det samme.

Syn på COVID-19

- *det er ikke the end of the world*.....18
- *står sammen side om side*.....18
- *Jeg vil ikke sådan teste grænsen*.....19
- *smittebærer uden at det er brudt frem*.....19

Praktisering i COVID-19 feltet

- *på altanen eller inde på mit værelse*.....20
- *Kørt mit eget selvstudie*.....20
- *vi har holdt stand*.....21
- *folk der begynder at slække lidt*.....21

Muligheder og begrænsninger i COVID-19 feltet

- *kunne have været meget værre*.....22
- *handler også om, hvordan man har lyst til at reagere*.....22

Dennis, en studerende fra hovedstaden

Interview af Emma Morgen Jørgensen og Eva Mielskov Bang

Hellere være lidt for forsigtig end ikke forsigtig nok

det er ikke the end of the world

Hvad tænker, du når jeg siger COVID-19?

Dennis: Så tænker jeg, at jeg er ved at blive træt af det. Det er en skod-situation. Det er simpelthen. Det har været øhm. Jeg synes bare, at der begynder at ske så mange sjove ting på universitetet og du ved. Det er ved at blive forår, og så kommer den her situation. Og det er bare. Det har været irriterende. Men det er ikke the end of the world på en måde altså. Jeg har været så heldig, at jeg har kunne få lov til at beholde mit arbejde. Så jeg har taget på arbejde hver uge. Og så er det bare med at holde humøret højt. Og følge semesterplanen til undervisningen, og ligesom prøve at holde kontakten med vennerne på en eller anden måde. Men det har været irriterende. Det har været rigtig irriterende. Det har det.

Hvad hører du om COVID-19 virussen?

Dennis: Meget alvorligt for rigtig mange aspekter i verden. Både økonomisk og også menneskeligt. Også i forhold til at

mennesker har brug for det sociale samvær. Så det er svært. Man kan også gøre op i.. Altså i Danmark. Vi har det ikke lige så slemt, som i rigtig mange andre lande. Fordi jeg tror, at vi brugte en eller anden overdrivelse politik hurtigt ikke. Så vi sådan. Så vi fik sat os selv lidt i lock down rimelig hurtigt. Så det er ikke lige så slemt som mange andre steder i verden. Men jeg prøver at følge med i sådan en vaccine og sådan nogle ting. Jeg synes man hører noget forskelligt. Men det er spændende at se om det bliver til noget hurtigt.

står sammen side om side

Hvordan er dit syn på samarbejdet mellem politikere og sundhedsmyndigheder i forhold til håndteringen af COVID-19?

Dennis: Altså det jeg har set, og det jeg har fulgt med i, det har virket godt. Det har virket som om, at Sundhedsstyrelsen har været sådan, på en måde sådan topprioritet for viden, og det er dem der ligesom styrer

slagets gang, tror jeg. De står sammen side om side i Statsministeriet og præsenterer de nye retningslinjer sammen. Så de er meget tæt forbundet de to enheder, hvilket jeg synes er meget fint.

Jeg vil ikke sådan teste grænsen

Hvilke overvejelser har du omkring det at blive smittet med COVID-19?

Dennis: Jeg tror, at... Jeg er selvfølgelig klar over, at det er en lidt slemmere version af en influenza, med vejtrækningsproblemerne. Så det er selvfølgelig ikke rart. Jeg tror ikke, at jeg frygter det som sådan. Men jeg vil ikke sådan.. Hvad siger man. Jeg vil ikke sådan teste grænsen. Jeg vil hellere være lidt påpasselig, og tage det mere med ro. Jeg behøver ikke øh teste det og finde ud af, at det lige kunne være sjovt at få denne her virus her.

Har du selv haft symptomer på COVID-19?

Dennis: Overhoved ikke.

smittebærer uden at det er brudt frem

Er du bange for at smitte andre?

Dennis: Det vil jeg nok mere være ja. Fordi man netop kan være smittebærer uden at det er brudt frem i en. Jeg kan have det lige nu uden at have symptomerne. Så det har jeg tænkt meget over. Især over for de udsatte. Der har jeg selvfølgelig tænkt meget over det. Især mine bedsteforældre, og hvordan jeg ikke har lyst til at være til fare for, og være en trussel for, dem. Så jeg har tænkt over det, på den måde at jeg holder afstand til andre mennesker for min egen skyld, men også for deres skyld. Det har jeg tænkt over.

Kender du nogen, som har været smittet med COVID-19?

Dennis: Min mor sagde, at hun havde nogle symptomer på et tidspunkt, men jeg ved ikke hvor alvorligt det var. Jeg tror hun mistænker lidt, at hun har haft det. Men hun har ikke været i kritisk tilstand på noget tidspunkt. Og mine bedsteforældre, som er i udsat aldersgruppe, de har alle sammen passet godt på sig selv. Så det er godt. Mine venner har også haft det fint. Så jeg tror ikke, at jeg kender nogle der lige umiddelbart har været igennem det forløb. Heldigvis.

på altanen eller inde på mit værelse

Hvordan ser en typisk uge ud for dig under COVID-19?

Dennis: Lige nu så prøver jeg at arbejde mandag, tirsdag. Og fokusere på studiet resten af ugen. Så det er ikke sådan, at jeg siger fra fredag klokken fire. Okay nu har jeg weekend. Det er sådan lidt mere blandet sammen. Så fokus på arbejde mandag, tirsdag. Og så umiddelbart studie som førsteprioritet resten af ugen. Hvor jeg også bare.. Når klokken bliver ni - ti om aftenen, så hygger jeg mig med en serie eller film eller et eller andet. Prøver at motionere meget. Træne herhjemme. Enten på altanen eller inde på mit værelse. Og ja. Det er sådan lidt det.

Hvor opholder du dig henne under COVID-19?

Dennis: Meget i vores lejlighed ikke. Meget inde på mit værelse. Hvis jeg skal læse, så vil jeg gerne have noget læsero. Så lukker jeg døren. Ellers inde i stuen med de andre roommates jeg har, hvis de er hjemme. På den måde kan man sige, at jeg er heldig fordi jeg bor sammen med nogen, og ikke bor alene. Så tror jeg det havde været noget hårdere at skulle være hjemme så meget. Men når man har andre at snakke med, så er det fint.

Hvor ofte er du sammen med andre end dine tre roomies?

Dennis: Jeg er lige begyndt at ses med nogle venner igen. På sådan nogle udendørs områder. Vi var ude at gå en tur i sidste uge med nogle venner. Hvor vi så selvfølgelig prøver at respektere afstanden. Prøver at følge retningslinjerne. Og for et par uger siden sås jeg med nogle venner igen. Hvor vi også var udenfor, spiste noget pizza og drak lidt og sådan. Så ja. Jeg har ses med nogle venner to gange, og så har jeg set min mor og søster tre gange i hele forløbet. Så umiddelbart rigtig meget hjemme. Men prøver også at få det til at lykkes med at ses med nogle uden for.

kørt mit eget selvstudie

Hvordan har COVID-19 situationen påvirket dig?

Dennis: Jeg har sagt det der med arbejde, at jeg stadig har mit arbejde. Det føler jeg mig meget taknemmelig for kan man sige. Øh det har påvirket min undervisningssituation lidt. Jeg kan huske i starten, da vi blev bedt om at blive hjemme fra universitetet, så kom jeg ret meget bagud ift. vores semesterplan. Jeg ved ikke, hvad der skete, det gik hurtigt lige pludseligt. Jeg lavede ikke det jeg skulle. Så jeg har ikke sådan

været med i de få undervisningstimer vi har haft, fordi jeg har kørt mit eget selvstudie, for at prøve at catche op. Men på en eller anden måde, så har det også sådan fået mig ind i et god rytme med at få lavet alle mine ting og fået mig ind i en god undervisningskultur tror jeg. (...) Det har givet mig sådan et eller andet, hvor jeg måske lærer mig selv lidt bedre at kende, og hvad jeg har brug for i mit studie. Det sociale aspekt der savner jeg selvfølgelig mine venner, og jeg savner min familie. Men jeg har det sådan lidt. Vi skal holde ud lidt endnu. Jeg vil ikke sådan begynde at se alt for mange endnu, før at det begynder at give lidt mere mening. Vi skal lige have lidt flere retningslinjer fra regeringen og sådan nogle ting.

vi har holdt stand

Hvordan opfører dine venner sig i forbindelse med nedlukningen af Danmark?

Dennis: De opfører sig også fint. Altså det er sådan kun her på det seneste at vi har åbnet lidt op for muligheden for at ses udenfor til en gåtur eller noget. Øhm. Ellers så synes jeg, at vi har holdt stand. Jeg tror heller ikke at de andre de ses med så mange. Nogen har været på sådan noget zoom-

møde så de har det godt og de glæder sig også bare til at komme igang igen.

folk der begynder at slække lidt

Hvordan oplever du, at der tales om ungdomsadfærd under COVID-19?

Dennis: Jeg tror der er mange der vil være enige med mig i, at det er i den her aldersgruppe, at folk ikke tager det seriøst, hvis der er nogen så er det måske meget unge mennesker, at folk de har en ide om begynder at slække på reglerne først men sådan er det at være ung tror jeg. Så er der mange fordomme.

Hvad tænker du om det?

Dennis: Øhh. Jeg kan jo godt forstå det fordi på mange måder er det rigtigt at det er mange unge mennesker det går i grupperinger sammen fordi de sådan "Vi er unge. Vi skal nyde livet" -attitude. Jeg kan godt forstå at folk de tænker sådan om unge mennesker, men det er svært at få alle til at makke ret. Det tror jeg.

kunne have været meget værre

Hvordan oplever du mulighederne for at følge myndighedernes retningslinjer?

Dennis: Altså det har været fint synes jeg. Hvis man ikke prøver at teste for mange grænser af, så synes jeg det har været rimeligt. (...) Vores dagligdag har ikke været så slemt påvirket som andres føler jeg, og på den måde har det ikke været så galt. Der har selvfølgelig været den der restriktion på forsamling. Men over 10 tror jeg den stadig er. Så det synes jeg er udemærket. Det kunne have været meget værre.

handler også om, hvordan man har lyst til at reagere

Hvad tænker du om, at dit studiested skal udføre undervisningen digitalt?

Dennis: Det gør den i hvert fald ikke. Den er overhoved ikke en erstatning. Jeg savner virkelig at komme tilbage til klasselokalet og til de diskussioner som vi havde i klassen. Bare det at man hører læreren til forelæsningsen, sådan hvor han står foran en og fortæller, det giver bare noget helt andet end når hans lyd der er blevet indtalt på en PowerPoint-præsentation. Så jeg synes slet ikke, at det kan erstatte det. Fordi vi mangler. Fordi jeg synes også, at det er vigtigt, især når jeg har sproglige fag, så er det så vigtigt at vi taler sproget også og at vi øver os i det fremmedsprog også. Og det gør vi overhovedet ikke lige nu. Så jeg føler

at man skal tage andre midler i brug, hvis man skal samle op på det kan man sige. Så jeg synes ikke at det kan erstatte undervisningen, det kan det ikke.

Hvilke aspekter har ikke været godt nok?

Hvis du skulle lave regler for den rette håndtering af COVID-19, hvilke regler synes du så skulle gælde?

Dennis: Jeg synes godt at det kunne være mere klart, hvem der måtte samle sig. Fordi lige nu, jeg tror at det hedder forsamlingsforbud ved over 10 personer, men hvad under 10 må så godt? Jeg synes at det er mærkeligt, at de samme ni mennesker godt må samles, hvis der bare er sagt at man skal holde afstand og ikke nødvendigvis være i kontakt med hinanden, så på en eller anden måde savner jeg mere klarhed over, hvem der må samles og hvordan man må samles. Fortæl i stedet, hvordan man bør gå udenfor og ses med hinanden, hvis vi ikke skal være i lockdown sådan 100%, som vi ikke er. Så lidt bedre udmelding omkring det tror jeg.

Hvor mener du, at ansvaret ligger i forhold til at undgå smittespredning?

Dennis: Altså jeg synes regeringen, det er jo lidt svært, for det er jo, er det dem der sætter retningslinjerne eller er det dem der ikke følger dem? Så er det fordi at

retningslinjerne ikke har været gode nok eller er det fordi vi som befolkning ikke har været gode nok til at følge dem. Så det kan være svært at sige, hvor ansvaret ligger. Hvilke aspekter har ikke været godt nok? Måske lidt af hvert. Jeg synes ansvaret er delt. Der er rigtig mange mennesker der skal kunne følge det her, før at vi kan komme godt igennem det. Så det ligger helt sikkert også meget hos befolkningen og ikke kun hos regeringen og Sundhedsstyrelsen.

2.3 Sara, en studerende fra hovedstaden

Sara er 23 år gammel og studerer Business administration, en erhvervsøkonomi HA på engelsk, på Roskilde Universitet. Hun er i gang med sjette semester, og er derfor ved at skrive sit bachelorprojekt. Sara beskriver sig selv som *meget selvdisciplineret*, og bruger *enormt mange* timer på sit studie, for at opnå de bedste resultater. Hun er bosat alene på Nørrebro i en etværelses lejlighed, og har et studiejob hos konsulentfirmaet Radient. Som barn har Sara flyttet cirka hver andet år siden hun var otte år gammel, men primært i Glostrup bosat i både lejlighed og hus. Sara, hendes mor og to yngre brødre flyttede til Glostrup, da hun var omtrent otte år grundet hendes forældres skilsmisse. Før da boede de i Cape Town i Sydafrika med hendes far. Saras mor er uddannet- og arbejder som socialrådgiver, mens Saras far har sit eget dykkerfirma i Cape Town, hvilket også er årsagen til at han stadig bor der den dag i dag. Under sin opvækst beskriver Sara værdier som *emotionel support* og det at blive *hørt og anerkendt*. I sin fritid kan Sara godt lide, at se sine venner og veninder, at tage på museer og forlængede weekendture til eksempelvis Tyskland eller Sverige, og en gang imellem at tage en tur i byen.

Under COVID-19 er Saras tilværelse under forandring. Regeringens fremsatte COVID-19 love og bekendtgørelser påvirker især Saras sociale liv, og der har været tidspunkter, hvor hun *måske ikke var særlig glad* fordi humøret var påvirket. Sara beskriver, at hun har fulgt retningslinjerne og været *meget påpasselig* med, hvem hun har set. Hendes hverdag er blevet påvirket i en sådan grad, at hun tilbringer mere tid hjemme, og læser mere op til sine lektioner på universitetet i stedet for at være social. Hendes undervisning foregår online, så hun bruger ikke længere meget tid på transport, og er godt tilfreds med undervisningens kvalitet. Under COVID-19 har Sara opholdt sig hjemme i sin etværelses lejlighed, og når det var hårdt er hun gået ture i parken. I starten af nedlukningen så Sara kun sin kæreste, *havde fuldstændig cuttet* andre, og så først sin mor efter to måneder. Derefter er hun begyndt at ses med to faste veninder, men kun udendørs til gåture. Sara beskriver en adfærd, der stemmer overens med den adfærd, som anbefales af myndighederne, hvor der gradvist bliver åbnet op for, at man kan se flere og flere, så længe det foregår udendørs.

Saras holdning til myndighedernes tiltag fremgår gennem interviewet, hvor hun synes det har *været positivt*. Særligt nævner hun, at tiltagene er blevet udviklet undervejs, og først informeret ud til befolkningen efter, at der ved forskning er blevet vist at de virker. Tiltag som Sara kender til er at spritte hænder og at holde afstand, først to- og nu en meter. Hun beskriver ydermere

reglen om, hvor mange der må være i en butik beregnet ud fra kvadratmeter efter, at nogle butikker nu igen er åbnet. Hendes holdning til forsamlingsforbuddet er ligeledes *meget positivt* for at undgå *en stor chance for at smitte eller blive smittet*, og mener at dette forbud *nok også er derfor, at så mange smittekæder er brudt*. Under interviewet kommer vi ind på den digitale undervisning, som i Saras tilfælde har kørt over Teams med nogle *ret gode undervisere* og en rigtig god undervisning. Sara finder det *kanon fedt at se, at folk de tager nogle innovative metoder i brug* og mener, at selve implementeringen af den digitale undervisning også er gået hurtigt. Sara mener at det ville være en god ide at fortsætte med online-undervisningen en dag om ugen, da dette blandt andet vil spare hende for en lang transport til- og fra studiet.

I interviewet kommer vi ind på ungdomsadfærden under COVID-19, hvortil Sara beskriver, hvordan der i starten var *rigtig mange der så ned på unges adfærd*. Hun eksemplificerer det med nogle unge mennesker, som havde spillet beer-pong til fest, og oplever at særligt de ældre 60 + ser ned på de unge, og taler om de unges adfærd. Hertil retfærdiggør hun de ældres syn på de unge, og siger at hun også *lidt har været enig*. Sara mener, at ansvaret for at undgå smittespredning ligger hos befolkningen, og synes *ikke at regeringen kan have skylden for noget som helst, det har egentlig bare været borgernes egen skyld, hvis de bliver smittet og ikke har fulgt retningslinjerne*.

Syn på COVID-19

- *Influenzalignende sygdom.....27*
- *Det har jo været necessary.....27*
- *isoleret mig selv.....28*
- *ville bare være super super nederen.....28*

Praktisering i COVID-19 feltet

- *bare læse 24/7..... 29*
- *decideret ked af det.....29*
- *en kæmpe forskel synes jeg.....30*

Muligheder og begrænsninger i COVID-19 feltet

- *det har været meget positivt.....31*
- *Ikke at regeringen skal have skylden31*

Sara, en studerende fra hovedstaden

Interview af Emma Morgen Jørgensen og Eva Mielskov Bang

One in a million

Influenzalignende sygdom

Hvad tænker, du når jeg siger COVID-19?

Sara: Jamen så tænker jeg i hvert fald influenzalignende sygdom, og noget som påvirker det sociale hos rigtig mange ekstremt meget. Men det er samtidig også noget som går ind og påvirker folk mentalt, fordi folk render rundt og er meget bange for at blive smittet og sådan nogle ting. Det er i hvert fald min første tanke, når jeg tænker på det.

Det har jo været *necessary*

Hvordan har du oplevet at budskabet om COVID-19 er kommunikeret ud til samfundet?

Sara: Jeg synes, at de har været rigtig rigtig dygtige til at fortælle hvordan situationen er nu. Der er nogle der ser ned på, at de har brugt dronningen til at kommunikere budskabet ud. Men jeg synes, at det har været en positiv ting at gøre, netop fordi at

så tager folk det måske mere seriøst. Så på den måde så synes jeg, at det har skabt en meget hurtig og stor seriøsitet omkring budskabet om, at vi skal være hjemme, og alle de her ting her i starten. Det har jo været *necessary* så derfor synes jeg at det har været meget godt.

Hvordan har du oplevet samarbejdet mellem politikere og sundhedsmyndigheder?

Sara: Ja der var jo den der snak om at Mette Frederiksen lidt har gået sin egen vej. I forhold til, at hun har fulgt sundhedsmyndighedernes retningslinjer og hvad de har sagt, og så har hun gået den vej, i stedet for rent faktisk at snakke med de andre politiske partier og have dem inde over. Jeg føler, at hun har fulgt sundhedsmyndighedernes anbefalinger til punkt og prikke faktisk. Det er sådan jeg har oplevet det. Det har jeg en forventning om. Men på den anden side, er jeg også enig i den fremgangsmåde i og med at beslutningerne skulle tages så hurtigt. Så

derfor synes jeg, at det er positivt, at hun har sagt "Jeg kan simpelthen ikke diskutere det her med jer lige nu, det har vi ikke tid til, så det er den her vej vi går, for det er sundhedsmæssigt forsvarligt". (...)

isoleret mig selv

Hvilke overvejelser har du omkring det at blive smittet med COVID-19 selv?

Sara: Altså de eneste overvejelser har været, at jeg har været meget påpasselig med hvem som jeg har set. Eller hvis jeg har været tæt på folk. Eller nu er jeg kommet tilbage på arbejde, så der har jeg holdt meget afstand, fulgt retningslinjerne. Så jeg har gjort mig de tanker, at jeg selvfølgelig ikke skal se min mormor og sådan nogle ting, fordi jeg ikke har lyst til at smitte hende, i tilfælde af, at jeg render rundt og er smittebærer uden at vide det. Men ja. Ellers har jeg bare tænkt, at selvfølgelig hvis jeg fik det, så havde jeg også isoleret mig selv.

Er du bange for selv at blive smittet?

Sara: Jeg var rigtig bange i starten. Ikke engang fordi, at det ville påvirke mit helbred som sådan, det er jo ikke fordi, at jeg ville dø af det eller noget som helst. Jeg tror det var fordi at der var så mange der døde. Specielt i Italien. (...) Men jo længere

tid der er gået, jo mindre er jeg bange for at blive smittet. Fordi alle render rundt og siger, at alle alligevel bliver smittet på et tidspunkt. Man skal også blive smittet på et tidspunkt. Så derfor er jeg sådan lidt "får jeg det, så får jeg det". Så på den måde. Man ved også mere nu omkring, hvem der dør. Det er kun folk med kroniske sygdomme eller de er lidt ældre. Så derfor har jeg været sådan "Så behøver jeg ikke at bekymre mig, hvis jeg får det".

ville bare være super super nederen

Kender du nogen, som er blevet smittet med COVID-19?

Sara: Nej det gør jeg faktisk ikke.

Er du bange for at smitte andre?

Sara: Ja jeg er rigtig bange for at smitte andre, hvis jeg selv havde det uden at vide det. Det ville jeg være enorm ked af. Jeg ville være ked af det, hvis jeg rendte rundt og var en potentiel smittebærer uden at vide det. Så ved man også at man ikke har taget sine forbehold, hvis det er at man så har smittet en anden. Ja det ville bare være super super nederen at få at vide, at det er din skyld, at denne her ældre dame er blevet smittet eller sådan noget.

bare læse 24/7

Og hvordan ser en typisk uge ud for dig under COVID-19?

Sara: På nuværende tidspunkt der læser jeg, og læser, og læser. Har så også fået bedre karakterer i dette semester faktisk. Netop fordi jeg læser mere end jeg ser folk tror jeg. Og det er jo så positivt. Øhm. Men eller så. Jeg kan ikke rigtigt. Det er svært at koordinere sin tid, fordi man netop ikke har den der sådan faste tirsdag og torsdag, hvor man tager på arbejde. Eller mandag hvor man tager til forelæsning. (...) Og så ser man lidt TV engang imellem, og så får man meget hurtigt dårlig samvittighed over at man ikke læser. Så [griner].

Hvor opholder du dig henne under COVID-19 situationen?

Sara: Jeg er herhjemme i en etværelseslejlighed. Så det er lidt hårdt, især i starten da det hele var lukket ned. Jeg gik meget en tur i parken. Og det var der også ret mange andre der gjorde. Vi var ret mange mennesker der gik en tur i parken. Fordi jeg bor tæt på Fælledparken. Men eller ja, så var det bare at sidde i parken nogen gange, eller bare sidde derhjemme.

Hvor ofte er du sammen med andre?

Sara: I starten der så jeg faktisk ingen overhovedet, udover min kæreste. Jeg havde fuldstændig *cuttet*. Jeg så så min mor her forleden, og der havde jeg så ikke set hende i to måneder. Så ja jeg så nærmest ingen overhovedet. Jeg tror der gik tre-fire uger, så begyndte jeg at gå en tur med min veninde. Og det var kun den ene veninde jeg gik tur med. Hvor vi så kunne være udenfor og stadig holde afstand imens vi snakkede med hinanden. Så begyndte jeg at vælge endnu en veninde til, så det vil sige at jeg gik tur med to personer, og havde *cuttet* det til de to. Men så efterhånden nu, er jeg begyndt at se, både min mor, og nogle af mine venner, og sådan lidt af hvert, i takt med at det er begyndt at åbne meget mere op.

decideret ked af det

Hvor meget fylder COVID-19 situationen i din hverdag?

Sara: Lige nu synes jeg ikke at den fylder super meget. Ikke længere. Det er ikke fordi, at jeg går og tænker på det hele tiden, i forhold til at jeg tænkte meget på det i starten. I starten fyldte det utrolig meget. Der var også tidspunkter, hvor jeg var decideret ked af det. Så kunne jeg bare have en ekstrem dårlig dag, hvor jeg ingen ide

havde om, hvornår det ville slutte eller hvor lang tid det ville vare, hvor lang tid at det ville være på et meget strikt niveau. Og ja, det der med ikke at have super meget plads, det kunne godt ja, jeg tænkte rigtig meget på det på det tidspunkt.

en kæmpe forskel synes jeg

Hvordan opfører dine venner sig i forbindelse med nedlukningen af Danmark?

Sara: Det er meget forskelligt alt afhængigt af, hvilke venner jeg tænker på. De venner som jeg har.. Jeg tror også, at det kommer an på familien, men de venner som jeg har som bor i Dragør og på Amager, der er de meget sådan.. Der følger de retningslinjerne rigtig rigtig meget. (...) Hvorimod at de venner jeg har fra Glostrup af, de er lidt mere [griner], de følger dem ikke så meget. Og jeg har nogle veninder som har været til fester, privatfester, har drukket utroligt meget. Og jeg har en veninde, hvor jeg så også har, ikke boykottet hende som veninde, men har boykottet hende i den her tid. Netop fordi at det har været lidt for meget at se på hendes stories rundt omkring, hvor hun ses med gud og hver mand. Også folk hun ikke kender. Så på det punkt er vi meget forskellige. Så det er

meget hvem du er som person og hvilket miljø du kommer fra tror jeg. (...)

Hvordan følger de unge i din aldersgruppe myndighedernes retningslinjer?

Sara: Generelt set så tror jeg at de fleste følger det. I hvert fald dem der er fyldt 23. Men jeg tror at jo yngre du er, altså hvis du er under 20, så tror jeg at der bliver en langt større forskel. (...) Nu har jeg en kæreste, så havde jeg ikke haft en kæreste, kunne det være at jeg havde opført mig lidt anderledes måske. Fordi jeg netop havde savnet for meget at interagere med andre mennesker. Men når man har en kæreste tror jeg, at man er mere tilbøjelig til at følge retningslinjerne. Fordi det er egentlig okay at være hjemme hele tiden, for så er man bare sammen med sin kæreste.

det har været meget positivt

Hvad tænker du om, at dit studiested skal udføre undervisningen digitalt?

Sara: Altså jeg synes faktisk at vores digitale undervisning har været rigtig rigtig god. Jeg tror også, at jeg er *one in a million*, i forhold til hvad jeg har hørt fra andre af, så har det ikke været lige så godt. Undervisningen har foregået over Teams og jeg har nogle ret gode undervisere på RUC. så jeg synes faktisk at det har været meget positivt. Jeg vil sige, at det eneste der har været øv, det har været vejledningen i forhold til ens bachelorprojekt. Der har det også været digitalt. Og der har jeg rigtig savnet at sidde med min vejleder og sådan rigtig gå i dybden med de forskellige ting. Men umiddelbart så er det det eneste hvor det er haltet lidt faktisk.

ikke, at regeringen skal have skylden

Hvor mener du, at ansvaret ligger ift. at undgå smittespredning?

Sara: Der tænker jeg helt klart befolkningen faktisk. Der tænker jeg ikke, at regeringen skal have skylden for det. I forhold til hvad jeg har set indtil videre, så synes jeg ikke, at regeringen kan have

skylden for noget som helst, det har egentlig bare været borgernes egen skyld, hvis de bliver smittet og ikke har fulgt retningslinjerne. Selvfølgelig hvis de har fulgt retningslinjerne, kan de stadig være smittet af en anden borger, som ikke har, men ja på den måde, der er det egentlig bare befolkningen sådan lidt faktisk, der har skylden for det.

2.4 Sanne, en studerende fra Nordjylland

Sanne er 26 år og bor sammen med sin kæreste i et lejlighedskompleks i Aalborg midtby. Hun er i øjeblikket ved at tage en kandidatgrad i IT, design og applikationsudvikling på Aalborg Universitet, og synes selv at det er *lidt sjovt*, at hun har valgt en lang videregående uddannelse, da hun ikke synes at det er *særlig fedt* at studere, og gerne bare vil have det overstået, så hun kan komme ud og få et arbejde. Sanne er i sin fritid politisk engageret i ungdomsforeninger og i Socialdemokratiet, hvor hun laver workshops og andet politisk arbejde. Sanne er vokset op, først i Tolne nord fra Aalborg, og senere i Sindal, begge i murermesterhuse i villakvarterer. Sanne mistede sin far da hun var 17 år, og hendes nærmeste familie er i dag hendes mor og lillesøster. Faren var uddannet elektriker og arbejdede, som elektriker på Flådestationen i Frederikshavn. Moren er i dag førtidspensionist grundet en kronisk sygdom, og arbejdede inden da som social- og sundhedshjælper på et plejehjem. Lillesøsteren har taget en uddannelse i HG handel og arbejder i Imerco. Sanne er vokset op i et hjem, hvor det er hjælpe andre blev vægtet højt. Hun har lært at den sociale baggrund skaber grundlag for de valg vi mennesker træffer, og at alle ikke er lige heldige i livet. Sygdom har altid været en stor del af Sannes liv. Som 13-årig oplevede hun, at hendes mor blev akut indlagt, og i den forbindelse blev konstateret kronisk syg med en bindevævssygdom. En sygdom Sanne har arvet efter sin mor.

Grundet sin kroniske sygdom og placering i risikogruppen, har Sanne siden nedlukningen af Danmark opholdt sig hjemme i sin lejlighed. Sanne beskriver sin hverdag som værende *meget ensformig*, hvor hun studerer, går mindre ture med kæresten, handler, laver mad, spiser og ser TV. Overordnet set mener hun, at hun som studerende er heldig, da hun ikke er blevet begrænset i at udføre sit studie trods COVID-19. Hun kan stadig følge undervisningen og kan mødes med sin studiegruppe over Microsoft Teams. Denne platform bruger hun også, når hun en gang om ugen holder møder i forbindelse med sin politiske deltagelse. I de første to måneder var Sanne slet ikke uden for en dør, og så ikke andre end sin kæreste. Først i slutningen af maj så hun sin mor for første gang siden nedluknings start. De mennesker hun nu ser har alle, ligesom hende selv, befundet sig i en form for karantæne. Sanne mener selv, at hun overholder alle retningslinjerne og er meget bevidst om at holde afstand, bruge håndsprit og ikke at samles mere end 10 mennesker. Sannes adfærd retter sig derfor efter, hvad de dominerende politiske og sundhedsfaglige aktører udlægger til befolkningen som den retmæssige adfærd under COVID-19. Selvom Sanne under hele forløbet med COVID-19 har været meget isoleret, har

det ikke påvirket hende psykisk. Hun mener, at det skyldes, at hun har kunne få den fysiske nærhed der ligger i kys og kram af sin kæreste.

Sanne har en positiv holdning til myndighedernes tiltag under COVID-19 situationen. Hun har stor tiltro til regeringen og embedsmændene og har derfor ikke forsøgt at tage stilling til det. Hun mener, at det er nemmere at acceptere, hvad de siger og beskriver selv *om de sagde, at jeg skulle hoppe rundt på et ben, så havde jeg gjort det*. Forsamlingsforbuddet mener Sanne ikke er *helt logisk*. Hun mener, at det er underligt at forbuddet ikke beskriver at det skal være de samme 10 mennesker man er sammen med, så man ikke ender op med at se eksempelvis 400 mennesker på en enkelt uge. I forhold til den digitale undervisning er Sanne overordnet set tilfreds med at studiet foregår hjemmefra. Hun mener selv, at hun *lærer vildt meget* af at ligge i sin seng og læse, hvilket hun selv mener er underligt. Dog mener hun, at hun går glip af nogle ting, når undervisningen foregår online og at hun ikke på samme måde kan sortere i, hvad der er det mest væsentlige for hver undervisning.

I interviewet spørger vi Sanne ind til hendes tanker omkring ungdomsadfærden. Hun mener, at den generelt set er *okay*, men at det gode vejr trækker de unge udenfor i større grupper. Hun har det indtryk at det særligt gælder i storbyen, hvor de unges adfærd til tider *halter*. Historier omhandlende unge der har spillet beer-pong til en fest, er med til at give et billede af, hvordan de unge opfører sig under COVID-19. Denne generalisering af ungdomsadfærden er ikke noget som Sanne tager til sig, og mener at vi som mennesker, i krisetider, har behov for nogen at give skylden. Sanne mener at befolkningen har et fælles ansvar for at undgå smittespredning, men at regeringen og embedsmændene har det største. Denne placering af ansvaret mener hun også er den sundeste for befolkningen, da et ansvar hos befolkningen ville være *skadeligt*, hvis der ender med at dø en masse.

Syn på COVID-19

- *speciel ting at være vidne til*.....35
- *nødt til at tage deres ego til side*.....35
- *tager det som det kommer*.....36
- *smittebærer uden at vide det*.....36

Praktisering i COVID-19 feltet

- *meget ensformig hverdag*.....36
- *“åh nej du er kronisk syg”*.....37
- *“fint det gør vi bare”*.....38
- *i de store byer der halter det*.....38

Muligheder og begrænsninger i COVID-19 feltet

- *mere ikke-så-social*.....38
- *har brug for nogle at give skylden*.....39

Sanne, en studerende fra Nordjylland

Interview af Emma Morgen Jørgensen og Eva Mielskov Bang

foregår indenfor

speciel ting at være vidne til

Hvad tænker, du når jeg siger COVID-19?

Sanne: Jamen så tænker jeg, at det en meget speciel ting at være vidne til. Altså hvordan hele verden har reageret, hvordan vi også har kunnet lukke Danmark ned og altså det er lidt underligt fordi jeg bliver ikke sådan ked af det eller noget når jeg tænker på det eller bange. Jeg bliver faktisk sådan lidt stolt over at vi sådan har håndteret det så godt i fællesskab rundt omkring. Ikke bare kun i Danmark hvor man kan se at sådan alle sådan forstår at det ikke bare er noget nogle politikere siger eller en regering siger fordi de gerne vil have stemmer, men de kan godt finde ud af det sammen også dem der ikke rigtig følger med i nyheder de forstår: "Okay det er noget vi gør sammen. Det er ikke noget vi gør på grund af et eller andet bagvedliggende eller et eller andet underligt. (...)"

nødt til at tage deres ego til side

Hvordan har du oplevet samarbejdet mellem politikere og sundhedsmyndigheder?

Sanne: Jamen altså, jeg tænker umiddelbart at det har været sådan som det skal være. Det er svært at sige om et samarbejde er godt eller skidt, men altså i den struktur som vi har i Danmark, der er det jo sådan at embedsmændene skal komme med, objektivt set de bedste muligheder selvom jeg ikke tror på, at man kan være objektiv, men det er så en anden diskussion. Men de kommer i hvert fald med en påstand, som ud fra deres faglige viden skulle være den bedste. Og så er det op til politikerne i hvilken grad de vil følge dem og have et lidt andet helikopter-blik på sagen. (...) Denne her gang tror jeg at de har tænkt, at det ikke hjælper folk i Danmark, som måske er bange og bekymrede, hvis de begynder at skændes. Det er dem der skal tage beslutningerne og vurdere hvad der er

bedst. Jeg tror at de har tænkt at det her er for stort og at de bliver nødt til at tage deres ego til side.

tager det som det kommer

Hvilke overvejelser har du omkring det at blive smittet med COVID-19?

Sanne: Øhm. Jeg tror jeg er meget sådan at jeg tager det som det kommer. Altså jeg passer meget på, men jeg tænker også at sandsynligheden er ikke så stor for at jeg bliver smittet. Fordi jeg passer meget på og jeg fordi jeg ved, at jeg ikke rigtig går ud og handler for mig selv. Hvis jeg er ude for at handle, så har jeg min kæreste med, og så er ham der rører ved ting og ham der går forrest og mig der går bagved. Så jeg tror ikke at sandsynligheden for at jeg bliver smittet er særlig stor. Så på den måde er det ikke noget som jeg bekymrer mig om så.

smittebærer uden at vide det

Er du bange for at smitte andre?

Sanne: Jeg har altid forestillet mig, at det var mig der ville få det og ikke mig der ville sådan begynde at smitte alle mulige andre. Men jo, det ville jeg have det mega dårligt med. Det vil jeg sige er det værste med den her sygdom. Med min veninde her der har

fået at vide af lægen i går, at hun har haft corona uden at vide det. Jeg ville synes at det var så forfærdeligt at få det at vide. Ikke at ville vide hvem jeg kunne have smitte. Det ville jeg synes var forfærdeligt.

Kender du nogen, som er blevet smittet med COVID-19?

Sanne: Ja det gør jeg. Min kærestes far har en kæreste, der blev konstateret at hun havde corona. (...) Og så en af mine bedste veninder, der er bosatovre i København, hun var lige ved lægen her i går, og skrev så til mig at de havde testet hende og set at hun har haft det. Hun havde bare ikke nogle symptomer på det. Så hun har været smittebærer uden at vide det. Så jeg kender to der har haft det, men ikke nogle der er bosat heroppe i Nordjylland.

meget ensformig hverdag

Hvordan forløber en typisk uge for dig?

Sanne: Den foregår indenfor, indenfor, indenfor, indenfor [griner]. Øh engang i mellem, min kæreste studerer også og skal aflevere sin sidste opgave nu her, så han arbejder 9 til 16. I det mellemrum er det meget forskelligt, hvad jeg laver. Det er altid hjemme og indenfor. Når han så kommer hjem klokken 16, så vil vi typisk

gå en lille tur omkring, hvor vi bor. Den varer ikke så lang tid. Jeg tror, at den varer 20 minutter eller sådan noget. Og så går vi ind og handler et eller andet til aftensmad. Og så når vi kommer hjem, så er det bare, så spiser vi bare og ser lidt TV. Og så starter det hele næste dag. Så det er en meget ensformig hverdag og jeg er meget indenfor. Jeg repræsenterer de unge socialdemokrater i byrådsgruppen, og de har haft møder en gang om ugen. Så der har jeg siddet på Microsoft Teams en gang om ugen, til møder der varer tre timer ad gangen, til nogle møder der ligger på underlige tidspunkter klokken to eller sådan noget. (...)

Hvor ofte er du sammen med andre, ud over din kæreste?

Sanne: Det er ikke så ofte. Jeg tror at de sidste to uger, der er jeg begyndt lige at mødes med nogle. Og det der er fællestrækkene med dem er, at de også har været i karantæne på en eller anden måde. (...) Men ikke i starten. Der så jeg slet ikke nogen ud over min kæreste. Jeg havde også fødselsdag i løbet af tiden, hvor vi har været lukket ned, og der bedte jeg min mor og søster om ikke at komme. Og så fordi min mor er syg. Og hun er jo noget ældre end mig. Så der er større risiko for at hun skulle få det, så jeg bad dem ligesom om at blive væk.

“åh nej du er kronisk syg”

Hvor meget fylder COVID-19 situationen i din hverdag?

Sanne: Altså i starten der syntes jeg, at det var meget slemt. Men jeg tror ikke, det var mere det der med at tingene var lidt uvist. Nu hvor jeg har den sygdom som jeg har, som er en sjælden sygdom, så det er jo ikke en af dem der bliver nævnt, når de snakker om at dem med kronisk sygdomme skal passe på. Så i starten var det meget frustrerende, fordi man følte at man blev nødt til at finde ud af, hvordan man skulle forholde sig når man har den her sygdom (...). Så vi må bare antage at vi skal passe på lige så meget som dem der er i den værste risikogruppe. (...) Og jeg følte mig også lidt alene, fordi mine venner var ikke syge, og min kæreste var meget bekymret og var sådan “åh nej du er kronisk syg, og de siger ikke hvilke kronisk syge der skal passe på. Så nu skal jeg bare låse døren og smide nøglen væk-agtig”. (...) Nu synes jeg ikke, at det er noget som påvirker mig. Men det er nok fordi det er blevet til en tilpas længde nu, så man har gjort nogle af alle de der ting til sine vaner. (...) Og der det med at spritte mine hænder når jeg har været i opgangen, det tænker jeg ikke over mere. Det er først, når jeg tager den op og lægger den ned, at

jeg tænker “Fint, det var også det jeg skulle gøre”. Det er blevet til nogle vaner, som ikke er så hårde at overholde, og som ikke kræver så meget at overholde.

“fint det gør vi bare”

Hvordan opfører dine venner sig i forbindelse med nedlukningen af Danmark? Både i starten og nu?

Sanne: Jeg synes faktisk, at dem jeg ville kalde mine venner, de egentlig bare har gjort det som myndighederne siger. Jeg tror også at det er lidt mere specielt fordi vi jo er politiske, og omgås med Mette Frederiksen. Så vi er jo vant til at snakke med hende. Og når hun så siger på TV “Vi skal ikke gøre det, og vi skal ikke gøre det”, så tror jeg bare at det var meget naturligt for os at være sådan “Fint det gør vi bare”. Så på den måde har mit indtryk været, at de også har været seriøse omkring det. (...)

i de store byer, der halter det

Hvordan følger de unge i din aldersgruppe myndighedernes retningslinjer?

Sanne: Sådan generelt er det okay. Jeg vil sige at her når det er begyndt at være godt vejr, så synes jeg at det generelle begynder at tendere mere over til noget middel. Men

det er mit indtryk, at det mest er i de helt store byer, at det er slemt når det er godt vejr. (...) Så jeg vil sige at mit indtryk er, at det overordnet set er godt, men i de store byer, der halter det nogle gange.

Følger du myndighedernes anbefalinger under COVID-19 situationen?

Sanne: Øhm. Nu skal jeg lige huske alle sammen. Jeg tror. Jeg holder to meters afstand. Jeg giver ikke rigtig hånd med nogen. Jeg krammer ikke nogen, udover min kæreste. Jeg samles ikke mere end ti mennesker. Det største antal jeg har prøvet at være samlet var i sidste uge, og der var vi fire. Så på den måde så følger jeg også sundhedsmyndighedernes anbefalinger der. Og jeg går altid rundt med min håndsprit. Jeg bor i lejlighedskompleks. Og der er der en elevator som jeg altid tager, og der spritter jeg også altid, når jeg har været i elevatoren og når jeg har været igennem den der fællesdør der. Nogle vil sige lidt for meget. Så jeg tror at jeg overholder det hele.

mere ikke-så-social

Hvordan har COVID-19 epidemien påvirket din hverdag generelt?

Sanne: Jeg er da blevet mere ikke-så-social [griner]. Jeg tror, at jeg var lige ude og spise

med min kæreste og spise et par gange her da restauranterne åbnede. Men normalt har jeg virkelig levet af takeaway eller levet af snusket mad man lige kunne få nede i byen, øh, det gør jeg ikke så meget mere. Også sådan. Mit indtryk er også at vi som studerende, os der ikke har børn i hvert fald, er taget hjem til vores forældre i den her tid. (...) Så på den måde har det også været svært at fortsætte med at være sociale. (...) Fordi dem jeg gerne vil drikke kaffe med de sidder i Viborg eller et eller andet underligt sted.

Hvad tænker du om, at dit studiested skal udføre undervisningen digitalt?

Sanne: Altså det har jeg været ret glad for [griner]. For jeg har aldrig været vild med at gå i skole. Og det er lidt underligt, men jeg lærer vildt meget af at ligge i min seng og læse. Det hjalp mig virkelig meget at forstå det vi lærte, ved at kunne ligge ned i min seng og få undervisning. (...) Hvor gode de har været til at undervise online det er en anden sag. For når man går på et IT studie, så havde jeg tænkt at det ville de bare være virkelig gode til. Men der var nogle undervisere der ikke kunne få det til at køre de første to uger. (...) Jeg synes også, at når vi nu går ind i en eksamensperiode, at de er meget pragmatiske på en eller anden måde. De har også fået at vide at de skal være lidt large ved os, hvis internettet

lige glipper lidt, det skal de ikke slå så hårdt ned på. (...) Så jeg synes at de har været gode til at balancere det og finde nogle retningslinjer der ikke er alt for voldsomme. Så det bliver meget overskueligt.

har brug for nogle at give skylden

Hvis du skulle lave regler for den rette håndtering af COVID-19, hvilke regler synes du så, skulle gælde?

Sanne: (...) Men altså jeg tror altså umiddelbart ikke at jeg ville have håndteret det meget anderledes end hvad de har gjort. (...) Det virker logisk set oplagt”. Jeg tror at jeg havde kørt meget på, hellere at passe på nogle mennesker og så lukke butikker og så videre ned. Lad os lige sørge for at folk har det godt inden vi begynder at fokusere på det andet.

Hvor mener du, at ansvaret ligger ift. at undgå smittespredning?

Sanne: Det synes jeg er et fælles ansvar. Men man kan også godt sige at politikerne har det største ansvar. Jo man kan godt sige, at det også er den enkeltes ansvar, og at vi i fællesskab skal undgå at smitten spreder sig, men det er også bare rigtig svært for rigtig mange at få det ansvar overfor sig

selv 100 procent. Jeg tror også, at det gør noget for en befolkning, hvis de får det ansvar, og der så dør en masse. Det tror jeg bare kan være rigtig skadeligt og jeg tror også at mange, for at de kan komme videre, har brug for nogle at give skylden på en eller anden måde. (...) Der tror jeg, at det er godt for vores sammenholdskraft, at vi ikke giver hinanden skylden, men ligesom kan flytte den over på regeringen og embedsmænd.

3 Historisk konkret analyse

I det forløb, hvor strukturer udvikles og forandrer sig, vil den enkelte fase i princippet fremstå som resultatet af alle tidligere konflikter om fastholdelse eller forandring af strukturen, samtidig med at den i sig rummer princippet for fremtidige forandringer i kraft af de modsætninger, spændinger og magtrelationer, der definerer strukturen som felt (Bourdieu og Wacquant 2009, 79)

3	Historisk konkret analyse	41
3.1	Historisering som grundlag for konstruktionen.....	42
3.2	Historisering af feltet COVID-19.....	43
3.2.1	Kulturelle - og politiske processer.....	44
3.2.2	Den historiske tidslinje	47
3.2.3	Et skift i rationaler.....	49
3.2.4	WHO i tovtrækkerier med SSI og Sundhedsstyrelsen.....	51
3.2.5	WHO søger indflydelse.....	53
3.2.6	Sundhedsmyndighederne markerer deres position.....	56
3.2.7	Magtkamp mellem sundhedsmyndighederne og Heunicke	57
3.2.8	Frederiksen tager roret	60
3.2.9	Sundhedsmyndigheder vil teste mere, som i WHO's logik.....	66
3.2.10	Feltets love og bekendtgørelser.....	70
3.2.11	Frederiksen til de unge	72
3.2.12	En stille genåbning.....	76
3.2.13	Feltets tovtrækkerier	79

3.1 Historisering som grundlag for konstruktionen

Historiseringen er et væsentligt element for specialets feltkonstruktion. Den er forudsætningen for en anskueliggørelse af værdiorienteringer i feltet for COVID-19. Formålet med specialets anvendelse af feltets historicitet er, at skitsere udviklingen i feltet, og konstruere de forskellige positioner, og deres måder at forholde sig til, og søge indflydelse i, feltet for COVID-19. Desuden vil afsnittet analysere på de forandrede betingelser i feltet for COVID-19. I analysen er det uundgåeligt at måtte udvælge indlæg, men vi søger at inddrage og frembringe det væsentligste for de unges mulighedsbetingelser.

Et Bourdieusk redskab

Bourdieu anvender historiseringen som et centralt redskab i feltkonstruktionen (Hammerslev m.fl. 2009). Bourdieu beskriver gennem følgende citering vigtigheden i historiseringen gennem et studie (Bourdieu og Wacquant 2009):

I det forløb, hvor strukturer udvikles og forandrer sig, vil den enkelte fase i princippet fremstå som resultatet af alle tidligere konflikter om fastholdelse eller forandring af strukturen, samtidig med at den i sig rummer princippet for fremtidige forandringer i kraft af de modsætninger, spændinger og magtrelationer, der definerer strukturen som felt (Bourdieu og Wacquant 2009, 79).

Historiciteten medvirker således til at forstå den måde, hvorpå de unge agerer i feltet, og hvordan modsætninger, spændinger og magtrelationer er mellem feltets positioner. Ydermere til at få et indblik i sociale strukturer, antagelser, handlemåder og kulturelle klassifikationer, som med tidens udvikling betragtes som universelle, men i virkeligheden er et produkt af tidens historiske vilkår og begivenheder (Mathiesen 2002). Som nævnt i indledningen, er den eneste måde at undslippe historien på, ved netop at historisere (Bourdieu 1992, 38). Historiseringen kan således bidrage til at anskueliggøre andre værdiorienteringer i feltet for COVID-19, og objektivere de nuværende forståelseskategorier, som er dominerende i feltet.

3.2 Historisering af feltet COVID-19

Specialets historisering er konstrueret i forlængelse af vores tilgang til feltet for COVID-19. Historiseringen kommer til udtryk gennem en historisk konkret analyse, som en klarlægning af strukturelle forandringsprocesser, omstændigheder og agenternes handlen i feltet (Hammerslev m.fl. 2009). Vores historisering starter i Kina den 31. december 2019. Dagen, hvor Kina advarer WHO om flere tilfælde af ukendt lungesygdom i millionbyen Wuhan i Hubai-provinsen (Sonne 2020). Udviklingen vil tage os til Danmark, hvorigennem vi vil se på, hvordan pandemien har påvirket de unges hverdag. Historiseringen vil ikke indbefatte alle nye love, bekendtgørelser og forslag i Danmark, men vil tage udgangspunkt i udvalgte love og bekendtgørelser fra Sundheds- og Ældreministeriet og Børne- og Undervisningsministeriet. Heraf har vi udvalgt alle love og bekendtgørelser, som er fremsat af Børne- og Undervisningsministeriet fra januar og frem til 6. april, hvor historiseringen ender. Dette skyldes, at vi mener at disse er af udslagsgivende betydning for de studerede unge i COVID-19 feltet. Vi har fra Sundheds- og Ældreministeriet primært afgrænset os fra love og bekendtgørelser rettet mod de ældre.

Et omfattende arbejde med registrering af forskellige indlæg fra feltet for COVID-19, såsom debatindlæg, artikler, ekspertudtalelser, nyhedsindslag, lovgivninger og bekendtgørelser er hertil foretaget. I historiseringen vil vi undervejs berøre politiske strategier i kampen mod COVID-19. Det er væsentligt at pointere, at vi her benytter ordet *strategi* i forbindelse med den politiske dagsorden, og at vi er bevidste om at denne definition adskiller sig fra Bourdieus strategibegreb. Bourdieu definerer strategibegrebet, som værende måden at handle på, hvor agenten får mest muligt ud af disse handlinger. Disse strategier er baseret på deres erfaringer og kollektive normer. Bourdieu tænker ikke strategibegrebet som værende bevidst for agenten, men derimod at habitus i høj grad påvirker disse valg af handlinger (Hindhede 2019). Bourdieus strategibegreb vil benyttes i analysearbejdet. Udvælgelsen af historiske indlæg og selve identifikationen af agenterne i feltets positioner og rationaler er forekommet med et udgangspunkt i vores syn på feltet, og konstruktion af feltet derigennem. Gennem følgende analyse er det uundgåeligt at måtte udvælge sekvenser, hvilket har en betydning for det fremanalyserede. Gennem Bilag 1: Søgestrategi, kan de anvendte databaser og søgeord ses. Vi udvælger således sekvenser, som vi mener påvirker de unge. Kriterierne for de unges mulighedsbetingelser og værdiorienteringer i feltet for COVID-19 er herefter fremanalyseret på baggrund af de udvalgte sekvenser. Historiseringen anvendes med henblik på at

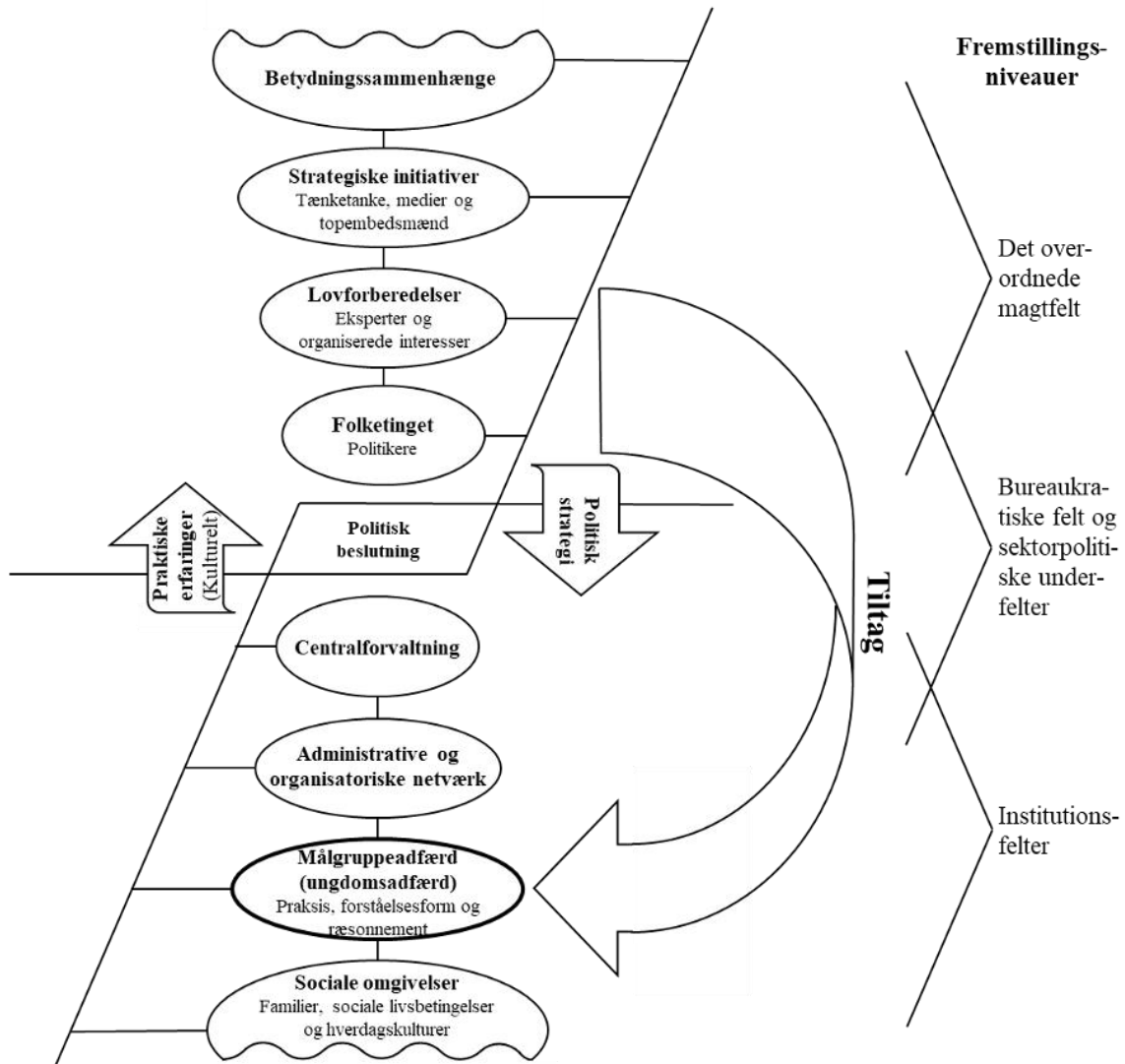
fremanalysere feltets opkomst (Hammerslev m.fl. 2009), herunder hvordan de forandrede betingelser kan påvirke, og have sammenhæng med, de mulighedsbetingelser, som gør sig gældende for de unge.

3.2.1 Kulturelle - og politiske processer

Historiseringsafsnittet udgøres af både kulturelle og politiske processer i samme afsnit. De *kulturelle processer* afspejler COVID-19 feltets tovtrækkerier, som har haft betydning for, hvorledes feltet har udviklet sig, og hvordan nye rationaler og værdiorienteringer sideløbende med denne udvikling har vundet indpas. Vi forsøger således at udspænde de konkurrerende rationaler i feltet. De *politiske processer* vil udfolde de betingelser, som gør sig gældende under corona-situationen, og påvirker de unges studiepraksis og opfattelse af COVID-19. Vi forsøger derigennem blandt andet at vise, hvilke bekendtgørelser og love som har betydning for de unge i COVID-19 feltet.

Kulturelle og Politiske handlesammenhænge

(inspireret af Mathiesen 2002:43)

Model 1: Kulturelle og Politiske handlesammenhænge

Model 1: Kulturelle og Politiske handlesammenhænge er inspireret af Anders Mathiesens model over kulturelle- og politiske processers handlesammenhænge, og vil anvendes som analyseværktøj i afsnittet *Historisk konkret sociologisk analyse*. Mathiesen (2002, 37-41) anviser greb til sociologiske feltanalyser, som vi trækker på i vores historiske analyse. Modellen vil her introduceres for kort at skabe en større forståelse for, og et overblik gennem, historiseringen. Modellens betydning, og anvendelsen af denne, vil uddybes gennem afsnittet *Sociologisk feltanalyse i praksis*. De kulturelle og politiske processer komplementerer hinanden, og bidrager hver især til en bedre forståelse for, hvordan argumenter ligger til grund for handlinger i feltet. Vi har valgt at skrive de kulturelle og politiske processer fortløbende

sammen, i et forsøg på at konstruere det mest tilnærmelsesvist retvisende for det sociale rum, idet de kulturelle og politiske processer i det sociale rum er en integreret del af hinanden. Gennem inspiration fra Mathiesen (2002) ser vi dog muligheden for at fokusere på de to processer, og deres betydning hver især for feltets beståen, og hvordan de påvirker hinanden. Som modellen anviser, tages der udgangspunkt i ungdomsadfærd som målgruppeadfærd, og hvordan denne påvirkes af foranstaltninger udarbejdet af det overordnede magtfelt. Det er dog væsentligt, at samtlige niveauer i modellen (overordnede magtfelt, bureaukratiske felt og institutionsfelt) gør sig gældende i specialets problemfelt - omend med varierende styrke (Mathiesen 2002).

Kulturelle processer: Stridigheder om rationaler

I de kulturelle processer tages der udgangspunkt i de unge som målgruppe, hvordan de påvirkes af COVID-19 situationen, og hvordan de unge påvirker det overordnede magtfelt. De kulturelle processer vil tage udgangspunkt i, hvordan SARS-CoV-2 opstod, og hvordan der sideløbende opstår tovtrækkerier om de herskende rationaler i forhold til handlingsperspektivet deraf. I de kulturelle processer vil det indgå, hvordan COVID-19 virussen bevæger sig mod Danmark, og hvordan disse tovtrækkerier forandres i takt med dette, lige fra første sygdomstilfælde i Kina frem til den 6. april 2020, hvor den danske Statsminister, Mette Frederiksen, for første gang i et pressemøde melder om en gradvis genåbning af Danmark. Ydermere vil det kulturelle omhandle, hvordan de unge påvirkes af COVID-19 situationen gennem de politiske processer i det overordnede magtfelt, som er medskabende for betingelserne for deres handlemuligheder.

Politiske processer: Betingelser for de unges handlemuligheder

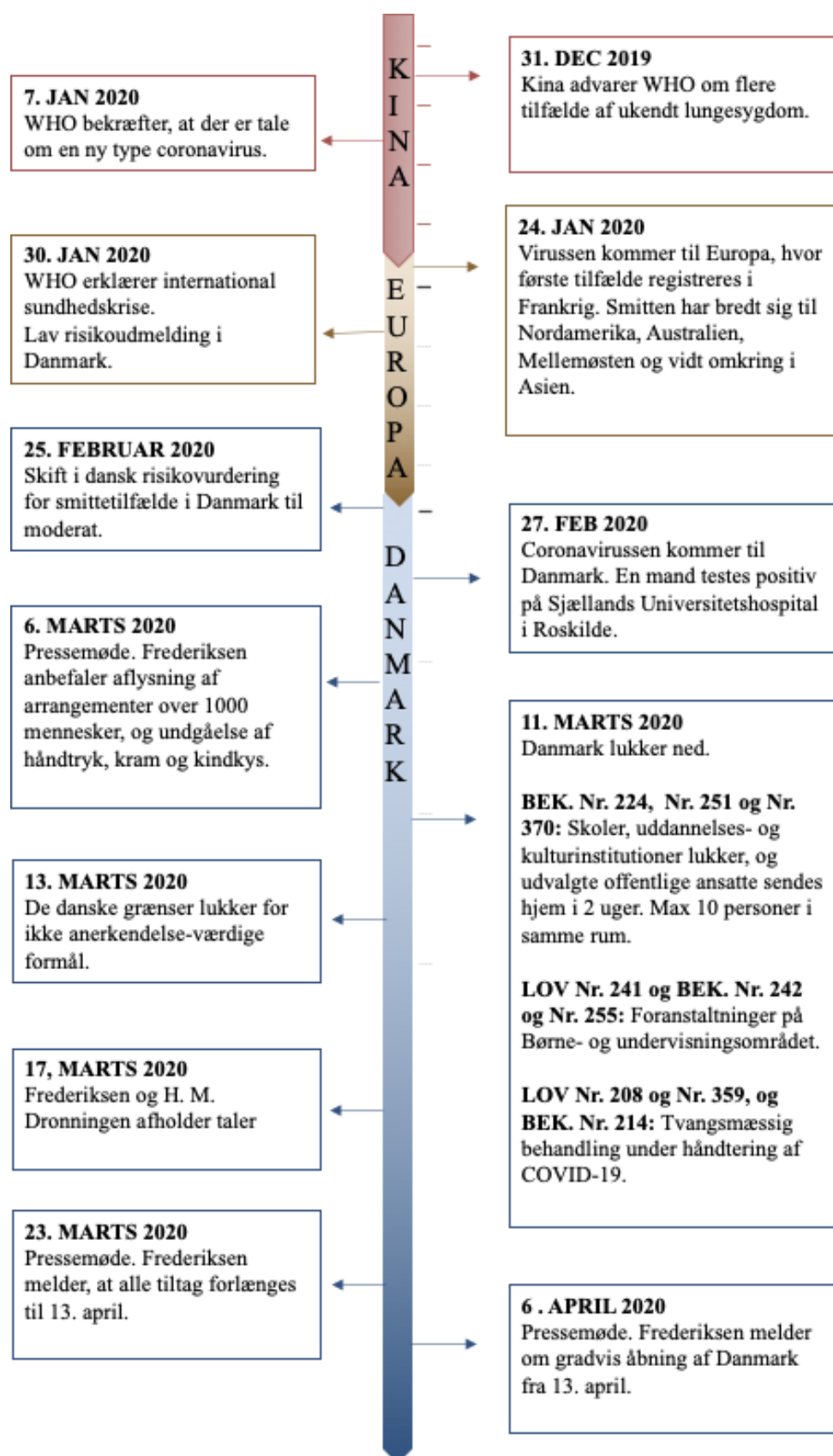
I den politiske del af historiseringen vil kampen om det overordnede magtfelt komme til udtryk gennem de forskellige rationaler og værdiorienteringer, som har været dominerende i feltet, hvilke løbende har forandret sig i takt med den historiske udvikling af de objektive relationer mellem positioner og feltets praksisser. Dette gælder både i forhold til Danmarks foranderlige strategivalg i bekæmpelsen af COVID-19, men ligeledes de foranstaltninger som er trådt i kraft i form af diverse love og bekendtgørelser. Disse rationaler er medbestemmende for konstruktionen af feltets positioner. Derudover vil det politiske omhandle, hvilke lovgivninger under COVID-19 som udformes, samt hvordan disse tiltag reguleres og foretages på baggrund af de forskellige aktørers positionering i feltet for COVID-19. Positionernes rationaler vil være med til at danne de tovtrækkerier, som finder sted i feltet for COVID-19. Afsnittet vil ydermere indbefatte love og bekendtgørelser, som er udformes i takt med de forskellige agents

positionering i feltet for COVID-19. Disse politiske processer udgør betingelserne for de unges mulighedsbetingelser under COVID-19 situationen.

Gennem historiseringen forholder vi os løbende til, hvorledes disse betingelser er en påvirkende faktor for de unges forskellige praksisser. Med dette afsnit vil forandringer belyses, som en konsekvens af SARS-CoV-2, og forskellige agents interesser deraf relation til hinanden i feltet for COVID-19. Denne historiske del vil således bidrage til en fremstilling af den danske COVID-19 situation i den nævnte periode, herunder den aktuelle oplevelse og praktisering af aktiviteten ungdomsadfærd.

3.2.2 Den historiske tidslinje

Følgende *Model 2: COVID-19 tidslinjen* er udarbejdet som et redskab til at give læser udgangspunkt for en mere overskueliggjort gennemgang af den historisk konkrete analyse. Modellen søger at visualisere historiseringen, herunder ligeledes SARS-CoV-2's udvikling og smittespredning fra Kina til Danmark. Figuren er retvisende for specialets rækkefølge og opsætning af SARS-CoV-2's historicitet.

Model 2: COVID-19 tidslinjen

3.2.3 Et skift i rationaler

Den **31. december** 2019 informeres Verdenssundhedsorganisationen WHO om... *cases of pneumonia of unknown etiology (unknown cause)* i Wuhan City i Hubai-provinsen i Kina, og den **3. januar** har 44 patienter fået konstateret den ukendte lungesygdom (WHO 2020b). WHO er et FN-organ til varetagelse af international sundhed med den primære rolle at dirigere og koordinere international sundhedshjælp til hele verden, og i særdeleshed de 193 medlemslande, som Danmark er en del af (WHO 2020s). WHO består af 7000 mennesker fra 150 forskellige lande, og består blandt andet af læger, specialister i folkesundhed og epidemiologer (WHO 2020a). De kinesiske myndigheder indberetter den **7. januar** 2020 til WHO, at lungesygdommen er en ny form for coronavirus som midlertidigt benævnes 2019-nCoV (2019-novel-coronavirus). Indtil den **13. januar** er der ikke rapporteret smitte med 2019-nCoV mellem mennesker, men nu melder WHO, at dette angiveligvis har været tilfældet, dog uden evidens på nuværende tidspunkt:

WHO's technical lead for the response noted in a press briefing there may have been limited human-to-human transmission of the coronavirus (in the 41 confirmed cases), mainly through family members, and that there was a risk of a possible wider outbreak. The lead also said that human-to-human transmission would not be surprising given our experience with SARS, MERS and other respiratory pathogens (WHO 2020r).

WHO's vurdering af smitteoverførsel mellem mennesker, bliver allerede fire dage efter, den **21. januar**, bekræftet af de kinesiske myndigheder (Statens Serum Institut 2020a). Denne nye viden danner grundlaget for dannelsen af nye betydningssammenhænge, som fører til et skift hos WHO af rationaler om COVID-19 situationen. Hermed skifter WHO's strategi, og de indkalder til hastemøde (Statens Serum Institut 2020a). Fra selvsamme dag udarbejder WHO deres første Novel Coronavirus (2019-nCoV) SITUATION REPORT-1, som efterfølgende udarbejdes hver dag som en statusrapport for udviklingen af sygdommen, hvilket ydermere understreger dette skift af rationaler. Meldingen om at nCoV kan smitte fra menneske til menneske, gør situationen alvorlig. Grundet WHO's profil og deres arbejde med forskningsbaseret viden, positionerer de sig højt i feltet for COVID-19, hvor sundhedsfaglig og evidensbaseret viden, ses som en ressource i feltet. Gennem deres rolle som vejledende organ, positionerer de sig dog stadig under de danske myndigheder.

I samme kilde, som meddeler om et hastemøde i WHO, beretter afdelingschefen fra SSI, Tyra Grove Krause om... *en meget lav eller usandsynlig* risiko for, at smitten kommer til Danmark (Statens Serum Institut 2020a). SSI er det centrale laboratorium og center for forebyggelse og behandling af smitsomme sygdomme, medfødte lidelse og biologiske trusler for danske nationale sundhedsvæsen (Statens Serum Institut 2020k). SSI er ydermere en del af den internationale forskningsfront inden for blandt epidemiologi (Statens Serum Institut 2020j). WHO har således en rådgivende funktion til SSI, hvor SSI har ansvaret i Danmark for at sikre forskningsbaseret dokumentation, rådgivende for de politiske beslutninger under COVID-19 krisen. Grundet den høje sundhedsfaglige prioritet under COVID-19 situationen, er den kulturelle kapital med evidensbaseret viden en særlig virksom kapital i feltet for COVID-19.

Sundhedsstyrelsen er en styrelse fra Sundheds- og Ældreministeriets koncern, og er den øverste sundhedsfaglige myndighed i Danmark. Sundhedsstyrelsen udarbejder anbefalinger, handleplaner og lovforslag med målet at højne kvaliteten af behandlingen på sundheds- og ældreområdet i Danmark (Sundhedsstyrelsen 2020g). Sundhedsstyrelsen anvender den forskningsbaserede viden fra SSI til dette, hvorfor deres relation, og positionering i forhold til hinanden, er særlig relevant i forbindelse med COVID-19. Sundhedsstyrelsen vurderer på daværende tidspunkt ligeledes en *meget lille* sandsynlighed for, at sygdommen kommer til Danmark, men beretter at de følger situationen nøje (Sundhedsstyrelsen 2020a). Både SSI og Sundhedsstyrelsen understreger begge, at virussen skal tages alvorligt. Dette tydeliggør et tovtrækkeri i feltet, hvor WHO trækker i SSI og Sundhedsstyrelsen, og indikerer at skiftet hos WHO på daværende tidspunkt har påvirket SSI og Sundhedsstyrelsens anseelse af COVID-19 situationen. SSI og Sundhedsstyrelsen forholder sig således til WHO's udmeldinger ved at komme med disse risikovurderinger. Dette skift i rationaler fra WHO's side kan sige at tvinge SSI og Sundhedsstyrelsen til at forholde sig til sygdommen, herunder risikoen for at COVID-19 kommer til Danmark, og en mulig dansk strategi i tilfælde af dette. Feltdynamikken ændres således idet WHO, under omstændigheder som disse, er af dominerende rolle over for de danske myndigheder, idet de er det overordnede vejledende organ. I sidste instans er det relevant, at WHO ikke har magten over de danske myndigheder og deres beslutninger. Man kan dog snakke om en forringet troværdighed udadtil, hvis Danmarks myndigheder ikke følger WHO's anbefalinger.

3.2.4 WHO i tovtrækkerier med SSI og Sundhedsstyrelsen

Den **23. januar** melder generaldirektøren i WHO ud, at det er for tidligt at klassificere udbruddet, som en international krise. I WHO's SITUATION REPORT - 3, fra samme dag, er der registreret tilfælde af COVID-19 patienter i Kina, Japan, Korea, og USA (WHO 2020c), og allerede dagen efter den **24. januar** er Singapore, Vietnam og Thailand kommet på listen (WHO 2020d). På blot to døgn, den **26. januar**, viser WHO's SITUATION REPORT 6, er yderligere fire områder er kommet på WHO's liste, hvoraf det europæiske land Frankrig er med (WHO 2020e). Trods meldinger fra WHO om den relative hurtige spredning, anses der på dette tidspunkt en lav risiko for smittespredning i Danmark. Den **27. januar** melder WHO i deres SITUATION REPORT -7, at deres risikovurdering for situationen nu er ændret til *Meget høj* i Kina, *Høj* Regionalt og *Høj* globalt (WHO 2020e, 7). Dagen efter, den **28. januar**, afholder Direktør-Generalen af WHO, Dr Tedros Adhanom Ghebreyesus et møde med præsidenten af Kina, Xi Jinping, for at dele information og diskutere håndteringen af COVID-19, således af udbruddet kan bringes under kontrol, hvortil Dr Tedros kommenterer: *Stopping the spread of the virus both in China and globally is WHO's highest priority* (WHO 2020h). Både situationsrapporterne og mødet med Kinas præsident understreger WHO's positionering, og skiftet i rationaler ført til faktiske handlinger. WHO går i dialog med Kina, og forsøger at dirigere og koordinere international sundhedshjælp til Kina, der på nuværende tidspunkt har registreret 106 COVID-19 relaterede dødsfald, og bekræftet 4537 smittetilfælde på tværs af landet (WHO 2020g). Efter mødet komplimenterer Dr. Tedros Kinas indsats mod COVID-19, hvor Kina har forsøgt at følge WHO's anbefalinger i forhold til epidemi håndtering:

As I have said repeatedly since my return from Beijing, the Chinese government is to be congratulated for the extraordinary measures it has taken to contain the outbreak, despite the severe social and economic impact those measures are having on the Chinese people. In many ways, China is actually setting a new standard for outbreak response. It's not an exaggeration (WHO 2020i).

Idet Dr. Tedros roser Kinas håndtering af COVID-19, anviser han ligeledes retningslinjer for måde at håndtere udbruddet på, med Kina som et forbillede, og en ny standard, for udbrudshåndtering. I kraft af WHO's høje positionering og med disse udtalelser kan det siges, at WHO søger at anvise doxa for, hvorledes COVID-19 skal håndteres, og søger en indflydelse hos de enkelte lande, herunder ligeledes i Danmark. Det at sundhedsmyndighederne ikke

ændrer deres risikovurdering eller strategi i takt med WHO's erklæring af international krise peger på et tovtrækkeri mellem WHO og de danske sundhedsmyndigheder, hvor WHO søger indflydelse hos sundhedsmyndigheder fra lande verden over, og ligeledes hos de danske sundhedsmyndigheder, dog uden en særlig indvirkning.

Det kan hertil være medvirkende, at de danske myndigheder ikke har haft en epidemi i Danmark siden polioepidemien i 1930'erne (Dansk Sygeplejeråd 2017), og at epidemier som eksempelvis SARS, aldrig nåede til Danmark. Dette kan antages at påvirke de danske myndigheders forståelse af situationen og være styrende for de politiske betydningssammenhænge som dannes, og de risikovurderinger som foretages af SSI og Sundhedsstyrelsen, og de politiske handlinger.

Samme dag, som mødet finder sted i Kina, får SSI i Danmark afkræftet mistanken om første COVID-19 tilfælde ved Aarhus Universitetshospital, Skejby. Direktør Søren Brostrøm fra Sundhedsstyrelsen anser situationen som følger:

Sundhedsstyrelsens retningslinjer blev fulgt. Undersøgelsen af det mistænkte tilfælde, som ikke var smittet med den nye coronavirus, ændrer ikke på vores overordnede risikovurdering. Vi vurderer fortsat, at der er meget lille sandsynlighed for, at den nye coronavirus spredes i Danmark. Vi følger løbende udviklingen, og vi kan konstatere, at vores beredskab fungerer (Statens Serum Institut 2020b).

Ud fra følgende udtalelser fra Krause og Brostrøm kan det siges, at sundhedsmyndighederne *ikke* anser Danmark, som værende i risiko for et COVID-19 udbrud. Dette på trods af meldinger fra WHO dagen forinden om den førnævnte høje globale og regionale risiko. Brostrøm og Krause er således repræsentanter for rationaler, som således er forskellig fra WHO's udmelding, idet WHO melder om høj global risiko. WHO forsøger således at påvirke nationernes håndtering af COVID-19, og ligeledes det danske COVID-19 felt. Dog er WHO blot et vejledende organ, og er derfor placeret under de danske myndigheder i det danske COVID-19 feltet. Med en udmelding fra Krause og Brostrøms som adskiller sig fra WHO's, tyder det på, at der forekommer tovtrækkerier om doxa for håndteringen COVID-19 på. At den herskende mening om sagen ikke er fastlagt. Krause og Sundhedsstyrelsen bliver ydermere en strategisk del af denne formidling af et specifikt sæt rationaler i relation til COVID-19 situationen til befolkningen sammen med medierne.

3.2.5 WHO søger indflydelse

Torsdag den **30. januar** vælger WHO at erklære udbruddet af 2019-nCoV i Kina for en folkesundhedsmæssig krise af international betydning. Definitionen af udbruddet 2019-nCoV, som en krise af international betydning vurderes af WHO's læger, folkesundhedsspecialister, forskere, epidemiologer og eksperter inden for sundhedsstatistik (WHO 2020a). Alle uddannede med en sundhedsfaglig baggrund. Som nævnt kan det derfor antages at WHO besidder en evidensbaseret viden der vægter højt i feltet for COVID-19, hvor befolkningens sundhed har højeste prioritet. Erklæringen af krisen begrundes blandt andet med argumentet, at der er nu 98 sager i 18 lande uden for Kina, herunder 8 tilfælde af overførsel mellem mennesker i følgende fire lande: Tyskland, Japan, Vietnam og USA (WHO 2020i). Ydermere at der er ikke vished omkring, hvor meget virussen kan skade, hvis den skulle sprede sig til et land med et svagere sundhedssystem, og der skal handles nu for at hjælpe disse lande. Dr. Tedros udtaler: *The main reason for this declaration is not because of what is happening in China, but because of what is happening in other countries* (WHO 2020i). Dr. Tedros understreger, at hovedårsagen til erklæringen ikke skyldes udviklingen i Kina, men skyldes det som sker i andre lande.

Hertil skriver SSI den **31. januar**, at denne erklæring betyder, at alle lande er forpligtet til at samarbejde om at bekæmpe udbruddet og begrænse smitten. Dette giver således WHO en større indflydelse i forhold til, at de medvirkende medlemslande i WHO tvinges til at samarbejde og støtte bekæmpelsen af udbruddet, således at WHO bedre kan sikre en koordineret indsats mellem disse lande (Statens Serum Institut 2020c). De danske myndigheders ansvar kommer blandt andet til udtryk dagen efter den **1. februar**, hvor det besluttet at hjemvendte danskere fra Wuhan sendes i hjemmekarantæne, og SSI sammen med Styrelsen for Patientsikkerhed skal stå klar til at foretage en undersøgelse for mulig COVID-19 smitte (Politiken 2020a). Ifølge WHO er 23 lande ud over Kina ramt af COVID-19 (WHO 2020j), men sundhedsmyndighederne vælger kun at teste de hjemrejste fra Wuhan. Der er fortsat ingen krav om isolation eller obligatoriske test for hjemkomne danskere. WHO har her advaret adskillige gange fra **23. januar** til **3. februar** om, at alle lande skal tage smitten alvorligt, og sikre en forberedt inddæmningsstrategi (Berlingske og Holst 2020). Dette påpeger således igen en uoverensstemmelse i forhold til WHO's rationale og de danske myndigheders rationale i

forbindelse håndteringen af COVID-19, og i Danmark håndteringen af de hjemvendte danskere fra udsatte nationer.

Den **5. februar**, udtaler Brostrøm: *Vi kan sagtens have danskere med smitte fra Kina. Det kan vi ikke udelukke... Vi lægger bare et ekstra forsigtighedsniveau ind. Både for patientens skyld, men også i forhold til sygehuset og resten af samfundet. Man skal huske på, at det er en sygdom, vi gør alt, hvad vi kan, for ikke at få ind i Danmark* (TV2 2020a). Brostrøm understreger, ... *at der ikke er grund til at være bekymret* (TV2 2020a). Derudover melder Sundhedsstyrelsen om nye retningslinjer til sundhedspersonalet med henblik på, hvordan sundhedspersonalet skal håndtere en COVID-19-ramt patient (Sundhedsstyrelsen 2020b). Dette påpeger således, at Sundhedsstyrelsen ændrer deres rationale med hensyn til muligheden for, at der kommer smitte til Danmark. I perioden frem til den 13. februar tester sundhedsmyndighederne, hvor testresultaterne alle er negative.

Sundhedsstyrelsen og SSI's logikker om smitte i Danmark ændres

Den **13. februar** bliver den nye coronavirus officielt navngivet SARS-CoV-2 (Statens Serum Institut 2020d), og i denne periode fra 1. februar til 28. februar melder WHO om smittekæder og heraf en markant stigning i antal smittede i lande såsom Kina (11.821- 142.823 antal smittede personer), Italien (2-650), Sydkorea (12-2337) og Japan (17-210) (WHO 2020k). I denne periode er der stille fra myndighedernes side i forhold til nye tiltag i Danmark. Ingen pressemeddelelser. Under håndteringen af pandemien er det først og fremmest Kåre Mølbak, professor og faglig direktør ved Infektionsberedskab - Ledelse og stab fra SSI og dernæst Brostrøm fra Sundhedsstyrelsen, som regeringen forhører sig til som topembedsmænd og eksperter på området. Mølbak kommenterer den **24. februar** følgende på sygdommens udvikling i Europa, og hvorledes dette påvirker Danmark:

I takt med at der ses smittespredning i Italien, rykker COVID-19 selvfølgelig tættere på. Vi skal derfor også forberede os på et scenarie, hvor der sker vedvarende smittespredning inden for Europa... Vi ved nu, at langt de fleste, der er smittet med den ny coronavirus får milde symptomer, hvor sygdommen går over af sig selv. Det vil hovedsageligt være ældre og særligt udsatte, der får alvorlige forløb (Statens Serum Institut 2020e).

Med citatet underbygges den ovenstående pointe, hvor både Sundhedsstyrelsen og SSI forsøger at informere om smittespredningen på vej mod Danmark. Det tyder ydermere på, at deres forhenværende vurdering, at der er lav risiko for COVID-19 tilfælde i Danmark justeres i takt med WHO's udmeldinger om smittekæder, dog uden at de officielt denne dag gør det. Denne opjustering ændres dagen efter den **25. februar**, og Sundhedsstyrelsen opjusterer deres risikovurdering til moderat i forhold til COVID-19 tilfælde i Danmark. Dog tilføjer Sundhedsstyrelsen som følger:

Vi vurderer dog fortsat, at der kun er lav risiko for, at vi ser udbredt smitte i det danske samfund, og der er lav risiko for, at vores sundhedsvæsen bliver udfordret ... Vores strategi er fortsat at inddæmme smitten, som vi gør ved hurtigt at diagnosticere COVID-19 og behandle under isolation, samtidig med at vi vil sætte alle kræfter ind for at opspore og håndtere personer, der har haft tæt kontakt med de smittede, så de kan gå i karantæne. Med de nye retningslinjer udvider vi både kriterier for at mistænke COVID-19, og vi udvider antallet af sygehuse, der kan håndtere patienterne (Sundhedsstyrelsen 2020c).

Dette eksemplificerer, at Sundhedsstyrelsen erkender udviklingen af COVID-19, og ser et behov for yderligere forberedelse i tilfælde af, at COVID-19 smitte konstateres i Danmark. Coronavirussen er begyndt at brede sig i det danske samfund, og allerede på dagen for opgraderingen af risikovurderingen til moderat kommer et ekstra pres på både læger og lægevagten, som får utallige henvendelser fra bekymrede borgere (TV2 ØST 2020). Med citater som ovenstående, hvor Sundhedsstyrelsen melder om, at de ... *udvider antallet af sygehuset, der kan håndtere patienter*, kan de forsøge at berolige og informere befolkningen, således at situationer såsom presset på lægevagten kan undgås. Sundhedsstyrelsens fortsatte vurdering,... *at der kun er lav risiko for, at vi ser udbredt smitte i det danske samfund, og der er lav risiko for, at vores sundhedsvæsen bliver udfordret* (Sundhedsstyrelsen 2020c) går imod WHO's *risk of spread and the risk of impact of COVID-19*, som fortsat samme dato, den 25. februar, melder om en *meget høj i Kina, høj global og høj regional risiko* (WHO 2020l). Strategimæssigt skriver Sundhedsstyrelsen dog, at de fortsat vil ... *inddæmme smitten*, hvilket tyder på, at WHO dominerer troværkerierne om, hvordan de danske myndigheder strategisk skal håndtere COVID-19 tilfælde (Sundhedsstyrelsen 2020c).

3.2.6 Sundhedsmyndighederne markerer deres position

Den **27. februar** kommer det første smittetilfælde i Danmark (Statens Serum Institut 2020f). En dansk mand er blevet syg med COVID-19 efter at have været på skiferie i Lombardiet i Italien. Sundhedsmyndighederne anvender fortsat inddæmningsstrategien, hvor hjemvendte danskere fra de udsatte områder skal henvende sig til sundhedsmyndighederne, hvis de får symptomer. Det nye smittetilfælde ændrer ikke på den aktuelle risikovurdering fra SSI og Sundhedsstyrelsen, som melder en lav risiko for udbredt smitte i det danske samfund, og lav risiko for, at det danske sundhedsvæsen bliver udfordret. Senere hen, den **13. marts**, medgiver Mølbak fra SSI: *Vi var tydeligvis for optimistiske i vores udmeldinger på det tidspunkt...* men siger samtidig, at ... *Vi blev klogere hen ad vejen. Men jeg tror ikke, at vi ville gøre noget anderledes (TV2 2020c)*, hvilket kan siges at virke modsigende. TV2 melder, at Mølbak ydermere står ved de udmeldinger som Statens Serum Institut kom med, hvor han henviser til, at de blandt andet var baseret på risikovurderinger fra WHO (TV2 2020c). Dette indikerer ydermere, at WHO har en overordnet autoritet, og at Mølbak og SSI lader sig vejlede af dem, og anerkender deres høje position, og ekspertise, i feltet for COVID-19. WHO melder dog, som nævnt, om *meget høj risiko* i Kina, *høj global* og *regional* risiko fra den **27. januar** (WHO 2020f).

Blot en dag efter, den **28. februar**, skriver WHO i deres daglige SITUATION REPORT - 39, at deres risikovurdering, som indbefatter *risk of spread and the risk of impact of COVID-19*, er opjusteret til *Very high risk* både i Kina, på regionalt- og på globalt plan (WHO 2020g). Opjusteringen sker på baggrund af det øgede antal af smittetilfælde på verdensplan, som nu er oppe på 83.652, hvor 51 lande uden for Kina har registreret tilfælde af COVID-19. Direktøren af WHO Dr. Tedros kommenterer det øgede ansvar, som landene står med hver især i sin åbningstale samme dag:

It calls for all countries to educate their populations, to expand surveillance, to find, isolate and care for every case, to trace every contact, and to take an all-of-government and all-of-society approach – this is not a job for the health ministry alone (WHO 2020n).

De danske myndigheders strategi følger WHO's retningslinjer i forhold til at uddanne sundhedspersonale til håndteringen af COVID-19, og følge inddæmningsstrategien, hvor der

startes kædesøgninger for at give karantæne til mulige smittede. Denne inddæmningsstrategi er det første, som tages i brug ved et COVID-19 tilfælde, som et forsøg på at slå et hegn, eller en mur op, for at isolere dem fra resten af befolkningen. I Danmark er WHO's nævnte udvidede overvågelse ikke taget i brug. Med denne strategi forsøger de danske myndigheder at inddæmme smitten fra de hjemvendte danskere, således at den ikke spreder sig for hurtigt til resten af befolkningen. Til trods for disse nye opjusterede udmeldinger fra WHO, og et registreret tilfælde af COVID-19 virussen i Danmark, ændrer Sundhedsstyrelsen og SSI ikke på deres lave risikovurdering for en udbredt smitte og lave risiko for at sundhedspersonalet i Danmark bliver udfordret. De følger således ikke WHO's logikker i forbindelse med ændringen af risikoen, og markerer herigennem en magt i tovtrækkerierne.

3.2.7 Magtkamp mellem sundhedsmyndighederne og Heunicke

Trods den lave risikovurdering for smitte i Danmark, fremsætter Sundheds- og Ældreminister Magnus Heunicke fire dage senere, den **3. marts**, et lovforslag om, at man regionalt skal kunne vælge at behandle eller isolere COVID-19 patienter ved tvang, hvis nødvendigt (Bilag 3, Love og bekendtgørelser - udvalgte, Lov nr. 208. Til lovforslaget stemte alle 95 *for*, og dermed *0 imod*, og *0 hverken for eller imod* (Folketinget 2020). Risikovurderingerne fra sundhedsmyndigheder side kan således siges ikke at være i fuldt overensstemmelse med denne lovforberedelse, og den politiske beslutning om hasteloven, som træder i kraft den 17. marts, hvilket tyder på modstridende rationaler i håndteringen af COVID-19. Heunicke vurderer, at det er nødvendigt med en hastelov om tvangsbehandling, samtidig med at Sundhedsstyrelsen og SSI vurderer lav risiko for smitteudbredelse i det danske samfund og udfordringer hos det danske sundhedspersonale. Med denne hastelov kan det antages at politikerne ønsker at vise borgerne, at de er parate til at tage de skridt der er nødvendige i kampen mod COVID-19. Indførelsen af revision af loven i november 2020 og at lovforslaget automatisk bortfalder 1. marts 2021 (Jensen og DR u.å.), kan også være med til at dæmpe graden af alvoren af den indgribende lov.

I P1 Morgen kritiserer Heunicke sundhedsmyndighederne offentligt for ikke at være godt nok forberedt på corona-udbruddet (Politiken Sundhed 2020). Der kan stilles spørgsmålstegn ved, hvorfor han går ind og påpeger problemet offentligt i en tid, hvor det udadtil til borgerne har en særlig værdi, at myndighederne går frem i fælles front. Det kan fremstå som om, at Heunicke

har brug for at sætte ord på situationen, idet han siger, at politikerne i ... *begyndelsen manglede klare og entydige meldinger fra myndighederne om, hvordan man skulle sætte ind mod coronaviruset ... Man kan konstatere, at hver eneste anbefaling, der er kommet fra sundhedsmyndighederne om at gøre noget, har vi leveret på fra Christiansborg, et enigt Folketing* (Politiken Sundhed 2020a). Han eksemplificerer dette med hasteloven (Lov Nr. 208) med vidtgående beføjelser, i forsøget på en inddæmning af COVID-19.

Information og Politiken har dog afdækket, at ministeriet ikke af egen drift har sendt en mail til Folketinget med Sundhedsstyrelsens vurdering af hasteloven, hvortil Brostrøm kommer med indsigelser imod lovforslaget, og skriver: ...*Umiddelbart finder vi, at det aktuelle covid-19-udbrud ikke kan begrunde sådanne væsentlige ændringer i epidemiloven* (Bredsdorff og Politiken 2020). Disse indsigelser sendes placeret i et længere bilag klokken 22.30 den samme aften, som politikerne skal stemme om lovforslaget. Dette resulterer i, at Information et par dage senere videregiver informationen i bilaget til folketingsmedlemmerne, som ikke alle er bevidste om indsigelserne fra Brostrøm. Således er det en sandhed med modifikationer, når Heunicke til P1 Morgen udtaler, og lægger vægt på, at ... *et enigt Folketing plus regering vælger at gå længere end Sundhedsstyrelsen anbefaler* (Information, Andersen, og Gheist 2020). Det kan således antages, at disse udtalelser i P1 Morgen har til formål at rette ansvaret mod Brostrøm. Dette eksemplificerer ydermere de magtkampe som finder sted under håndteringen af COVID-19 med forskellige ræsonnementer. Sundhedsstyrelsen og SSI, som melder om lav risiko for udbredt smitte og en lav risiko for belastning af det danske sundhedsvæsen, og ikke anbefaler en hastelov på den ene side, og Heunicke og folketinget på den anden side, som ønsker at anvende mere drastiske og hurtige midler, på trods af at Sundhedsstyrelsen ifølge Heunicke ... *skulle bruge længere tid på at skaffe evidens* (Bredsdorff og Politiken 2020). Heunicke beskriver ydermere, at ... *myndighederne har siddet overhørig for WHO's mange advarsler til verdens sundhedsmyndigheder* (Politiken Sundhed 2020). Han fortsætter: *Vi havde en situation i Danmark, hvor vi havde en risikovurdering, som var lav, men hvor vi på trods af det var nødt til at handle og tage et politisk ansvar* (Politiken Sundhed 2020). Herigennem fremstår en kamp mellem sundhedsmyndighederne og sundhedsministeren om de herskende rationaler og værdiorienteringer i forhold til, hvordan der politisk skal ageres under COVID-19 situationen på daværende tidspunkt, og hvordan det at tage *ansvar* defineres.

WHO opfordrer alle lande til, at træffe nødvendige foranstaltninger, så tidligt som muligt med henblik på at opnå den største effekt (Politiken Sundhed 2020). Hertil kan det siges, at

Heunicke ydermere viser, at politikerne har magten til at handle i feltet, selv uden sundhedsmyndighedernes opbakning. Heunicke pointerer, hvorledes han, og de andre politikere, har forsøgt at følge WHO's anbefalinger fra start, på trods af en manglende opbakning fra Sundhedsstyrelsen (Politiken Sundhed 2020). Gennem dette argument fremstiller han ydermere WHO som højt positioneret i feltet for COVID-19, og anvender WHO's udtalelser som begrundelse og argument for deres politiske beslutning.

En ændret feltdynamik

Offentligt kommenterer Brostrøm anderledes på sagen, og beskriver åbningen af tvangsmetoder som ... *relativt uddramatisk*, hvormed han ikke tillægger beslutningen en stor værdi, og tilføjer:

Vi har indstillet til den her beslutning primært for at gøre det muligt at påbyde isolation af enkelte borgere. De få danskere, der i dag er smittet med corona, er i hjemmeisolation, og de gør det frivilligt, fordi de er ansvarlige borgere. Men hvis man forestiller sig en situation, hvor en smittet siger: "Nu går jeg ud og hoster på alle de andre nede i Netto," så vil det være godt at kunne give et påbud om, at man skal være i isolation. Så det er med henblik på inddæmning af sygdommen (Altinget 2020a).

Udadtil til befolkningen signalerer Brostrøm således om en enighed og et fælles budskab fra folketingets og sundhedsmyndighedernes side. Han beskriver ikke denne førnævnte indsigelse fra Sundhedsstyrelsens side, hvilket ligeledes kan være et forsøg på at medvirke til en enighed, og et fælles budskab fra folketingets og sundhedsmyndighedernes side ud til befolkningen, hvilket kan siges at være medbestemmende for, hvorledes befolkningen modtager lovgivningen. Denne begivenhed medvirker til en forandret feltdynamik, idet folketinget indtil nu har rettet sig efter sundhedsmyndighedernes anbefalinger, men nu efterfølgende skifter rationale, og derimod vælger at stemme hasteloven ind, på trods af indsigelsen fra Sundhedsstyrelsen. Det er uvist, hvor længe, eller om der førhen, har været en uenighed mellem politikerne og sundhedsmyndighederne. Men denne begivenhed afspejler for første gang offentligt en tydelig uenighed og ændret feltdynamik.

Sundhedsmyndighederne rykker mod Heunickes logikker om vurdering af smitterisiko

Som *Model 3: Smitte- og testantal* anviser, angives det den **6. marts**, at 28 danskere nu er smittede med COVID-19. Smitten er således så småt begyndt at sprede sig, og flere og flere

danskere efterspørger information omhandlende retningslinjer for håndteringen af sygdommen hos den enkelte borger. Derfor kommer Sundhedsstyrelsen med et initiativ i form af fem gode råd for at beskytte sig selv og andre mod smitte. Ydermere anbefaler Sundhedsstyrelsen, at forsamlinger på over 1000 mennesker aflyses eller udskydes (Sundhedsstyrelsen 2020d). Dette angiver en ændring i forhold til, hvordan befolkningen herfra anbefales at agere under COVID-19 situationen. Brostrøm udtaler nu, at de vil forvente at se flere smittede og en smittespredning i det danske samfund (DR 2020). Med 551 antal smittede den **10. marts**, en øgning fra dagen før med 256 tilfælde, sker der nu et skifte i Sundhedsstyrelsens risikovurdering (Model 3: Smitte- og testantal).

Sundhedsstyrelsens risikovurderingen for smitte i Danmark har indtil nu været lav, men nu lyder vurderingen fra Sundhedsstyrelsen, at der vil ske en udbredt smittespredning i det danske samfund, og at risikoen for at se smitte som i Norditalien ligeledes er høj (DR 2020). Sundhedsmyndighederne argumenterer for, at smittespredningen i Italien er medvirkende til deres ændring af rationale. Op til nuværende tidspunkt har Sundhedsstyrelsen meldt om en lav risikovurdering af smittespredningen i Danmark. Heunicke har som nævnt kritiseret Sundhedsstyrelsens forhenværende lave risikovurdering, hvorfor dette skift kan siges at bringe Heunicke og sundhedsmyndighederne et skridt tættere på hinanden i forhold til rationale omkring COVID-19 virussens alvor.

3.2.8 Frederiksen tager roret

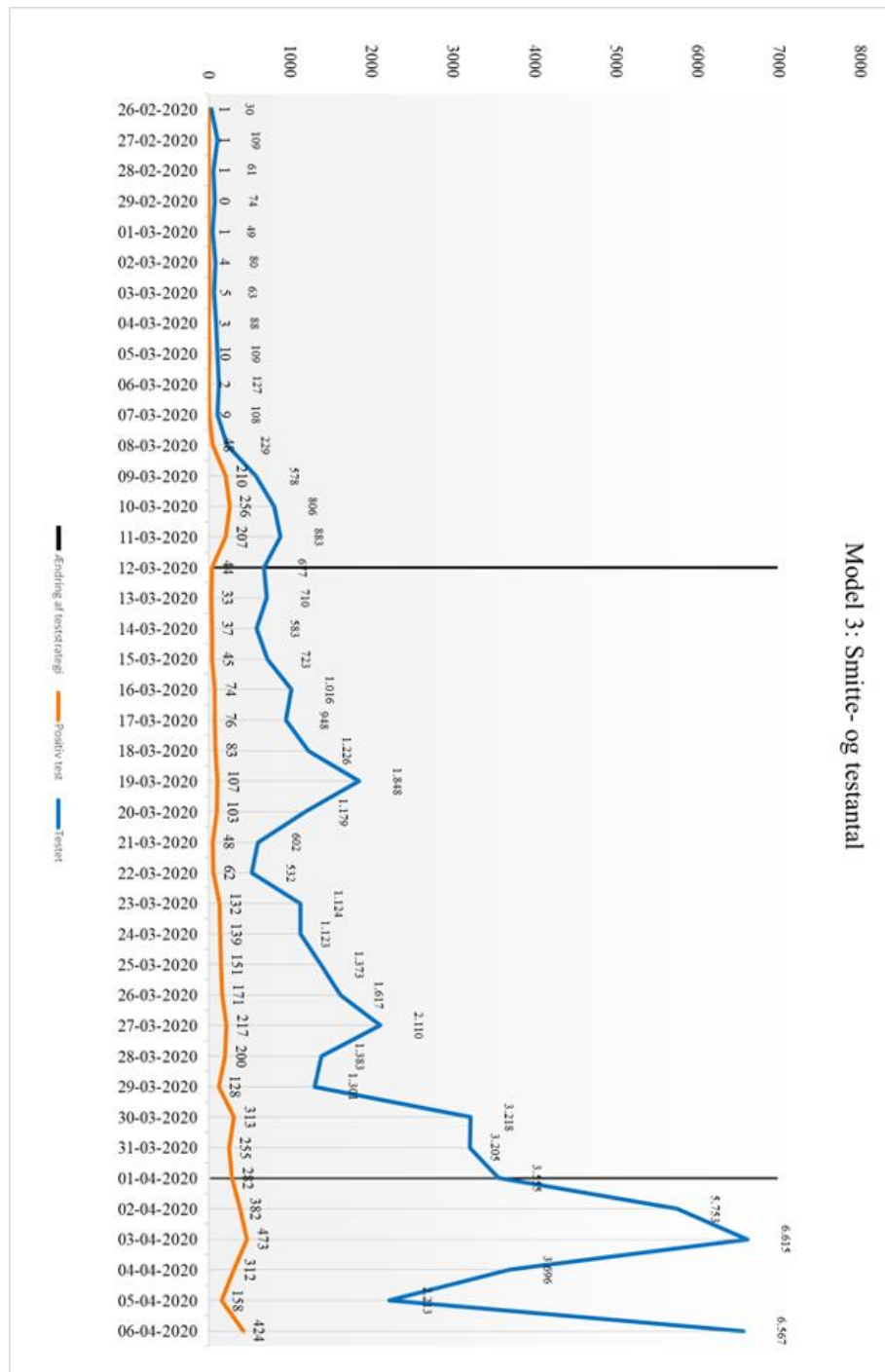
Den **11. marts**, samme dag hvor WHO officielt erklærer corona for en pandemi, indkalder Frederiksen til pressemøde. Hun indleder mødet med udviklingen af sygdommen i Italien, som er lukket ned, og både mangler respiratorer og sundhedspersonale. Danmark har på nuværende tidspunkt 758 personer, der er testet positive for COVID-19 (Model 3: Smitte- og testantal). Hvis alle danskere bliver smittet, kan kapaciteten af både sundhedspersonalet og intensivafdelingerne ikke følge med. Hertil tilføjer hun, at vi i Danmark får brug for *samfundssind*, for at komme igennem den kommende tid med succes. Den politiske beslutning er, at Danmark skal lukke ned fra fredag den **13. marts**. Frederiksen udtaler til pressemødet, at denne politiske beslutning, sker på baggrund af de nuværende omstændigheder og sundhedsmyndighedernes anbefalinger. Dette indikerer, at sundhedsmyndighederne støtter op om denne logik. Hun fortsætter... *derfor tager myndighederne nu blandt andet følgende skridt:*

Elever og studerende på alle uddannelsesinstitutioner sendes hjem nu. Og foreløbigt to uger fra fredag. Alle indendørs kulturinstitutioner, biblioteker og fritidstilbud lukker nu. Og foreløbigt to uger fra fredag. Alle private institutioner, frivillige foreninger, trossamfund mv. opfordres kraftigt til at gøre det samme. Alle offentligt ansatte, der ikke varetager kritiske funktioner, sendes hjem fra arbejde fra fredag og foreløbigt to uger... (Statsministeriet 2020a).

Sammenlignet med Sundhedsstyrelsens to udmeldinger, den første dagen forinden om, at ...*der vil ske en udbredt smitte*, og den næste samme dag som pressemødet om, at ... *Risikoen for, at der vil komme et egentlig smitteudbrud i Danmark indenfor de kommende uger, vurderes som høj* (DR 2020). Der forekommer ingen direkte indikationer om, at sundhedsmyndighederne og politikerne er uenige om beslutningen, men skiftet til høj risikovurdering på samme dag som nedlukningen af Danmark kan skabe en tvetydighed i forhold til de to positioners rationale, idet det kan virke som om, at sundhedsmyndighederne vælger at ændre risikovurderingen på grund af politikernes beslutning om at nedlukke Danmark.

Venstre, DF og Konservative tager strategiskift op til debat

Til samme pressemøde meddeler Brostrøm side om side med Frederiksen, at der fra den **12. marts** vil ske et skift fra inddæmnings- til afbødningsstrategi. Nedenstående *Model 3: Smitte- og testantal* illustrerer skiftet fra inddæmnings- til afbødningsstrategi, daglige test, samlet antal tilfælde, nye tilfælde og raskmeldte frem til den **6. april**.

Model 3: Smite- og testantal (SSI 2020a)

Grafen skal danne et overblik for antal smittede, antal test og antal døde dagligt i perioden frem til den **6. april**. Som det ses på grafen, forekommer ikke en betydelig nedgradering i testkapaciteten på trods af, at sundhedsmyndighederne melder om et skift til afbødningsstrategi. Grafen viser ydermere andet skift i teststrategien den **1. april**, som vil

uddybes senere i historiseringen. Til pressemødet forklarer Brostrøm, hvad strategiskiftet indbefatter:

Så har vi brugt en del ressourcer på nogen, der ikke er særlig syge, og som ikke skal indlægges på sygehuse, men det har vi gjort for at kunne isolere dem og kontaktopspore og karantænesætte. Men i en situation, hvor vi ser en udvikling i Danmark, og vi ser flere og flere, der er smittede i Danmark, så giver det ikke mening at spørge, hvor kommer du fra for at blive testet, fordi man bliver smittet i Danmark. Derfor skal vi skifte vores strategi og vores indsats i sundhedsvæsenet, sådan at vi fokuserer på dem, der har allermest behov (Statsministeriet 2020a).

Sundhedsstyrelsen argumenterer således for, at smittespredningen på 758 tilfælde nu er så markant, at den ikke længere kan lokaliseres i samme omfang (Model 3: Smitte- og testantal). Denne nye strategi medfører, at fokus nu ligger på test og indlæggelseskrævende behandling af personer med alvorlig nedre luftvejsinfektion. Hvis der er tale om milde symptomer skal personer som udgangspunkt ikke ses af læge eller testes, men blot forblive i hjemmet til de er raske igen, og ved en forværring i form af påvirket almentilstand eller tiltagende åndedrætsbesvær, skal egen læge eller vagtlæge kontaktes. Som ovenstående *Model 3: Smitte- og testantal* viser, er antallet af test dagligt langsomt øget. Sundhedsmyndighederne har således testet flere efter strategiskiftet på trods af at danskerne ikke skal melde sig ved få symptomer. Særligt sårbare grupper skal kontakte lægen hurtigt, hvis forværring. Dette betyder, at Styrelsen for Patientsikkerhed ikke længere opsporer og karantænesætter personer, som har været i kontakt med en COVID-19 smittede (Statens Serum Institut 2020g).

Mølbak og SSI bakker op om Sundhedsstyrelsen og strategiskiftet, og argumenterer for at smittespredningen nu har spredt sig så meget, at den ikke længere kan lokaliseres sammenlignet med i opstartsperioden, hvor man kunne lokalisere via hjemvendte danskere fra eksempelvis Italien (Politiken 2020b). Mølbak uddyber:

Men dette er en sygdom, som ofte har milde og meget ukarakteristiske symptomer, og man kan ikke med sikkerhed se, at det er en patient, som har covid-19, det kan lige så godt være alle mulige andre luftvejsinfektioner (Politiken 2020b).

Denne nedlukning af Danmark er således med til at bremse smittespredningen, som har udviklet sig så meget, at den på nuværende tidspunkt er svært at inddæmme (Politiken 2020b). Nedlukningen af Danmark er med til at styrke den nye afbødningsstrategi, og ses som en del af denne strategi. Sundhedsstyrelsen anbefaler ydermere, at man ikke skal kontakte læge, hvis man har været i et udsat land såsom Italien (Statens Serum Institut 2020g).

Udadtil har der indtil nu været en bred enighed blandt politikerne om håndteringen af COVID-19. En politisk enighed som kan antages at symbolisere over for befolkningen, hvordan vi kun i fællesskab kan komme igennem krisen. Men efter dette strategiskift kommer en udmelding fra Venstre, med opbakning fra DF og Konservative. De kan således siges at repræsentere en heterodox position i feltet, idet de udfordrer værdiorienteringen med hensyn til den danske strategi for håndteringen af COVID-19 sygdommen. Martin Geertsen, Venstres sundhedsordfører, udtaler til Berlingske:

Jeg kan ikke se, at der i materien er nogen ændring i forhold til, hvem det er, man har en ambition om at teste. Jeg kan simpelthen ikke se nogen ændring. I så fald er det så minimale ændringer, at det næppe kan kaldes et strategiskifte (Domino, Andersen, og Berlingske 2020).

Geertsen har svært ved at se, hvori strategiskiftet består. Derfor kræver han, DF og Konservative, en skriftlig redegørelse fra Heunicke om indholdet i det udmeldte strategiskift (Domino, Andersen, og Berlingske 2020). Dette indikerer om et skift i forhold til en ellers bred enighed, og en fælles logik, på borgen gennem længere tid, idet der opstår tovtrækkerier mellem de forskellige partier i forhold til de beslutninger, som tages i feltet for COVID-19. Geertsen kræver således en redegørelse fra Heunicke, der med sin position som sundhedsminister, skal forsvare det nye strategivalg.

WHO og sundhedsmyndighederne med hver sit magtområde og rationale

Dagen før, den **11. marts** kommer WHO med anbefalinger for håndteringen af SARS-CoV-2 i et medie-briefing. Anbefalingen fra Dr. Tedros af strategiske initiativer i forhold til håndteringen af COVID-19 lyder som følger:

If countries detect, test, treat, isolate, trace, and mobilize their people in the response, those with a handful of cases can prevent those cases becoming clusters, and those clusters becoming community transmission (WHO 2020o).

Ifølge WHO kan smitten mindskes, hvis lande opdager, tester, behandler, isolerer, sporer og mobiliserer befolkningen. I et pressemøde den **16. marts** lyder det fra Dr. Tedros: *You cannot fight a fire blindfolded. And we cannot stop this pandemic if we don't know who is infected* (WHO 2020p). Vi kan ikke stoppe denne pandemi, hvis vi ikke ved, hvem der er smittet. WHO har dette simple budskab til alle lande om at teste alle mistænkte tilfælde (WHO 2020p). Denne strategi er baseret på WHO erfaringer med epidemier, og er udarbejdet som en guideline til nationerne som en håndsækning og assistance.

Strategien blev ligeledes anvendt under udbruddet af SARS-CoV (Severe Acute Respiratory Syndrome), som var i udbrud fra 2002 til 2003 i Sydøstasien, hvor 8.439 tilfælde blev registreret med 812 dødsfald til følge, altså en dødelighedsprocent på omkring 10. Siden 2004 er der ikke rapporteret flere tilfælde af SARS-CoV-infektion, og tilfælde af SARS blev aldrig set i Danmark (Sundhedsstyrelsen 2020h). Da SARS første gang dukker op i Kina frygtedes det, at det ville udvikle sig til en global epidemi, men fordi SARS var så alvorlig en sygdom, der først smittede når symptomer forekom, var den let at spore. Derfor blev personer smittet med SARS identificeret og smittespredningen standset af myndighederne inden for en forholdsvis kort periode (Videnskab 2020). På et år fik WHO, og de ramte stater, stoppet udbruddet af SARS ved brug af opskriften: ... *detect, test, treat, isolate, trace, and mobilize* (WHO 2020o) i citatet ovenfor, hvortil håndteringen var en succes. Virussen SARS-CoV-2 er 80 % identisk med SARS (Kuci 2020), men selve sygdommen COVID-19 er meget forskellig fra SARS, og minder mere om en sæsoninfluenza med ... *ukarakteristiske træk* (Politiken 2020b), hvilket Mølbak som nævnt anvender som argument for, at WHO's strategi er svær at følge.

Mølbak finder det svært at følge WHO's strategi, når sygdommen først har spredt sig i samfundet. WHO's rationale strider således imod de danske sundhedsmyndigheders rationale med hensyn til strategivalg. Denne dag er 674 i Danmark bekræftet smittet med COVID-19 virussen (Model 3: Smitte- og testantal). En stigning på 639 fra den **8. marts**. Sundhedsmyndighedernes ændring af strategi går således imod WHO's anbefalinger, når WHO skriver *detect, test, treat, isolate, trace, and mobilize...*(WHO 2020o), idet

Sundhedsstyrelsen og SSI netop beder befolkningen om ikke at henvende sig til lægen med mindre at symptomerne udvikler sig. Således bliver det umuligt for sundhedsmyndighederne at følge WHO's vejledende strategi, idet det ikke bliver muligt at udføre, hvis befolkningen ikke skal melde sig til sundhedsmyndighederne fra starten. Mølbak kommenterer på afbødningsstrategien: *Målet er ikke, at vi skal undgå smitten, men at det sker så langsomt, at sundhedssystemet kan følge med* (Politiken 2020b).

Sundhedsmyndighederne opgiver således at udrydde COVID-19 helt, og tager Danmarks lokation i betragtning. Danmark er omgivet af lande med et højt smittetryk, og det er utopisk at kunne isolere sig fra andre lande for evigt (Kuci 2020). De danske sundhedsmyndigheder har således en mere pragmatisk tilgang, hvor de vælger at acceptere sygdommens tilstedeværelse, og samtidig begrænse smitten, hvorimod WHO er mere idealistiske og søger på nuværende tidspunkt en udryddelse af COVID-19. Den endelige beslutning om at udføre strategiskiftet understreger magtfordelingen i det danske COVID-19 felt med WHO's rolle som et rådgivende organ, trods sin høje kulturelle kapital. Ligeledes de danske politikere højeste position i feltet, som den udøvende magt, vejledt af de danske sundhedsmyndigheder, der tager udgangspunkt i det danske scenarie. Dette skildrer således eksisterende tovtrækkerier mellem sundhedsmyndighederne og WHO.

3.2.9 Sundhedsmyndigheder vil teste mere, som i WHO's logik

Den **25. marts** kommer Sundhedsstyrelsen med de seneste opdaterede retningslinjer for håndteringen af COVID-19 i sundhedsvæsenet. Det er muligt, at dette skift forekommer efter kritik fra både eksperter og WHO. På nuværende tidspunkt er 1.892 antal danskere smittet med COVID-19 (Model 3: Smitte- og testantal (TV2 2020b)). Kritikken går på, at Danmark efter ændringen af strategi fra inddæmning til afbødning ikke tester nok, hvilket kan øge det danske mørketal (TV2 og Fauerholdt 2020). De opdaterede retningslinjer fra Sundhedsstyrelsen indbefatter ændringer under forskellige områder såsom; *Præcisering af hvilke grupper, der skal henvises til vurdering og testning. Øget testniveau af sundhedspersonale i alle henseende. Flere test af sårbare grupper. Opjustering af testkapacitet til 3000 dagligt* (Sundhedsstyrelsen 2020b). 1887 danskere er på nuværende tidspunkt testet positivt for COVID-19 (SSI 2020a). Sundhedsministeren Heunicke kommenterer, *at han godt kan forstå, hvis danskerne synes, det ligner en siksak-kurs. Men han siger også, at der gradvist er blevet testet flere danskere* (TV2

og Fauerholdt 2020). Han underbygger således, at der skrues op for testniveauet i takt med at mere testkapacitet anskaffes. Fra januar af har WHO adskillige gange advaret verdens sundhedsmyndigheder om alvoren, og vigtigheden i, inddæmningsstrategien og en høj testkapacitet. Dette skift indikerer, at WHO og Heunicke efterfølgende har domineret de tovrækkerier omkring testkapacitet som har fundet sted efter, at Danmark den 12. marts besluttede at skifte til afbødningsstrategi, idet de danske sundhedsmyndigheder nu melder om, at de vil teste mere. Det er væsentligt, at sundhedsmyndighederne holder fast i afbødningsstrategien, og at denne ikke ændres. Forskellen er, at sundhedsmyndighederne nu vil teste mere bredt og øge testkapaciteten. Sundhedsmyndighederne melder ydermere, at de hele tiden har haft hensigten at teste mere, og at testkapaciteten ikke har været tilstrækkelig (TV2 og Fauerholdt 2020).

Mølbak forklarer sundhedsstyrelsens logik

Dagen efter den **26. marts** forsvarer Mølbak det danske strategivalg. Mølbaks logik i forhold til nuværende afbødningsstrategi går imod WHO anbefaling af strategi idet han pointerer, at vi ikke kan undgå, at COVID-19 spredes i Danmark, og at det er *totalt passé* at inddæmme smitten (Politiken 2020b). Mølbak uddyber, at op imod en halv million vil blive smittet, og det væsentlige er, om det er på samme tid eller over en længere periode (Politiken 2020b). Hertil har afbødningsstrategien med lukningen af Danmark været særlig gavnlig med henblik på at bremse smittespredningens hastighed. Mølbak tilføjer: *Målet med vores strategi er ikke nødvendigvis at stoppe smitten, men det er at opbygge en flokimmunitet på en kontrolleret måde, så sundhedsvæsenet ikke knækker* (Politiken 2020b). Ifølge Mølbak er pointen med afbødningsstrategien, at samfundet over nogle år skal opbygge en flokimmunitet over for sygdommen. Ved opnåelse af flokimmunitet skal store dele af befolkningen være smittet med COVID-19. Flokimmunitet er således ikke strategien, men et muligt outcome ved afbødningsstrategien.

Med citatet fra WHO ... *detect, test, treat, isolate, trace, and mobilize* (WHO 2020o) og budskabet om en inddæmningsstrategi mener Mølbæk således, at det er for sent i processen at benytte inddæmningsstrategien, idet smitten på nuværende tidspunkt allerede har bredt sig markant i samfundet. WHO's svar til dette skift er, at *Ethvert land må træffe sine egne beslutninger ud fra sin egen risikovurdering og de gældende forhold* (Politiken 2020b). Hertil understreger WHO, at nationerne bør teste, så meget som muligt. Danmarks myndigheder skal selv vurdere, hvor de er i epidemien, og hvilke tiltag der er passende til situationens udvikling

i Danmark. WHO ændrer dog deres rationale omkring dette, og udtaler tre uger senere, den **13. april**, til WHO Director-General's opening remarks at the media briefing on COVID-19:

Every country should be implementing a comprehensive set of measures to slow down transmission and save lives, with the aim of reaching a steady state of low-level or no transmission (WHO 2020q).

Ethvert land skal således gennemføre et omfattende sæt af foranstaltninger til at bremse smittespredningen og redde liv med formålet at nå en stabil tilstand med et lavt niveau eller ingen smittespredning. WHO tillader således et stabilt lavt niveau, ... *a steady state of low level* (WHO 2020q), af smittespredning i samfundet, hvortil det kan siges at de ændrer rationale i forhold til håndteringen af smitte i samfundet og rykker tættere på de danske sundhedsmyndigheders rationale om afbødningsstrategien, som den bedste løsning. Som sagt sker dette dog tre uger efter Mølbaks udtalelse.

Brostrøm erkender på et pressemøde den **27. marts**, at sundhedsmyndighederne allerede tilbage i januar skulle have håndteret situationen anderledes. Brostrøm indrømmer, at testkapaciteten ikke har været i orden, og at kommunikationen i forhold til målet har været for dårlig (TV2 Nord, Sparre, og Stie 2020). Trods manglende testkapacitet fra dansk side bakker WHO's europæiske direktør, Hans Kluge, alligevel de danske myndigheder op, og udtaler, at *De danske myndigheder har vist en høj grad af myndigheder og fleksibilitet i den måde, man har tilpasset sig situationen* (TV2 Nord, Sparre, og Stie 2020). Han henviser til citatet fra WHO: *Ethvert land må træffe beslutninger ud fra egen risikovurdering og gældende forhold* (Politiken 2020b). WHO går således ikke direkte offentligt imod de danske sundhedsmyndigheders rationale om skiftet til afbødningsstrategien, men snarere imod et for lavt testniveau, hvilket nu øges gradvist.

Sundhedsmyndighederne til offentligheden med modsigende rationale af politikerne

Den **13. marts** foretages en politisk beslutning om, at de danske grænser skal lukkes, hvilket skal træde i kraft allerede dagen efter (DR m.fl. 2020). På dette tidspunkt er 835 danskere bekræftet smittede med COVID-19 (Model 3: Smitte- og testantal). Det uddybes, at personer kun kommer ind i landet, hvis der er tilfælde om et anerkendelsesværdigt formål. En række eksperter fastslår hertil, at der ikke er evidens for en lukning af grænserne. Else Smith, forhenværende direktør i Sundhedsstyrelsen, kommenterer på sagen, at hun aldrig er ... *stødt*

på, at det skulle kunne hjælpe, når først vi har fået smitten. Det er svært at forstå så voldsomt et tiltag (Politiken, Rasmussen, og Bredsdorff 2020). Dette understøttes af professor og ekspert i virusepidemi, Jens Lundgren, og professor Lone Simonsen, som forsker i pandemier, at denne lukning ikke er relevant, idet smitten allerede har spredt sig i Danmark (Politiken, Rasmussen, og Bredsdorff 2020). Hertil udtaler Brostrøm, at nedlukningen af grænserne ikke er et råd fra Sundhedsstyrelsen, og at det er en ren ... *politisk beslutning* (Information, Andersen, og Dahlin 2020). Dette understreger, at politikerne besidder en større magt end sundhedsmyndighederne i forhold til de politiske beslutninger under COVID-19 krisen, idet de ikke vælger at lytte til sundhedsmyndighedernes rationale og den sundhedsfaglige dokumentation på området på trods af, at både eksperter og Sundhedsstyrelsen fraråder tiltaget, og der ikke foreligger videnskabelig evidens for tiltagets effekt. Dette tydeliggør ydermere de tovtrækkerier, som finder sted mellem politikere og sundhedsmyndighederne i feltet for COVID-19, hvor politikerne gennemfører beslutninger uden sundhedsmyndighedernes opbakning.

Fortløbende stridigheder

Der forekommer således fortløbende stridigheder mellem de politiske myndigheder, sundhedsmyndighederne, eksperter og WHO, som alle søger indflydelse og magt i COVID-19 feltet. Hertil forekommer tovtrækkerier mellem sundhedsmyndighederne og politikerne. WHO forsøger at lukke diskussionen sammen med Brostrøm, hvorimod Mølbak offentligt går imod WHO's anbefaling om inddæmningsstrategien. Heunicke går ligeledes ud med en offentlig åbenlys kritik af Sundhedsstyrelsen, og udtrykker at han selv ønskede at følge WHO's anbefalinger (Politiken Sundhed 2020). Stridighederne mellem parterne er foranderlige i takt med feltets udvikling. Gennem historiseringen tydeliggøres det, at magten i forhold til at beslutte regeringens foranstaltninger i sidste instans er hos politikerne.

Ved en overordnet sammenligning af sundhedsmyndighedernes og politikernes strategi kan der siges at opstå modstridende argumenter. Sundhedsmyndighedernes strategi har til formål på længere sigt at opnå en flokimmunitet i det danske samfund, eller holde smittetrykket nede til en vaccine er udarbejdet (Politiken 2020b). Med flokimmuniteten skal store dele af befolkningen smittes med COVID-19, og dette vil uvægerligt-, og logisk set, føre til dødsfald. Herigennem opstår de modstridende argumenter, idet regeringen fremlægger en strategi, hvor der skal handles hurtigt, så liv kan reddes. Dette afspejler ydermere, som nævnt i ovenstående, hvordan sundhedsmyndighederne og politikerne agerer på forskellig vis, ud fra forskellige

logikker, hvilket påvirker de tovtrækkerier som finder sted når der kæmpes om indflydelse i feltet for COVID-19.

3.2.10 Feltets love og bekendtgørelser

Gennem følgende afsnit zoomes ind på de unge studerende, og de udvalgte love og bekendtgørelser, som påvirker betingelserne for deres handlemuligheder i COVID-19 feltet. Idet vi kigger på studerende unge vil specialet, som tidligere nævnt, inddrage alle love og bekendtgørelser, som er fremsat af Børne- og Undervisningsministeriet, samt udvalgte love og bekendtgørelser fra Sundheds- og Ældreministeriet, hvor der er fokus på tiltag fra Sundhedsministeriet (Bilag 3, Love og bekendtgørelser - udvalgte).

De politiske tiltag bliver offentliggjort i bekendtgørelser og love omtrent en uge efter pressemødet den **11. marts**. Dette afsnit tager først udgangspunkt i Sundheds- og Ældreministeriet, hvor det efterfølgende tager afsæt i Børne- og Undervisningsministeriet.

Regeringen vedtager Lov nr. 208: *Lov om ændring af lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme* (Retsinformation og Heunicke 2020c), (Bilag 3, Love og bekendtgørelser - udvalgte), som træder i kraft den **17. marts**, og er en ændring af epidemiloven (lov 1026). Denne politiske beslutning er en rammelov, som bemyndiger Heunicke, i kraft af sin position som sundhedsminister, til at fastsætte særlige bekendtgørelser med restriktioner, forbud og påbud. Disse regler vil træde i kraft øjeblikkeligt, og det fremgår specifikt at sådanne regler tillægges forrang i forhold til al anden lovgivning. Loven hjemler de formentlig mest indgribende foranstaltninger i fredstid, og er inde og berøre flere grundlovssikrede rettigheder, herunder den danske forsamlingsfrihed og ejendomsret. Hertil kommer den **4. april** en tilføjelse fremsat i Lov Nr. 359 med enkelte justeringer.

I kraft af Lov nr. 208 fremkommer blandt andet Bekendtgørelse nr. 224: Bekendtgørelse om forbud mod større forsamlinger og forbud mod adgang til og restriktioner for visse lokaler i forbindelse med håndtering af Coronavirussygdom 2019 (COVID-19) (Retsinformation og Heunicke 2020b), (Bilag 3, Love og bekendtgørelser - udvalgte). Bekendtgørelsen er et forbud mod større forsamlinger i det offentlige rum på mere end ti personer, hvilket medfører at alle større arrangementer og begivenheder med flere tilmeldte end ti øjeblikkeligt skal aflyses.

Ydermere indbefatter denne bekendtgørelse en restriktion for offentlige institutioner, hvilket medfører en lukning af blandt andet shoppingcentre, restauranter, idrætsfaciliteter, biografer, teatre og personlig pleje. Hertil kommer den **22. marts** en mindre tilføjelse fremsat i Bekendtgørelse Nr. 251, og igen den 4. april i Bekendtgørelse Nr. 370 en tilføjelse om opholdsforbud, hvor politiet kan nedlægge forbud mod ophold et bestemt sted som en politisk justering efter at danskere begynder at samle sig på diverse lokationer. Bekendtgørelse nr. 214: Bekendtgørelse om undersøgelse, indlæggelse eller isolation og tvangsmæssig behandling i medfør af lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme i forbindelse med håndtering af Coronavirussygdom 2019 (COVID-19) er ligeledes en af de bekendtgørelser, som er kommet i forbindelse med ændringen af lov 208. Denne bekendtgørelse fremsætter, at Styrelsen for Patientsikkerhed må påbyde undersøgelse, indlæggelse, isolation og tvangsmæssig behandling (Retsinformation og Heunicke 2020a), (Bilag 3, Love og bekendtgørelser - udvalgte). Denne lov og de nedenstående to bekendtgørelser er med til at indskrænke de unges betingelser for handlemuligheder, idet de kan være med til at begrænse mulighederne for, at føre en hverdag som sædvanligvis. Både jævnfør forbudet om forsamlinger på over ti mennesker, men ligeledes idet diverse institutioner lukkes.

Børne- og Undervisningsministeriet

Børne- og Undervisningsministeriet har ligeledes fremsat foranstaltninger, som er påvirkende for de unges handlemuligheder. Lov 241: *Lov om midlertidige foranstaltninger på børne- og undervisningsområdet og folkehøjskoleområdet og for den frie folkeoplysende virksomhed til forebyggelse og afhjælpning i forbindelse med covid-19* (Retsinformation og Rosenkratz-Theil 2020b), (Bilag 3, Love og bekendtgørelser - udvalgte), træder i kraft den **19. marts**. Denne ændrer blandt andet på betingelserne for de unges handlemuligheder i studiesammenhænge, idet studerende ikke kan møde fysisk op og modtage undervisning. Det bliver også muligt at fastsætte regler om aflysning, udskydelse eller omlægning af undervisning og praktik, med tilstræbelse på at give studerende de samme vilkår, som de ville have haft i det almindelige forløb. Ydermere giver loven mulighed for, at børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om udstedelse af beviser, gennemførelse af prøver og eksamener, og supplere eller fravige disse bestemmelser.

I medfør af udvalgte paragraffer i loven træder samme dag, den **19. marts**, følgende bekendtgørelse i kraft: Bekendtgørelse 242: Bekendtgørelse om nødundervisning m.v. på

børne- og undervisningsområdet som led i forebyggelse og afhjælpning i forbindelse med covid-19 (Retsinformation og Rosenkratz-Theil 2020a), (Bilag 3, Love og bekendtgørelser - udvalgte). Bekendtgørelsen uddyber, hvordan undervisningen under COVID-19 situationen skal foregå. Nødundervisningen kan blandt andet omfatte fjernundervisning, virtuel undervisning og selvstudie, hvor eleverne hvis mødepligtige, stadig skal registreres som fraværende eller tilstedeværende. Nødundervisningen erstatter den normale undervisning, og institutionerne skal således ikke give erstatningsundervisning, dog med undtagelse af særlige tilfælde med praktisk orienteret undervisning. Trods et forsøg på at give de studerende de bedst mulige vilkår, ændrer den politiske beslutning om Lov nr. 241 og Bekendtgørelse Nr. 242 på muligheden for den normale undervisning (Bilag 3, Love og bekendtgørelser - udvalgte).

For erhvervsuddannelser kommer den **21. marts** specifikke foranstaltninger fremsat i Bekendtgørelse 255: Bekendtgørelse om visse midlertidige foranstaltninger for erhvervsuddannelserne som led i forebyggelse og afhjælpning i forbindelse med COVID-19 (Bilag 3, Love og bekendtgørelser - udvalgte). Disse gør det muligt at optage elever uden, at de har opnået de samme krav. Praktikuddannelsen kan ydermere forlænges, hvis eleven sendes i en kritisk samfundsfunction i forbindelse med COVID-19.

3.2.11 Frederiksen til de unge

Til pressemødet den **11. marts** kommer et særligt fokus på de raske målgrupper, og deres ansvar under nedlukningen af Danmark, hvortil Frederiksen udtaler: *Alle, der er raske, har et kæmpe ansvar for de mest udsatte... Vi må hjælpe hinanden. Vise overskud - tænke på andre. Særligt på dem, som er udsatte* (Statsministeriet 2020a). Ifølge Frederiksen skal de stærkeste i samfundet hjælpe de mest udsatte set i perspektivet af COVID-19 situationen. Det må antages at langt størstedelen af de unge er en del af gruppen *raske*, og derfor ligger det fjernt fra Frederiksens opfordring, når medier dagen efter medleder at unge, samme aften hvor pressemødet sendes ud, vælger at tage til fest, hvor smitten let kan brede sig i adskillige smittekæder (Vejle Amts Folkeblad 2020). Med Frederiksens signal til de unge, bliver gruppen blandt andre særlig relevant under nedlukningen af Danmark med målet om, at få gruppen til at indordne sig nedlukningens nye foranstaltninger.

Den **14. marts**, tre dage efter pressemødet hvor meldingen om nedlukningen af Danmark bliver offentliggjort, tager Frederiksen nye metoder i brug, for at ramme de unge. Metoden bakkes blandt andet op af professor Michael Bang Petersen, ansat ved Aarhus Universitet og forsker i smittepsykologi. Ifølge Petersen befinder unge sig i en særlig situation, da de i mindre grad modtager information via den klassiske politiske kommunikation, herunder pressemøderne. Netop derfor kan Youtube i dette tilfælde være relevant som kommunikationsplatform. Sammen med YouTuber Alexander Husum rækker Statsministeren ud efter de unge, som hun ikke nødvendigvis når på pressemøderne, og indleder videoen på følgende måde:

Vi er første gang med et pressemøde på YouTube. Og ved siden af mig står Alexander. Og vi vil i dag fokusere på noget af det, der måske ikke bliver talt om på de andre pressemøder. Nemlig hvordan skal man være i coronaspørgsmålet, når man er ung.
(TV2 2020d).

Via pressemødet på YouTube søger Frederiksen indflydelse hos ungdommen. Hun opfordrer de unge til at tænke på andre end dem selv, og bruger deres bedsteforældre som eksempler på ofre (TV2 2020d, 2). Ifølge Petersen er det unge, der skal overbevise unge om, at man skal følge myndigheders retningslinjer, og på den måde skabe den gængse opfattelse af, at man er en skidt person, hvis man er med til at sprede smitte. Det kan derfor antages ikke at være uden værdi, at landets mest kendte influencer Husum, ved Frederiksens side opfordrer sine 383.000 følgere på YouTube til at følge retningslinjerne for at mindske smittefaren (Christiansen og DR 2020). Dagen efter, at videoen er lagt på Youtube, har den fået 45.000 visninger (TV2 2020d). Frederiksen benytter således den unge YouTuber til at ramme andre unge, i et forsøg på at påvirke de unges forforståelse.

Nødvendigheden af Frederiksens håndsrækning til de unge, markeres flere steder i medierne i den kommende tid. Lundgren skriver i Tv Midtvest den **15. marts**, at flere unge er blevet testet positive for COVID-19, efter at have spillet drukspillet beer-pong til en fest. De smittede unge, har haft en bordtennisbold i munden, og efterfølgende pustet den ned i modstanderholdets glas. En opførsel som Lundgren kalder *topmålet af tankeløshed* (Tv Midtvest og Christensen 2020). Andre medier melder om, at unge fortsat mødes for at være sociale på forskellig vis (Tv Midtvest og Christensen 2020). Lundgren mener, ligesom Frederiksen, at det er vigtigt at understrege virussens alvor over for de unge, da de er en vigtig brik i at stoppe smittespredningen i Danmark (Tv Midtvest og Christensen 2020).

Logikken om den rette praktisering i feltet

Den **17. marts**, afholdes endnu et pressemøde i Statsministeriet. På denne dag er det samlede antal af COVID-19 tilfælde i Danmark nået op på 1.067 (Model 3: Smitte- og testantal), hvoraf 82 er indlagte på sygehuse, heraf 18 på intensivafdelinger, hvilket næsten er en fordobling på et enkelt døgn (Statsministeriet og Frederiksen 2020b). Dette pressemøde viser sig at være særlig målrettet de unge i befolkningen. Efter at Frederiksen indledningsvist udviser sin medfølelse for COVID-19 situationens omkostninger for befolkningen og roser at langt de fleste i denne tid viser samfundssind, henviser Frederiksen sig til de unge, hvor hun udtaler:

Når alt det her er sagt, så bliver jeg også nødt til at sige noget, især til de unge. Det kan godt være, at du er ung og rask, men du kan bære smitten videre til andre mennesker, og du kan smitte uden, at du ved det. Også én, som ikke kan klare at blive smittet. Og I skal alle sammen hjælpe os med at få brudt den smittekæde nu! (Statsministeriet 2020d).

Frederiksen henviser sig her direkte til de unge, og lægger vægt på at de kan give smitten videre til andre, som ikke kan klare at blive smittet. Da Heunicke får ordet efter Frederiksen, understreger han, at danskernes adfærd skal være med til at købe os tid, og lægger ligeledes vægt på at vi alle kan være smittebærere, også uden at vide det, og udtaler følgende:

Også for unge, også for raske, også for folk, der synes, at de er i god fysisk form, og derfor hver gang, man er i tæt fysisk selskab med et andet menneske, et familiemedlem, en ven, en kollega, udvider man sin potentielle smittekreds. Man risikerer at blive smittet, måske selv uden at vide det. Og man risikerer uvidende at give smitten videre og danne smittekæder i vores samfund, som måske starter mellem unge mennesker, men i sidste ende jo slutter hos de mest sårbare i vores samfund (Statsministeriet 2020d).

Der forekommer således fra politikerne et fokus på de unge i forbindelse med at bryde smittekæderne. Dette eksemplificeres gennem ovenstående citater fra Frederiksen og Heunicke, hvor de beskriver, hvordan smittekæderne måske starter hos de unge mennesker, men i sidste ende slutter hos de mest sårbare i samfundet (Statsministeriet 2020d). Udstillingen af de unge som syndebukke bliver i denne tid et udtryk for en herskende politisk logik, hvor nye sociale normer, hvor unge udskammes, udvikles i et forsøg på at sikre den “rette”

praktisering i COVID-19 feltet, og på den måde være med til at mindske smittekæderne i Danmark. På nuværende tidspunkt er der dog ikke videnskabelig dokumentation på, at de unge praktiserer og ræsonnerer anderledes end andre grupper i samfundet.

På samme pressemøde nævner Brostrøm også de unge, dog med et andet fokus end ved ovenstående. Brostrøm udtaler at sygdommen særligt rammer de ældre hårdt, men understreger hertil:

Men når dét, så er sagt, så er det en alvorlig sygdom, der kan ramme os alle sammen. Langt de fleste af os, der er unge og friske, vi vil ikke blive alvorligt syge, men det kan man også godt gøre i den alder, og det vil vi også forvente at se i Danmark desværre, at vi vil se sygdommen ramme både ung og gammel og syg og ikke syg i forvejen. (Statsministeriet 2020d).

Til forskel fra Frederiksen og Heunicke, hvor der foreligger en enighed omkring det rationale, at de unge spiller en væsentlig rolle i forbinde med smittekæder, udtaler Brostrøm sig ikke om, at de unges rolle som smittebærere. I stedet er Brostrøm rationale, at de unge også selv kan blive meget syge med COVID-19, også selvom de er raske i forvejen.

Efter pressemødet afholder Hendes Majestæt Dronningen en tale til befolkningen. Siden anden verdenskrig har der ikke været afholdt taler fra regenten til befolkningen, ud over den årlige nytårstale, hvorfor denne tale er en ekstraordinær begivenhed (Altinget 2020b). I Dronningens tale, omtaler hun ligeledes ungdomsadfærden:

Min opfordring gælder naturligvis ikke kun de unge. Man kan stadig se grupper i alle aldre, som opholder sig for tæt sammen. Nogle holder endda stadig fester og runde fødselsdage. Det synes jeg ikke, man kan være bekendt. Det er tankeløst. Og det er først og fremmest hensynsløst (Kongehuset 2020).

Dronningens position bruges således som et middel og redskab til at opnå indflydelse hos den unge befolkning i Danmark. Brugen af Dronningens position ses på Frederiksens facebookprofil samme dag, hvor hun skriver: *Jeg kan ikke i min levetid huske, at Dronningen har talt på nationalt tv på baggrund af en alvorlig situation i Danmark* (Frederiksen 2020). Frederiksen bruger således Dronningens tale og budskab til at understrege graden af alvor, og

som et middel til at opnå en indflydelse hos befolkningen, herunder de unge og deres forskellige praksisser.

Megafoonmålinger med modsigende rationale om de unges adfærd

I samme periode hvor rigspolitiet rækker ud efter de unge på de sociale medier, foretager Trygfonden den **18. marts - 20. marts** en megafoonmåling omhandlende danskernes adfærd under COVID-19. Hertil deltog 1.020 borgerne der repræsenterede forskellig køn, alder, geografi, uddannelse og indkomst. Megafoonmålingens fund viser, at unges opførsel retter sig efter Sundhedsstyrelsens anvisninger lige så godt som de ældres, og at danskerne står bredt sammen i indsatsen mod COVID-19. Ifølge dette studie kan rationalet om, at de unge udviser hensynsløs adfærd afkræftes (Videnskab og Kongshøj 2020). Den **17. marts** har TV2 ligeledes udgivet en megafoonmåling om danskernes vaner og tiltag i coronatiden. Denne undersøgelse viser også at de unge mellem 19-29 år tager de samme forholdsregler, som de andre generationer. Eksempelvis svarer 92 procent af 18-29 årige, at de undgår større forsamlinger og undlader håndtryk, og undersøgelsen viser at denne gruppe, i højere grad end andre aldersgrupper, har ændret adfærd under COVID-19 situationen (TV2 og Mørck 2020).

Det skal nævnes, at Trygfondens megafoonmåling er indsamlet den **18.-20. marts**, hvilket er efter dronningens tale og Statsministeriets pressemøde den **17. marts**, og ligeledes efter at Frederiksen anvender de sociale medier som middel til at ramme de unge. De unges ræsonnementer og værdiorienteringer kan således have ændret sig fra den **11. marts**, hvor Danmark lukker ned, frem til den **17. marts**, hvor ungdomsadfærden kommer i fokus. Det er således plausibelt, at megafoonmålingernes resultater havde været anderledes, hvis studiet var foretaget inden det opkomne fokus på de unge som målgruppe, men hertil foreligger dog ingen studier. Efter disse undersøgelser stopper de direkte henvendelser i medierne til de unge fra positioner som Frederiksen, Heunicke og Dronningen, hvilket kan tyde på, at disse megafoonmålinger har ændret på det herskende rationale omkring en ungdomsadfærd, som ikke stemmer overens med sundhedsmyndighedernes retningslinjer, eller i hvert fald sat spørgsmålstegn ved kritikken derpå.

3.2.12 En stille genåbning

Mandag den **30. marts** afholdes endnu et pressemøde, hvor ungdomsadfærden ikke længere tages op som emne. Her giver Frederiksen udtryk for en *forsigtig optimisme* (Statsministeriet

2020b) på baggrund af de senere tal fra SSI. Regeringen er nu parate til gradvist at åbne Danmark efter påske, i det som de kalder *fase 1*, hvis tallene fra sundhedsmyndighederne fortsætter med at støtte op om det (Statsministeriet 2020b).

Hvis vi de næste to uger. Henover påsken. Fortsætter med at stå sammen – ved at holde afstand. Og hvis tallene fortsat er stabile og fornuftige i de næste to uger. Så vil regeringen begynde på en gradvis, stille og kontrolleret åbning af vores samfund på den anden side af påske (Statsministeriet 2020b).

Frederiksen giver befolkningen en tidsperiode at forholde sig til, hvor de ved at følge myndighedernes påbud, kan få mere frihed efter påsken. Den politiske beslutning om at åbne Danmark bliver bakket op af SSI's registrering af smittede, indlagte, og alvorligt syge af COVID-19, som synes at være stabil. Som man kan se på *Model 3: Smitte- og testantal*, er der denne dag 3140 smittede med COVID-19, og der har siden nedlukningen af Danmark været et stabilt antal af nye smittetilfælde sammenlignet med antal foretagne test dagligt.

SSI bakker op om politiske beslutning om genåbning

Den **1. april** udsender SSI en status og prognose for epidemiens fremtidige udvikling, og ifølge dem er der grund til forsigtig optimisme. Det tyder det nu på, at smittespredningen i Danmark er bremsset lidt op, og smittekurven er bøjet af (Statens Serum Institut 2020i). Som det kan ses på *Model 3: Smitte- og testantal*, er det samlede antal smittede med COVID-19 i Danmark på nuværende tidspunkt på 3.421 personer. Smittetrykket er på et niveau, hvor SSI mener at det er forsvarligt at ophæve dele af de fremsatte restriktioner, der i den seneste tid har været håndhævet, og SSI bakker derfor op om politikernes beslutning om en gradvis genåbning af Danmark. Det vurderes, at bøjningen af kurven kan tilskrives, at den danske befolkning har ændret adfærd på baggrund af sundhedsmyndighedernes råd og de tiltag som regeringen har sat til værks, gennem love og bekendtgørelser (Statens Serum Institut 2020i).

Den store opgave for myndighederne er nu, at opretholde en kontrolleret adfærd hos befolkningen, hvilket ligeledes gælder ungdomsadfærden. Denne gradvise åbning betyder ikke, at virussen er "overvundet". Den **6. april** afholdes et nyt pressemøde, hvor der kommer mere information om genåbningens første fase. Som det kan ses på *Model 3: Smitte- og testantal*, er smittetilfælde frem til denne dato ikke steget sammenlignet med test dagligt, og smitten er således til stadighed stabil. Genåbningen indbefatter blandt andet at skoleklasser fra 0-5 klasse,

vuggestuer og børnehaver vil åbne, hvis de kan overholde de sundhedsfaglige retningslinjer, hvorimod en række af restriktionerne er forlænget foreløbigt frem til **10. maj**. Dette indbefatter blandt andet reglen om, at man fortsat maksimalt må være 10 mennesker samlet ad gangen, at gymnasier, universiteter og storcentre fortsat vil være lukket og at landets grænser vil være lukket (Statsministeriet 2020b). Den gradvise genåbning af landet skaber sammen de fortsat gældende restriktioner, nye betingelser for de unges handlemuligheder i COVID-19 feltet.

Til pressemødet den **6. april** kommenterer Frederiksen den danske strategi, hvortil “flokimmunitet” fortsat kommer op til debat:

Vi har ikke en strategi i Danmark, der handler om flokimmunitet. Men vi er desværre i den situation, at coronaen har ramt os. Indtil der er en vaccine eller en effektiv behandling, så må vi imødesee, at en del af os vil blive smittet. Og dét, der er den, den både sundhedsfaglige og politiske strategi, det er dét, der er den grønne kurve (Statsministeriet 2020c).

Frederiksen afviser således, at den danske strategi handler om flokimmunitet, hvilket kan stå i modsætning til SSI og Mølbaks rationale om den danske strategi og flokimmunitet, hvortil Mølbak som nævnt den **26. marts** udtaler, at ... *Målet med vores strategi er ikke nødvendigvis at stoppe smitten, men det er at opbygge en flokimmunitet på en kontrolleret måde, så sundhedsvæsenet ikke knækker* (Politiken 2020b). Frederiksen siger således, at Danmark ikke følger en strategi der handler om flokimmunitet, hvorimod Mølbaks rationale er, at målet ikke er at stoppe smitten, men... *at opbygge en flokimmunitet*. Til pressemødet den 6. april uddyber Mølbak:

Flokimmunitet er jo ikke en sundhedsfaglig strategi, det har det aldrig været. Den sundhedsfaglige strategi, det er at afbøde kurven, således så at Danmark kommer godt gennem denne her epidemi, uden at velfærdssamfundet eller sundhedssystemet lider et knæk (Statsministeriet 2020b).

Mølbak mener således fortsat, at flokimmunitet ikke er en sundhedsfaglig strategi, men at strategien derimod er, at afbøde kurven således at sundhedssystemet ikke ... *lider et knæk* (Statsministeriet 2020c). Dette tyder på, at Mølbak som frontperson for SSI under pressemødet, har ændret rationale omkring den danske strategi. Dette anviser ydermere tovrækkerierne

mellem politikerne og sundhedsmyndighederne i forhold til det danske strategivalg, hvor Mølbak når han står side om side med Frederiksen har et andet rationale omkring den sundhedsfaglige strategi, end når han interviewes under andre omstændigheder. Dette kan ydermere vise magtforholdet med Frederiksen som øverste magtposition i feltet.

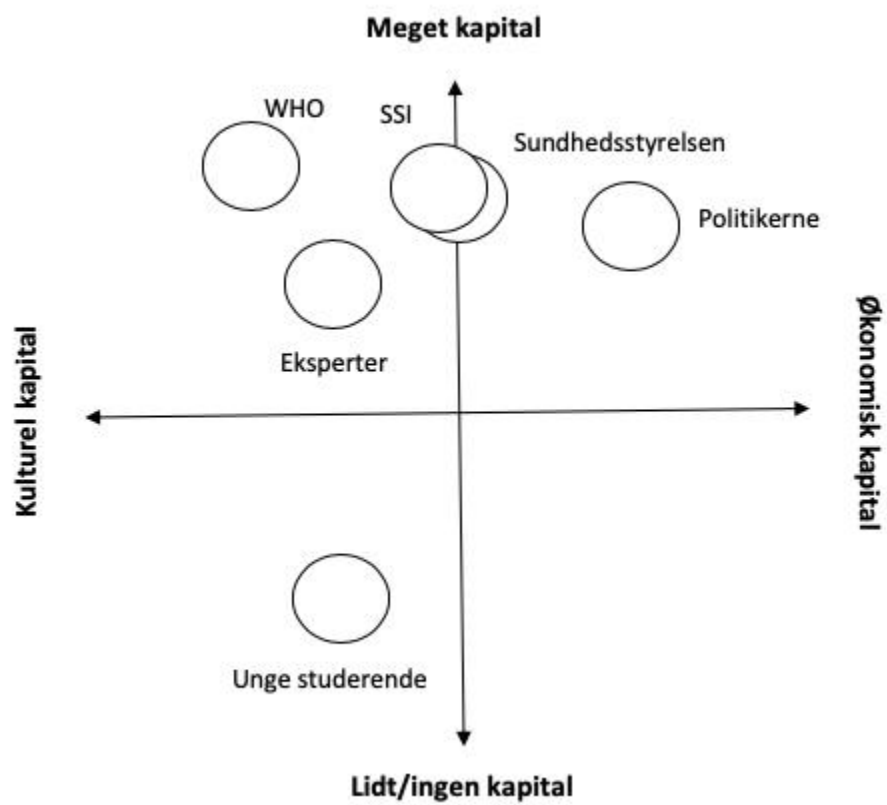
3.2.13 Feltets tovtrækkerier

Som det fremgår i historiseringen, forekommer der ikke udadtil til borgerne en særlig stor grad af tovtrækkerier mellem de forskellige partier på borgen frem til denne første fase af genåbningen. Det er muligt, at der har forekommet tovtrækkerier omkring de politiske beslutninger, men disse er i lav grad nået befolkningens rækkevidde.

Hvis man kigger på relationen mellem positionerne SSI, Sundhedsstyrelsen og politikerne fremstår dog et andet billede, hvor særligt tovtrækkerier mellem sundhedsminister Magnus Heunicke og direktør fra Sundhedsstyrelsen Søren Brostrøm, og mellem statsminister Mette Frederiksen og direktør fra SSI Kåre Mølbak, kommer til den offentlige opmærksomhed. I disse relationer ses en tydelig magt hos politikerne og regeringen, som vejledes primært af øverste rådgiver Mølbak, og ligeledes af Brostrøm, idet politikerne træffer beslutninger, som ikke alle er i forlængelse af sundhedsmyndighedernes råd. Sundhedsmyndigheder har den højeste kulturelle kapital, og regeringen den højeste økonomisk kapital. Der forekommer ingen nævneværdige tovtrækkerier mellem Mølbak og Brostrøm. Både politikerne og sundhedsmyndighederne søger indflydelse på de unges praksisser, hvortil forskellige platforme og aktører anvendes for at nå de unges rækkevidde.

WHO spiller en væsentlig rolle, som et globalt anerkendt vejledende organ med høj kulturel kapital, hvorfor de med deres position opnår en væsentlig indflydelse i det danske felt for COVID-19, hvor deres rationale og værdiorienteringer anvendes som argument for beslutninger og rationaler både af politikere, eksperter og sundhedsmyndigheder. WHO's position har ikke en magt i forhold til dansk beslutningstagen under coronakrisen i Danmark. WHO's rationale og værdiorientering ændrer sig, omtrent en måned efter genåbningen af Danmark, til en accept af en lav smitte i samfundet, hvortil WHO's rationale således i højere grad stemmer overens med det danske skift til afbødningsstrategi.

Gennem historiseringen har vi forsøgt at tegne feltet for COVID-19 med de positioner som søger indflydelse. I feltet for COVID-19 er det den økonomiske- og den kulturelle kapital der giver adgang, og har en betydning for aktørernes forudsætning for at kunne positionere sig. Disse er således med til at ekskludere og inkludere de forskellige aktører, og øge eller sænke deres indflydelse i feltet (Bourdieu og Wacquant 2009, 94). I forhold til den kulturelle pol orienterer aktørerne sig efter den kulturelle rationalitet i relation til forskning, vidensudvikling og evidens. Disse faktorer giver således en form for kredit i feltet. Under denne pol er WHO de højest positionerede efterfulgt af de danske sundhedsmyndigheder. I den økonomiske pol orienterer aktørerne sig efter det økonomiske rationale, hvor materielle forhold såsom effektivitet, evaluering, og andre ressourcer der kan anvendes på det økonomiske marked, og umiddelbart konverteres til penge, er egenskaber der giver adgang og særlig gennemslagskraft i feltet (Harrits 2017). Denne pol repræsenteres primært af politikerne, men ligeledes af sundhedsmyndighederne. Nedenstående *Model 4: COVID-19 feltets positioner* skitserer de væsentligste aktørers omtrentlige positioner i feltet for COVID-19 ud fra de skillelinjer, som vi i specialet har tegnet. Vi har valgt at skitsere et område og ikke et plot, idet vi mener kun at kunne argumentere for en omtrentlig angivelse ud fra det foreliggende historiseringsarbejde.

Model 4: COVID-19 feltets positioner

4 Sociologisk feltanalyse

Hvis vi ikke konstant opretholder en kritisk holdning til de “forudantagelser, der udspringer af, at man tænker verden, at man lægger afstand til verden og de handlinger, der udspiller sig i den, for bedre at kunne tænke dem” (Bourdieu 1990e:382), risikerer vi at reducere den praktiske logik til teoretisk logik (Bourdieu og Wacquant 2009, 43).

4	Sociologisk feltanalyse	82
4.1	Sociologisk feltanalyse.....	83
4.2	Sociologisk refleksivitet.....	84
4.2.1	Forskerens position i det akademiske felt.....	85
4.2.2	Sociologisk feltanalyse i praksis	88

4.1 Sociologisk feltanalyse

Dette afsnit vil gøre rede for og begrunde vores position, som akademikere. Vi vil således klarlægge vores måde at anskue verden på, og den analytiske systematik som vi har anvendt i forsøget på at synliggøre de principper, som har dannet grundlaget for konstruktionen af feltet for COVID-19.

Vores mål er, med Bourdieus formulering, at konstruere en *adækvat model af virkeligheden* (Bourdieu og Wacquant 2009, 62), hvilket blandt andet indebærer erkendelsen af afstanden mellem praksis og teori. Specialets feltkonstruktion prioriterer således de unges oplevelser, tager deres oplevelser alvorligt, og søger ligeledes at forklare de unges ubevidste medvirken i praksis, som en virkelighed der ligger dybere end deres egen bevidsthed. Feltkonstruktion er teoretisk funderet, ikke forstået på den måde, at den er almengyldig eller kan forudsige den sociale verdens handlinger, men snarere, at den kan forklare mekanismer og magtforhold i den konkrete sociale verden (Bourdieu og Wacquant 2009, 62).

Den historiske konkrete sociologiske analyse vil afspejle, at specialets primære formål ikke er at demonstrere en teoretisk begrebsudfoldelse og - anvendelse. Som Bourdieu nævner, har han *... aldrig accepteret opsplitningen af den teoretiske konstruktion af undersøgelsesgenstanden og de praktiske procedurer, uden hvilke der ikke kan produceres virkelig viden* (Bourdieu og Wacquant 2009, 41). Med hensigten at arbejde som sociologiske praktikere foretager vi således ikke en indledende redegørelse af begrebernes betydning og systematik, idet specialets ambition ikke er at bringe teori ned over praksis, eller foretage denne *... opsplitning*. Begreberne danner ikke substantielt en mening i sig selv, som en beskrivelse af ungdommens forståelse og praktisering i feltet for COVID-19. Tværtimod er specialets feltkonstruktion, og analysearbejdet forud for den, kontekstafhængig og begreberne relationelle.

Placeringen af feltkonstruktionens systematik senere i specialet skyldes et ønske om at synliggøre udgangspunktet i praksis. Ambitionen er at forklare forandringerne i feltet og deres dynamik og beskrive praksis. Denne sammenhæng har vores interesse, da vi tilstræber at brede feltets praktiske perspektiver ud, således at projektet aktualiseres for mulige aktører med interesse for de unges ræsonnementer og praktisering af ungdomsadfærd under COVID-19 krisen, og ikke kun for aktører i det akademiske felt.

4.2 Sociologisk refleksivitet

Bourdieu kalder sin videnskabelige tilgang for *sociologisk refleksivitet*. En refleksiv sociolog er en *engageret* sociolog der, for det første, forholder sig til forefundne sociale forskelle i samfundet, og for det andet, objektiverer det synspunkt i feltet, hvorfra sociologen anskuer det udsnit af virkeligheden, som undersøges og analyseres (Mathiesen og Højberg 2009). Vi skal således forsøge at synliggøre vores position i det akademiske felt. Vi ønsker som forskere at være bevidste om, hvilken position vi indtager, og hvordan dette kan have betydning for fremstillingen af det undersøgte, idet vi undersøger feltet fra “hvor vi står”.

I forbindelse med den sociologiske refleksivitet arbejder Bourdieu med det epistemologiske dobbelte brud, og beskriver det blandt andet sammen med den franske sociolog Jean-Claude Chamboredon i *Craft of Sociology* (1991). Et epistemologisk brud er det brud med almindeligt anerkendte perceptionsmatricer og vurderingskriterier, som skaber problemforståelser, tænkemåder og kategoriseringer. Det epistemologiske brud vil således være en ... *neutralisering eller ophævelse af gængse prækonstruktioner og de principper, de bygger på* (Bourdieu og Wacquant 2009, 231).

Det dobbelte brud er Bourdieus metodiske årvågenhedsprincip med formålet at imødekomme den dobbelte udfordring som består i, at samfundsvidenskabelige forskere altid vil være underlagt de eksisterende forståelser, som ligger til grund for de studerede sociale objekter (Hammerslev m.fl. 2009). Det dobbelte brud består af to parallelle processer. Det første brud består i, at vi som forskere, når vi undersøger feltet, vil være underlagt både de eksisterende forforståelser og prækonstruktioner, som er dominerende i feltet for COVID-19. Et brud med forestillingen om den objektive betragter, og beskriver, af fænomener isoleret fra sociale sammenhænge. Det andet brud er bruddet fra vores egne prækonstruktioner og forforståelser som forskere, som uundgåeligt dannes, idet vi tager del i den sociale verden. Det er bruddet med forestillingen om det upartiske fritsvævende intellekt, som er fri i politisk forstand (Mathiesen og Højberg 2009). Vi er som forskere påvirket af de forforståelser som er indskrevet i forskningstraditioner, og der skal derfor også brydes med akademiske hierarkier og traditioner (Hammerslev m.fl. 2009).

På den ene side har man de specifikke interesser, der udspringer af et tilhørshold til det akademiske felt og en bestemt position i det. På den anden side har man nogle samfundsskabte

perceptionsmatricer, der strukturerer opfattelsen af universitetsverdenen og den sociale verden (Bourdieu og Wacquant 2009, 234).

Dobbeltheden i bruddet refererer således både til vores relation til feltet for COVID-19, idet vi som forskere er knyttet til feltet gennem en naturlig interesse, som udgør både kendte og miskendte årsager til, at vi beskæftiger os med netop dette felt, og tilkendegiver specialets syn på betingelserne for de unge i COVID-19 feltet. Men det gælder ligeledes i forhold til vores relation til det akademiske felt, idet vi gennem denne vidensproduktion bliver en del af de akademiske kampe om defineringen af, hvad objektiv og “korrekt” viden er (Bourdieu og Wacquant 2009, 234–35). Altså til vores dobbelte indskrivning i den sociale verden, både i det akademiske felt og genstandsfeltet. Bruddet med disse “vane” perceptionsmatricer består ikke af en bevidsthedsgørelse af vores prækonstruktioner og forudantagelser som forskere i feltet, så de kan opsplittes. Derimod handler bruddet om, at vi som forskere skal forstå den position, som vi indtager.

Næste afsnit *Forskerens position i det akademiske felt* vil omhandle det andet brud, og detaljere og synliggøre vores position i det akademiske felt. Herefter vil afsnittet *Sociologisk feltanalyse i praksis* udfolde den førstnævnte del af det dobbelte brud repræsenteret af historiseringsarbejdet, hvor vi vil forklare vores systematik gennem opbygningen af feltets historisering mere udførligt. Vi har valgt denne omvendte rækkefølge, idet historiseringen fører videre til næste afsnit med den historiske konkrete sociologiske analyse, hvor de unges beretninger indbefattes.

4.2.1 Forskerens position i det akademiske felt

Det andet afgørende brud, som Bourdieus sociologiske refleksivitet repræsenterer, er bruddet med forskerens position i det akademiske felt. Metodisk set går denne objektivisering ud på at synliggøre, hvor forskningsarbejdets interesseorientering og vores interesse for forskningsobjektet stammer fra (Mathiesen og Højberg 2009). Formålet med selvobjektiveringen er at fraskrive sig de videnskabelige anerkendte opfattelser og undgå reproduceringen den akademiske traditionelle tankegang. Dette brud er, i lige så høj grad som det første, både omfattende og svært at udføre i praksis, idet det kræver at man foretager et brud med nogle ... *meget dybe og ubevidste følelser* i relationen til undersøgelsesgenstanden

(Bourdieu og Wacquant 2009, 234). Et optimalt brud kræver en grundig analyse af forskerens tendens til placering i feltet, og ligeledes af det akademiske felt i sig selv (Bourdieu og Wacquant 2009). I dette afsnit vil vi fremhæve dele af det andet brud ved at vise forskellige positioner i det akademiske felt, herunder vores egen, som tager udgangspunkt i Bourdieus optik. Gennem dette brud undlader Bourdieu en mere personlig præsentation af forudsætninger for at indtage en specifik position i feltet.

Vi mener dog, at det har en stor betydning for konstruktionen af specialet, at vi begge er studerende på Aalborg Universitet, hører til samme aldersgruppering som specialets målgruppe, og således er underlagt de samme betingelser som de unge, som vi prøver at forstå. Således har det været en løbende udfordring for os, og vi har haft en stor bevidsthed om, hele tiden at undgå at gå i disse fælder med de åbenbare og selvfølgelige forståelseskategorier og konstruktioner. I arbejdet med vores deltagerobjektivering har vi løbende søgt efter det miskendte for aktørerne, og søgt at *forklare* det som agenterne selv *forklarer*. Vi har ydermere holdt fast en nysgerrighed til problemet, og en stræben efter at bryde med common sense. Således forsøger vi at sætte os kritisk over for vores skjulte forudantagelser, som vi dog mener uundgåeligt vil præge vores forskningsstykke. For at imødekomme denne problemstilling har vi ligeledes fået en tredjepart til at læse vores skriv løbende, og komme med konstruktiv kritik. Den position vi indtager, er ikke en moraliserende position, som ønsker at fortælle, hvordan tingene “bør” forstås eller være. Vi ønsker ej heller at irettesætte eller bebrejde positioner repræsenterende for særlige rationaler. Tværtimod er vores ønske at konstruere feltet for COVID-19 med modstridende positioner og forskellige værdiorienteringer, og synliggøre forskellige måde at anskue problemstillingen på.

Den videnssociologiske position vi indtager, repræsenteret af Bourdieu, adskiller sig fra forestillingen om en almengyldighed inden for videnskabelig produktion af diverse teorier, og går således i modsætning til kritisk realisme og andre realistiske kulturer, som har til det fælles, at de bygger op om et “stort indhold” af teorimateriale (Fuglsang, Olsen, og Rasborg 2013). Bourdieu ser derimod hans analyseværksted, som et sted hvor viden produceres, og ikke et sted hvor teorisystemer opbevares (Fuglsang, Olsen, og Rasborg 2013). Bourdieu er ligeledes kritisk over for forestillingen om objektivisme i samfundsvidenskaben, og det at sociale processer kan beskrives med en enkelt teori. Med Bourdieus perspektiv tilkendegiver vi, at muligheden for erkendelser modsigende af teorien er mulig (Fuglsang, Olsen, og Rasborg 2013).

Bourdieu's filosofi om handlingens natur er *monistisk*, og han trækker således på kropsfænomenologen Merleau-Pontys, som afviser afstanden mellem krop og sind. Bourdieu trækker ligeledes på forestillingen om ... *eksistensen af en præobjektiv kontakt mellem subjekt og objekt*, med kroppen som udgangspunktet for en praktisk intentionalitet, som er funderet i præobjektive erfaringer (Bourdieu og Wacquant 2009, 31). Merleau-Pontys adfærdsfilosofi arbejder dog ikke med de objektive strukturer, og forekaster en ontologisk fortrinsret for enten ... *struktur eller agens* (Bourdieu og Wacquant 2009). Bourdieus arbejde med begreberne *felt* og *habitus* gør det muligt at undgå en fastlæggelse på enten individ eller struktur (Bourdieu og Wacquant 2009). Når vi som forskere indtager denne videnssociologiske position anser vi således både subjektet og objektet, som vigtige i forståelsen af feltet. *Habitus* begrebet vil uddybes gennem afsnittet *Historisk konkret sociologisk analyse*.

Strukturalistisk konstruktivisme

Vores position tilslutter sig Bourdieus måde at anskue verden på, som kombinerer en strukturalistisk og konstruktivistisk tilgang til virkeligheden. Dette skyldes, at han søger at forstå det sociale i *dets totalitet*, og således må se i øjnene, at den enkeltes forestilling af virkeligheden er central (Bourdieu og Wacquant 2009, 22). Kombinationen af den strukturalistiske og konstruktivistiske tilgang betyder i praksis, at vi arbejder med to komplementære dele under analysearbejdet. I den ene del søger vi at fremstille de *objektive strukturer* og samtidig konstruere *positionerne* i feltet for COVID-19. I den anden del inddrages de unges umiddelbare erfaringsverden, som vi kan beskrive perceptionsmatricer og vurderingskriterier, som indefra strukturerer de unges adfærd og forståelser af omverdenen, ud fra (Bourdieu og Wacquant 2009, 23–24). Epistemologisk set går den første objektiverende fase forud for den subjektiverende anden fase, idet de unges perceptionsmatricer og vurderingskriterier varierer, ... *afhængigt af deres objektive placering i den sociale strukturen* (Bourdieu og Wacquant 2009, 24).

De unges forestillinger om det, at være ung under COVID-19 er relevant for forståelsen af feltets beståen og mulige forandringspotentialer. De unges forståelser er påvirket af de førnævnte objektive strukturer i første fase, som både udgøres af symbolske og sociale magtrelationer i feltet (Bourdieu og Wacquant 2009, 23–24). Således bliver specialets historisering af feltet for COVID-19 en væsentlig del, når vi vil forstå de unges perspektiv. Den første fase, med det strukturalistiske blik på feltets sociale magtrelationer, synliggør at de unges

forståelse og handlinger bærer præg af de dominerende forståelseskategorier i feltet for COVID-19, og det bliver således væsentligt, hvilke værdiorienteringer som er herskende i feltet, ligesom at de unges forståelseskategorier er af betydning for feltets forandringsperspektiver. Historiseringen af feltet for COVID-19 og de fire unges beretninger, som en komplementær tilgang, bliver således en uundværlig forudsætning for at forstå de unges udgangspunkt.

4.2.2 Sociologisk feltanalyse i praksis

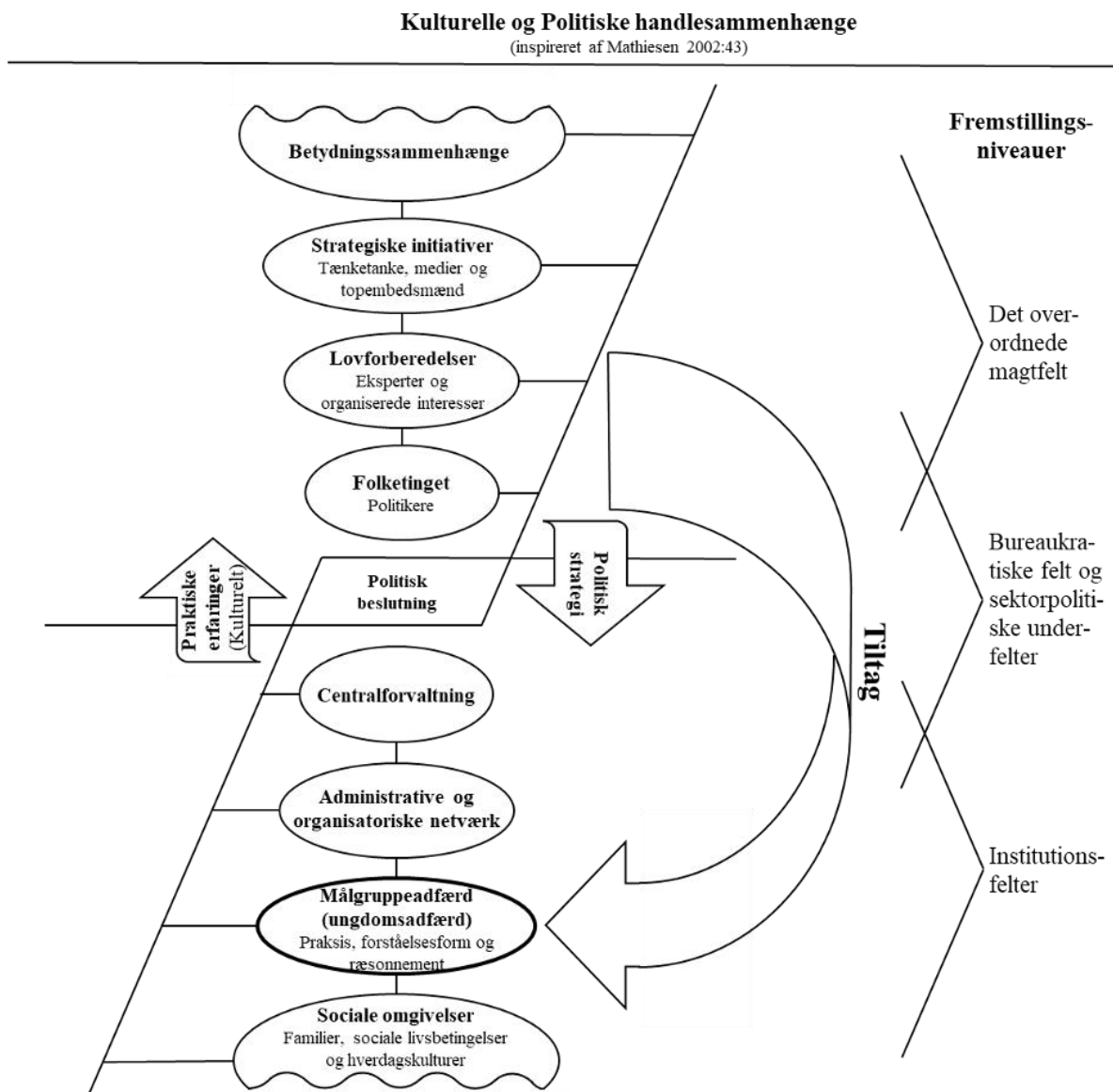
I vores metodologiske tilgang anvender vi sociologisk feltanalyse, som et analyseredskab til at fremanalysere relationerne mellem de forskellige sociale fænomener og deres sociale betingelser samt historiske forudsætninger. Konstruktionen af feltets historicitet og rammerne for fortællingerne er blevet anvendt i forsøget på at foretage bruddet med relationen til genstandsfeltet og den sociale virkeligheds selvfølgeligheder. Herigennem søger vi at undgå at overtage eller bevare den herskende og gængse forståelse af, hvad som betragtes som aktuelle *legitime problemer* (Bourdieu og Wacquant 2009, 220). Ifølge Bourdieu vil feltets positioner altid agere efter de diskurser i et givent felt, som opfattes naturlige, hvortil den *doxiske* relation til verden opstår. Denne består af sammenkoblingen mellem de sociale relationer og individets verdensopfattelse (Harrits 2017, 89).

Sociologiske analyser giver dog ikke den eneste rigtige løsning på konkrete sociale problemer, men skaber gode forudsætninger for at komme et konkret problem i møde (Mathiesen 2002). Vi kan derfor ikke give et nøjagtigt svar på, hvordan man imødekommer ungdomsadfærden på bedste vis under COVID-19, men vi kan nærme os en løsning på, hvordan man imødekomme det konkrete sociale problem. Historiseringen kan ligeledes skabe potentiale til at indfange udviklingen af feltets forskellige og herskende forståelseskategorier, fra COVID-19 blev registreret i Kina til første fase af genåbningen i Danmark. Vi har desuden forsøgt, at få øje på alternative klassificeringer og forståelser, som har fundet sted i feltet for COVID-19.

Modellen som et værktøj til at skelne analytisk

I afsnittet *Historisering af feltet COVID-19* blev *Model 1: Kulturelle og Politiske handlesammenhænge* første gang præsenteret med henblik på at skabe et overblik over historiseringen. Som nævnt anvendes denne model som et analyseværktøj, og har til formål at

skabe et overblik over feltets politiske og kulturelle processer, og de magtkampe der eksisterer mellem feltets aktører.

Model 1: Kulturelle og Politiske handlesammenhænge

I det felt der undersøges, vil der altid være flere modstridende positioner i en given situation. Positionerne vil altid have forudsætninger der ligger uden for den konkrete situation, og forklaringerne må derfor søges uden for denne (Mathiesen 2002). Sagt med andre ord er det ikke nok at indsamle beretninger fra de unge og sætte sig grundigt ind i COVID-19 situationen. Vi er bevidste om, at de unges ageren rækker ud over deres bevidsthed, og derfor anvendes

historiseringen til at skabe en forståelse for de unges ræsonnementer og praktiseringer i feltet. Ifølge Mathiesen (2002) bør et problem altid anskues fra en konkret sammenhæng ud fra en af boblerne (*Model 1: Kulturelle og Politiske handlesammenhænge*), da der typisk vil være forskellige opfattelser af samme konkrete problem. Herefter vil relationerne til de andre niveauer i feltet inddrages, hvis de har betydning for det sociale fænomen der undersøges (Mathiesen 2002). I specialet tages der udgangspunkt i *målgruppeadfærd (ungdomsadfærd)*, og hvordan de unge studerende som position anskuer COVID-19 og regeringens håndtering heraf. Hertil inddrages eksempelvis embedsmænd og politikere, og hvordan disse påvirker de unges handlemuligheder i COVID-19 feltet gennem magtkampe.

Modellen anviser en nedadgående pil, som illustrerer de politiske processer i feltet, og en opadgående pil som illustrerer de kulturelle processer. De politiske processer repræsenterer feltets produktion af administrative og organisatoriske magtrelationer og de magtudøvelsesprocesser der skaber forvaltning og styring. Gennem politiske processer, skabes der ligeledes institutionelle betingelser for feltets sociale aktiviteter. De kulturelle processer præsenterer symbolske magtrelationer, hvor der trækkes tov om forskellige modstridende politiske målsætninger og udbredelsen heraf (Mathiesen 2002). Modellens store pil *tiltag* illustrerer, hvordan politiske reguleringer påvirker ungdomsadfærden og får betydning for de unge studerendes handlemuligheder. Det er væsentligt at pointere, at processerne er beslægtede, men at der ikke er en direkte årsagssammenhæng, hvor forandringer i det overordnede magtfelt iværksættes i institutionsfeltet. Til gengæld kan ændrede styrkeforhold mellem positionerne i det overordnede magtfelt føre til nye betingelserne i institutionsfeltet gennem forandrede praksisformer i det bureaukratiske felt (Øster og Madsen 2003). Med andre ord kan eksempelvis styrkeforholdet mellem politikere og embedsmænd ændre på de unges handlebetingelser i feltet for COVID-19.

Modellens tre fremstillingsniveauer fremgår til højre i modellen. Som nævnt er de politiske- og kulturelle processer beskrevet samlet i historiseringen, hvor vi bevæger os i niveauerne *Det overordnede magtfelt* og *Det bureaukratiske felt*. I det overordnede magtfelt foregår kampe mellem dominerende positioner, om at opnå magt over den offentlige regulering og styring i det bureaukratiske felt. De dominerende positioner befinder sig i eksempelvis i det økonomiske-, akademiske, juridiske og politiske felt. Her kæmpes der om ... *principperne for, hvordan man skal anskue og opdele verden i den fællesskabskonstituerende sociale orden*, og dermed over retten til at regulere de sociale institutioners aktiviteter (Mathiesen 2002, 19). Med

andre ord handler kampene om at få retten til at definere en slags *metakapital* i feltet, som en symbolsk legitimitet til at udøve magt og påvirke alle andre kapitalformer og reproduktionen af disse (Bourdieu og Wacquant 2009, 100). Nedlukningen af Danmark og de dertil hørende tiltag afspejler en regulering, hvor danskernes sundhed er vægtet højt, hvilket ligeledes har været styrende for de unges handlemuligheder i COVID-19 feltet. I historiseringen bevæger vi os i det overordnede magtfelt, når vi beskriver de tovtrækkerier og magtkampe der finder sted mellem feltets dominerende positioner. Her kæmpes der om at få magten til, at kontrollere de reguleringer og tiltag der udføres under COVID-19, og på den måde opnå en styring af den offentlige forvaltning.

Gennem en objektivering af de historisk konkrete kampe har vi fået en indsigt i de forskellige rationaler, som dominerer institutionens aktiviteter i feltet for COVID-19. Vi er blevet bevidste om, at de rationaler som for den enkelte position føles selvfølgelige, er et udtryk for en given måde at anskue verden på. Disse forskellige rationaler danner baggrund for feltets magtkampe, hvor der kæmpes om retten til at definere metakapitalen (Bourdieu og Wacquant 2009). Historiseringen har givet os et indblik i COVID-19 feltets dynamikker, og de dominansforhold der gør sig gældende. Ved at anvende en sociologisk feltanalyse, bliver det muligt også at inddrage de unge som position i feltet for COVID-19. I følgende afsnit *Historisk konkret sociologisk analyse* vil vi inddrage de unges logikker og praksisser ud fra de fire beretninger fra studerende. Vi vil analysere de unges *doxa*, det de gennem erfaring opfatter som selvfølgeligheder af den sociale verden.

5 Historisk konkret sociologisk analyse

Enhver form for sociologi må nødvendigvis have et historisk udgangspunkt, ligesom al historie i sig selv rummer en sociologisk dimension (Bourdieu og Wacquant 2009, 78)

5	Historisk konkret sociologisk analyse	92
5.1	<i>Historisk konkret sociologisk analyse</i>	93
5.2	<i>Min isolation</i>	93
5.3	<i>Fra nedlukning til læring.....</i>	97
5.4	<i>En miskendt symbolsk vold.....</i>	100
5.5	<i>En for fællesskabet</i>	103
5.6	<i>De dominerende logikker</i>	106
5.7	<i>Konstruktion af positioner.....</i>	108

5.1 Historisk konkret sociologisk analyse

I følgende afsnit vil de unge studerende inddrages som positioner i feltet for COVID-19. Dette gøres på baggrund af de fire beretninger, hvor vi gennem en historisk konkret sociologisk analyse vil klarlægge de unges perspektiver. Positionerne er konstrueret ud fra de unges fællestræk og forskelligheder.

For at opnå en forståelse for de unges handlen og sigen i feltet for COVID-19, inddrager vi Bourdieus begreb *habitus*, som han beskriver på følgende måde:

... et strategisk princip, der sætter den enkelte i stand til at klare vidt forskellige situationer... et system af varige og transponerbare holdninger, der på én gang integrerer individets samlede sum af tidligere erfaringer, samtidig med at det i det givne øjeblik fungerer som matrice for individets måde at opfatte, vurdere og handle på (Bourdieu og Wacquant 2009, 29–30).

Habitus er individets sæt af dispositioner, som individet handler ud fra. Disse dispositioner skabes gennem socialiseringen, og er den rygmarvsviden individet tilegner sig gennem opvæksten. Habitusbegrebet indebærer to parallelle interagerende processer. Internaliseringen af objektive strukturer, altså individets tilegnelse af en viden, hvorudfra der kan handles meningsfuldt i en given kontekst. Ydermere eksternaliseringen af internaliserede strukturer, det vil sige individets overførsel af viden til en praktisk handlen (Bourdieu 1972, 72).

5.2 Min isolation

Hos alle fire agenter kommer det til udtryk, hvordan deres internaliserede virkelighedsforståelse om adfærd under COVID-19 tydeliggøres gennem deres valg og handlinger. De fire unge har under COVID-19-nedlukningen i Danmark internaliseret en ny virkelighedsforståelse af ungdomsadfærd, der dækker over de unges ageren i sociale sammenhænge, herunder sociale interaktioner og deres praksis i forbindelse med deres uddannelse. Ud fra de unges udtalelser vurderer vi, at de finder det praktisk logisk at følge de danske retningslinjer, hvilket vi blandt andet ser hos alle fire unge, når de beskriver, hvordan de under COVID-19 isolerer sig selv i eget hjem. Denne eksternalisering i praksis kommer til

udtryk, når de unge i deres ageren følger feltets dominerende doxa, hvilken ændrer sig markant den 11. marts initieret ved det første pressemøde.

Vi finder det væsentligt at fremhæve, at **Dennis** bor med to roomies og **Christoffer og Sanne** bor med deres kæreste. Derfor er de ikke helt alene, når de isolerer sig selv hjemme, hvilket vi vurderer kan spille en rolle. **Sara** bor ikke med sin kæreste, men ser hende fra starten af nedlukningen. Sara fremhæver:

... havde jeg ikke haft en kæreste, kunne det være at jeg havde opført mig lidt anderledes måske, fordi jeg netop havde savnet for meget at interagere med andre mennesker. Men når man har en kæreste, tror jeg at man er mere tilbøjelig til at følge retningslinjerne. Fordi det er egentlig okay at være hjemme hele tiden, for så er man bare sammen med sin kæreste. (I3:218-222).

Sara fortæller, hvordan det at hun ser sin kæreste kan påvirke, at hun vælger at blive hjemme. Havde Sara været single, var det derfor ikke sikkert, at hun på samme måde havde isoleret sig. Når hun udtaler: *... opført mig lidt anderledes måske, fordi jeg netop havde savnet for meget at interagere med andre*, kan det indikere, at hun havde set andre mennesker, hvis hun ikke havde haft sin kæreste at være sammen med. **Dennis**, der bor sammen med to roomies, fortæller også at han *heldig* (I2:181) ikke at bo alene, og at det havde været *noget hårdere* (I2:182) at skulle blive hjemme, hvis han ikke boede sammen med andre. Dette kan indikere at Sara og Dennis med deres sæt af habituelle dispositioner, har et behov for at være sammen med andre og ikke ønsker at være alene. Alle fire unge opholder sig udelukkende i deres hjem i de første par måneder. I løbet af maj måned begynder **Dennis** og **Sara** at ændre deres virkelighedsforståelse for social omgang med andre, idet de begge begynder at se få af deres venner. Dette kan være et udtryk for at Dennis og Sara finder investeringen i deres sociale kapital væsentlig som en ressource, og dermed ændrer deres form at investere i den på, således at de ikke blot ser henholdsvis deres kæreste eller roomies. Bourdieu definerer social kapital som:

... summen af eksisterende eller potentielle ressourcer, den enkelte eller en gruppe har til rådighed over i kraft af et netværk af stabile relationer og mere eller mindre officielt anerkendte "forbindelser", hvilket vil sige summen af eksisterende eller potentielle ressourcer, den enkelte eller en gruppe har rådighed over i kraft af et netværk af stabile relationer (Bourdieu og Wacquant 2009, 105).

Deres øgede investering i den sociale kapital kommer i takt med, at Sundhedsstyrelsen melder ud, at det er acceptabelt at mødes med få, så længe man overholder retningslinjerne, og så vidt muligt opholder sig udendørs. Det kan tolkes, at Dennis og Sara ikke mener, at de går imod de dominerende logikker, når de begynder at se vennerne igen. Ud fra følgende citat kommer det til udtryk, hvilken betydning en investering i sociale kapital har for Sara: *Så situationen har påvirket mit humør rigtig meget, netop fordi man ikke får denne her sociale stimulation, hvis man nu er meget ekstrovert som jeg er* (I3:101-103). Der kan således argumenteres for, at Saras habituelle dispositioner danner grundlaget for et større behov for sociale interaktioner, som hun forsøger at indfri ved at begynde at se nogle af sine venner igen.

En psykisk investering i egenkroppen

Sara og **Dennis** holder sig stadig til myndighedernes anbefalinger, når de ser deres venner udendørs med god afstand, hvilket viser at de fortsat investerer i sundhedskapitalen. Vi forstår sundhedskapitalen ud fra Kristian Larsens definition, professor i læring og filosofi, hvor sundhedskapital som begreb beskriver og forklarer sociale gruppers differentierede og differentierende investering i egenkroppen både fysisk og psykisk med målet at opretholde, optimere eller reducere tab af en given social position (Larsen In press). Når de fire unge holder afstand og overholder retningslinjerne kan det således tolkes, at de således investerer i egenkroppen med henblik på at undgå at blive smittet, og ligeledes for at undgå en reducere og tab af social position, hvis den dominerende doxa omhandlende retningslinjerne for adfærd i feltet ikke følges. Før udbruddet af COVID-19, beskriver Sara sig selv som værende ... *en initiativtager til at arrangerer et eller andet...* (I3:124). Sara er under “normale” omstændigheder initiativtageren til sociale arrangementer. Det er Saras tidligere erfaringer som denne, der danner grundlag for måden hun opfatter sin egen rolle på. Saras habituelle dispositioner, hvor hun har erfaringer at være ledende i sociale sammenhænge, kan øge hendes behov for at se sine venner, da hun ikke ønsker at tabe eller reducere sin position i vennegruppen. Det, at Sara ser vennerne med henblik på at opretholde et bedre ...*humør* kan ligeledes påpege, at hun via denne praksis investerer i *den mentale krop*, som er defineret som en indre sundhed, og er en af fem forskellige kropstyper, som man via sundhedskapitalen kan investere i (Larsen In press). Hun bruger således sin investering i sit sociale netværk, altså den sociale kapital, som en ressource til opnåelse af en øget investering i sundhedskapitalen, mere specifikt i sin mentale krop. Dette gør sig ligeledes gældende for Dennis som finder det ... *irriterende* (I2:362) at måtte holde sig for sig selv, og ikke se sine venner.

Hverken **Sanne** eller **Christoffer** begynder at se deres venner under nedlukningen. Der kan argumenteres for at Sannes samvær med sin kæreste, gør det lettere for hende at blive hjemme, idet hun udtaler: *Men det har ikke påvirket mig sådan psykisk, fordi jeg har været indespærret sammen med min kæreste. Så jeg har godt kunne få kram og et kys og sådan ...* (I4:133-135). Når Sanne italesætter, at hendes kærestes kys og kram har været medvirkende til, at hun ikke er blevet påvirket psykisk i sin isolation hjemme, kan dette indikere, at Sanne har et behov for fysisk og social kontakt, som bliver dækket. Det kan derfor antages, at hun ikke har et yderligere behov for at se sin resterende familie eller venner, og at hun muligvis havde ageret anderledes, hvis hun ikke havde boet sammen med sin kæreste. Vi ser også andre årsager til, at Sanne i høj grad isolerer sig hjemme. Sanne lider af en kronisk sygdom, hvilket kan resultere i, at hun vægter sin sundhedskapital højt, nærmere betegnet *den fysisk krop*, som defineres som en investering i kroppens fysik og værdi. Vi ser ligeledes en miskendt årsag, som blandt andet hendes position som politisk aktiv i Socialdemokratiet. Det kan derfor for Sara være en investering at blive hjemme, da hun til sin omverden ønske at vise, at hun i høj grad retter sig efter myndighedernes retningslinjer.

Christoffer derimod ser ud til at være påvirket psykisk af sin nedprioritering af sociale interaktioner, selvom han ligeledes bor sammen med sin kæreste. Dette ses blandt andet i udtalelsen: *Det kan jo også gøre noget ved en, når man er derhjemme hele tiden, og ikke kan være social, så bliver jeg i hvert fald negativ og sådan* (I1:203-205). Det kan antages, at Christoffer har et socialt behov, som han ikke får tilgodeset, og som påvirker hans humør i en negativ retning. Christoffers tidlige erfaringer, som er en del af hans habituelle dispositioner, er kommet til udtryk tidligere i interviewet, når vi spørger ind til værdier under hans opvækst. Her svarer han blandt andet, at det var vigtigt for ham under hans barndom at have sin lillebror og storesøster at hygge sig med, når noget var *træls* (I1:41). Dette indikerer, at han har brug for at investere i sin sociale kapital, hvis han oplever at hans habituelle dispositioner bliver “udfordret”, som under COVID-19 nedlukningen. Derved kan der argumenteres for, at det for alle fire er væsentligt for deres oplevelse af isolationen i eget hjem, at de kan investere i deres sociale netværk som ressource, hvilket ligeledes kan overføres til en investering i deres mentale krop. Deres habituelle dispositioner er dog afgørende for i hvor høj grad de har behov for denne investering for at trives under de nye strukturelle betingelser.

En ny virkelighedsforståelse

De unge har under nedlukningen internaliseret nye virkelighedsforståelser af det at være sociale med deres venner. For Dennis og Sara er det som nævnt blevet normaliseret at se deres venner udendørs, mens udsagn fra **Dennis**, **Christoffer** og **Sanne** indikerer endnu en ny virkelighedsforståelse af at være sociale med deres venner. Dette tydeliggøres hos Sanne, når hun udtaler: *Jeg tror at vi er lidt mere vant til nu, at vi bare kan være sammen med vores venner via messenger eller et eller andet* (I4:161-162). Sanne og hendes venner har således normaliseret en virkelighedsforståelse af det at være social over digitale medier, og investerer således i den sociale kapital på en ny måde. At Dennis har internaliseret en ny virkelighedsforståelse gennem sociale relationer med sine venner, tydeliggøres når han udtaler: *Hvis vi skal lave noget i min studiegruppe, så snakker vi over facetime eller et eller andet sammen. Og finder ud af noget der. Mine venner er også ret meget derhjemme* (I2:161-162). Blandt Dennis' studiekammerater er det blevet normaliseret at opholde sig hjemme og i stedet "mødes" over facetime, hvilket ligeledes kan påvirke Dennis' virkelighedsforståelse og eksternalisering i praksis.

Ifølge Bourdieu skabes habitus gennem socialisering og spiller en væsentlig rolle for dannelsen af de dispositioner som individet handler på baggrund af (A. Esmark, Laustsen, og Andersen 2005, 216). De unges habituelle dispositioner er således formet i praksis på forskellig vis, og formes af de eksterne påvirkninger, som i det givne øjeblik skaber en matrice for de unges vurdering og opfattelse af måder at handle på. Christoffer og Sannes matrice danner ikke baggrund for en socialisering uden den digitale anvendelse, mens Dennis og Saras skabte matrice udvikler sig undervejs, og de oplever det således som praktisk logisk at kunne mødes udendørs med få venner, så længe at retningslinjerne overholdes.

5.3 Fra nedlukning til læring

Under COVID-19 nedlukningen fremsætter Børne- og undervisningsministeriet bekendtgørelser og love, som indbefatter en virtuel nødundervisning og selvstudie, samt et forbud om fysisk fremmøde. Ydermere indbefatter dette, at de studerende ikke fysisk må mødes med medstuderende. Dette danner baggrund for nye eksterne strukturer, som påvirker individets internaliserede virkelighedsforståelse og deres eksternalisering i praksis.

For **Christoffer** kan det fremanalysedes, at de eksterne strukturelle ændringer har en stor indvirke på ham, og at de udfordrer hans skemata, altså hans kropslige tavse implicite viden. Dette kommer til udtryk, idet vi spørger ind til, hvad han tænker, når vi siger COVID-19, og Christoffer udtaler som følger: *Så tænker jeg en masse miskommunikation mellem undervisere og elever...* (I1:61). Christoffers erfaringer gør således, at hans habituelle dispositioner modificeres på en sådan måde, at han forbinder COVID-19 med en negativitet rettet mod sit studie, og det som han opfatter som en... *miskommunikation*. Spørgsmålet stilles bredt ind til COVID-19, og det at han svarer med et specifikt fokus på studiet anviser ydermere, at dette vægter højt i hans internaliserede forståelse af COVID-19. Christoffer fortæller desuden, at han finder den digitale undervisning *udfordrende* (I1:338) og at han *går glip af meget* (I1:338) ved ikke at være fysisk på skolen og uddyber dette med: *...der er bare meget kommunikation som man ville have fået oppe i skolen, som man ikke modtager over de PowerPoint* (I1:62-63). De strukturelle ændringer ved den digitale undervisning påvirker Christoffers habituelle dispositioner, hvilket omsættes aktivt i det sociale liv, hvor han udtaler: *Jeg tror måske, i forhold til skolen .. Der er jeg blevet lidt mere doven, fordi det er nemmere bare at lægge sig ind i sengen, end det er at skrive og læse* (I1:269-270). Christoffer handler i overensstemmelse med doxa, men finder det svært at indordne sig de nye eksterne strukturer og det herskende doxa, og håndterer det i handling ved at droppe dele af undervisningen.

Hos **Dennis** ser vi en opbygning af nye skemata i forhold til hans forståelse for studiet under nedlukningen fra start til slut, idet han beskriver en svær opstartsfasen ved nedlukningen af Danmark, hvor undervisningen ikke fungerede optimalt for ham. Dennis deler holdning med Christoffer, når han udtaler: *... det giver bare noget helt andet end når hans lyd der er blevet indtalt på en PowerPoint-præsentation. Så jeg synes slet ikke at det kan erstatte det* (I2:402-403). For Dennis handler det om, at han ikke føler at han kan indordne sig de strukturelle ændringer der er ved den digitale undervisning. Dennis ændrer dog ikke sin forståelse for de strukturelle ændringer på studiet og vedholder sin opfattelse af, at selve deltagelsen er uundværlig, idet han læser et fremmedsprog, og behovet for den mundtlige kommunikation dermed er stort. Vi ser alligevel en udvikling af hans skemata, hvilket kommer til udtryk, når han siger:

... så har det også sådan fået mig ind i en god rytme med at få lavet alle mine ting og fået mig ind i en god undervisningskultur tror jeg (...) Så det har lært mig. Det har givet

mig sådan et eller andet, hvor jeg måske lærer mig selv lidt bedre at kende, og hvad jeg har brug for i mit studie (I2:136-141).

De strukturelle ændringer gør således, at Dennis' habituelle dispositioner ændres, og han oplever at lærer sig selv bedre at kende under disse nye omstændigheder. Ændringerne i **Sannes** virkelighedsforståelse for studiet er sket gradvist. Hun forklarer, hvordan opstarten af undervisningen ikke har fungeret optimalt, og at enkelte undervisere ... *ikke kunne få det til at køre de første to uger* (I4:491-492), og beskriver ligeledes hvordan hendes opfattelse har ændret sig løbende. **Sara** og **Sanne** kan her siges at have lighedstræk i forhold til deres internaliserede virkelighedsforståelse, og ligeledes eksternalisering af internaliserede strukturer i praksis. Dette kommer til udtryk, idet Sara fra starten af, og Sanne efter kort tid, beskriver, at de trives med den nye undervisningsform. Den nye internaliserede virkelighedsforståelse kommer til udtryk gennem deres valg og handlinger, da de begge møder op til flere forelæsninger, idet de finder det bekvemt at studere hjemmefra. Hertil udtaler Sanne, at hun aldrig har ... *været vild med at gå i skole. Og det er lidt underligt, men jeg lærer vildt meget af at ligge i min seng og læse. Det hjalp mig virkelig meget at forstå det vi lærte* (I4:486-488). At Sara har udviklet en ny virkelighedsforståelse af hendes måde at studere på bliver tydeligt, idet hun udtaler:

Jeg er selvfølgelig glad for, at semesteret er gået så godt, men samtidig har jeg så også genovervejet, hvor meget tid jeg i fremtiden skal bruge på det sociale frem for studiet. Fordi jeg kan se at bare ved at bruge de 15 timer ekstra på studiet om ugen tror jeg, det kan man så se gør en kæmpe forskel på karakteren. Så det har faktisk åbnet mine øjne lidt (I3:396-399).

De ændrede objektive strukturer under COVID-19 har gjort, at Sara har ændret sin strategi i forhold til sit fremtidige studiearbejde. Strategien er baseret på hendes erfaringer med selvstudiet, hvor hun har investeret mindre i social kapital og mere i kulturel kapital i form af ... *at bruge 15 timer ekstra på studiet om ugen*. Hendes habituelle dispositioner har således ændret sig, således at hun får en ny virkelighedsforståelse. Hun udtaler ligeledes at hun i eftertiden gerne ser, at den digitale undervisning bliver en integreret del af den fysiske undervisning. Når Sara bruger 15 timer ekstra på studiet investerer hun i den kulturelle kapital. Den kulturelle kapital, også kaldet informationskapitalen, eksisterer i tre former: inkorporeret, objektiveret og institutionaliseret. Den inkorporerede er en kropslig forankret form som

kommer til udtryk gennem den kropslige sansning eksempelvis i form af manerer, holdninger og sprogbrug. Den objektiverede form består i agenternes kulturelle, materielle genstande eller besiddelsen af viden om disse. Den sidste, institutionaliserede form, drejer sig om uddannelsesbeviser, titler og hædersbeviser med flere (Bourdieu og Wacquant 2009, 104). Når Sara investerer i 15 ekstra studietimer ugentligt, investerer hun således i den kulturelle kapital, primært i den institutionelle form, idet hun investerer i sin uddannelse som ressource.

I løbet af den tid, hvor **Christoffer, Dennis, Sanne og Sara** har tilgået virtuel undervisning er der sket en forandring i deres habituelle dispositioner, som danner baggrund for en ændring af deres praktiske logik og værdier på hver deres måde. Dette er sket på baggrund af deres internaliserede virkelighedsforståelse, som er blevet påvirket af de objektive strukturer som har fundet sted i forbindelsen med de ændrede undervisningsforhold under COVID-19. Dennis, Sanne og Sara beskriver alle en delvist positiv læring på forskellige områder som følge af ændringerne af de objektive strukturer, mens Christoffer ikke beskriver læringen som værende positiv. Vi ser dog stadig en læring gennem udviklingen af hans habituelle dispositioner, idet han skal forholde sig til de strukturelle ændringer.

5.4 En miskendt symbolsk vold

Sanne beskriver hvordan hun til dagligt er politisk aktiv i Socialdemokratiet, og omgås med Mette Frederiksen og ligeledes ... *repræsenterer de unge socialdemokrater i byrådsgruppen* (I4:175-176). Dette er et udtryk for, at hun har en høj kulturel kapital i form af både den institutionaliserede form, men ligeledes i form af den objektiverede form, da hun gennem sin deltagelse udvider sin kulturelle viden. Sanne beskriver ligeledes dem hun vil ... *kalde mine venner* (I4:262), som politisk aktive. Det kan ligeledes tolkes, at hun via sin deltagelse i det politiske felt har en høj social kapital gennem det politisk aktive netværk og hendes medlemskab i denne gruppe. Det tyder på, at Sanne er underlagt en miskendt symbolsk magt, når hun påpeger, hvordan Mette Frederiksens tale påvirker hende: *Og når hun så siger på TV "Vi skal ikke gøre det og vi skal ikke gøre det", så tror jeg bare at det var meget naturligt for os at være sådan "fint det gør vi bare"* (I4:264-266) (...) *Om de sagde, at jeg skulle hoppe rundt på et ben, så havde jeg gjort det.* (I4:445). Den symbolske magt udøves gennem symbolsk vold, som af Bourdieu defineres som følger:

... helt enkelt er symbolsk vold en form for vold, der udfolder sig på baggrund af et samspil og en indforståethed hos det individ eller den gruppe, der bliver udsat for den. (...) Det vil egentlig blot sige, at den ureflekterede eller prærefleksive erkendelse tager en række fundamentale forhold og antagelser for givne, hvilket uundgåeligt sker i det øjeblik, fordi de i deres perception anvender kognitive strukturer, der er affødt af de strukturer, deres verden udgøres af (Bourdieu og Wacquant 2009, 151–52).

Den symbolske vold, som Sanne er underlagt udtrykkes gennem hendes ureflekterede og prærefleksive perception, idet hun finder det ... *meget naturligt* (I4:265), og tager det for givet, at følge Frederiksens position i feltet for COVID-19, om hun så skulle hoppe rundt på et ben. Der forekommer således en indforståethed, hvorigennem det er miskendt for hende, at hun accepterer en praktisk logik og et sæt af værdier affødt af de strukturer, som hun er underlagt. Sanne oplever det som en selvfølgelighed at italesætte sin adfærd på en sådan måde, at hun finder det anerkendende i de felter, som hun primært ønsker at begå sig i. Sanne beskriver ydermere, hvordan embedsmænd ... *er nogle der går meget op i, at de altid har ret (...)* “*Her er jeg og hvis I vælger nogle nye politikere så er jeg her jo stadigvæk, det er mig der er på toppen*” (I4:391-393). Sanne har en særlig perception af, hvordan embedsmænd er som personer. Hun anvender i sin perception af embedsmænd de kognitive strukturer, som er affødt af de strukturer, der udgør hendes verden. Hertil kan hendes deltagelse i det politiske netværk, og den kulturelle kapital, være årsag til hendes virkelighedsforståelse, og der kan ligeledes argumenteres for, at hun er underlagt en symbolsk vold idet hun, uden at reflektere over det, følger Frederiksens vejledning, og ligeledes har en forståelse af, at embedsmænd er typer, som går op i at have ret. På samme måde som ovenstående kan der argumenteres for, at hun med sin italesættelse af sin virkelighedsforståelse af embedsmænd mener at opnå anerkendelse og indflydelse i de felter, som hun ønsker at begå sig i.

Ikke kun Sanne ser ud til at være underlagt symbolsk vold i COVID-19 feltet. Dette kommer til udtryk, idet **Sara** udtaler:

Og jeg har en veninde, hvor jeg så også har, ikke boykottet hende som veninde, men har boykottet hende i den her tid. Netop fordi at det har været lidt for meget at se på hendes stories rundt omkring, hvor hun ses med gud og hver mand. Også folk hun ikke kender (I3:193-195).

At Sara er underlagt en symbolsk vold tydeliggøres, idet hun accepterer en virkelighedsforståelse af, hvordan den korrekte adfærd skal være under COVID-19, hvilket ligeledes får hende til at boykotte den veninde, som ikke følger retningslinjerne. Den symbolske vold påvirker hendes virkelighedsforståelse således, at hun oplever det som nødvendigt at boykotte en veninde, som ikke følger den dominerende doxa. Sara opfatter således denne boykotning som et aktivt fravalg, hvorimod vi argumenterer for, at den symbolske vold påvirker hende ubevidst til en bestemt perceptionsmatrice og herigennem forståelse af praktisk logisk handlen, altså at boykotte veninden. Sara italesætter ligeledes, hvordan Frederiksens taler og humør til pressemøderne har betydning for Sara, når hun siger: *Det betyder faktisk noget for mig, hvad hun siger. (...) Der kan man se, at hun selv er mere optimistisk og positiv og derfor er jeg mere optimistisk og positiv faktisk (I3:473-476)*. Saras virkelighedsforståelse påvirkes således betydeligt af både Frederiksens ord og hendes humør under hvert pressemøde, og Sara beskriver ligeledes en optimistisk udvikling i denne fra første pressemøde til første genåbningsfase. På den måde kan det tolkes, som at Sara er underlagt en symbolsk vold, hvor Frederiksen i kraft af sin dominerende position i feltet for COVID-19 kan påvirke Saras forståelse af den sociale virkelighed.

Den symbolske vold fra de dominerende positioner i feltet ser vi ydermere, når **Christoffer** svarer på, hvorfor at han ændrer sin adfærd:

Jamen det er jo altså fordi man har jo alle de regler. Det er noget helt nyt. Og man har ikke lyst til at være ham der, som går rundt og smitter folk. Og man har heller ikke lyst til at blive stemplet som værende ham der idioten, som har sygdommen fordi han ikke fulgte reglerne overhovedet. (I1:395-397).

Dette vidner om at Christoffer i sin praksis viser, at han anerkender feltets overbevisninger, og vi ser på den måde ligheder med Sara, og hendes syn på, og boykotning af, veninden. Christoffers virkelighedsforståelse er ændret i takt med ... *alle de regler*, altså de nye objektive strukturer, og hans perceptionsmatrice er på samme vis som Sara, påvirket af disse ændringer. Den symbolske vold kommer til udtryk, idet Christoffer har en indforståethed om en sammenhæng mellem *idioten* og den person, som ikke følger den dominerende doxa i feltet.

Dennis beskriver, hvordan politikerne og Sundhedsstyrelsens samarbejde ... *har virket godt (I2:324)* og hans opfattelse begrundes blandt andet med, at de *står sammen side om side* og

præsenterer retningslinjerne (I2:326). Han afslutter med: *Så de er meget tæt forbundet de to enheder* (I2:327). Der kan herudfra argumenteres for, at han udsættes for en symbolsk vold, idet han ud fra denne observation har en indforståethed omkring, og en perception af, at dette er et udtryk for et godt samarbejde mellem de to parter. **Sara** beskriver at hun ... *føler* (I3:294), at Frederiksen har fulgt sundhedsmyndighederne til punkt og prikke, at det er sådan hun har ... *oplevet* (I3:295) det, og at hun har en ... *forventning* (I3:296) om dette. Hun anvender således sin perception af kognitive strukturer og sit habitus til at danne en virkelighedsforståelse, hvor hun uden at have en begrundelse for det, tager det for givet, at samarbejdet mellem sundhedsmyndighederne og Frederiksen er velfungerende. Sara har en virkelighedsforståelse, hvor hun tager fundamentale forhold og antagelser for givne, såsom dette samarbejde mellem sundhedsmyndighederne og Frederiksen, hvilket ligeledes kan indikere at hun er udsat for en symbolsk vold.

5.5 En for fællesskabet

Det dominerende sundhedsfaglige rationale har skabt en udfordring med hensyn til at bemærke andre rationaler i den historisk konkrete analyse, hvilket ligeledes kommer til udtryk i analysearbejdet med de unges udtalelser. Gennem beretningerne og analysen tydeliggøres det, at Dennis, Sanne, Christoffer og Sara alle har indlejret det dominerende sundhedsfaglige rationale i deres habitus, og ligeledes at der i overensstemmelse med dette rationale er sket en eksternalisering af de internaliserede strukturer. Med andre ord handler de alle fire i overensstemmelse med de dominerende logikker. **Dennis', Sannes og Saras** udtalelser stemmer ligeledes alle overens med deres eksternalisering i praksis, mens det tyder på, at **Christoffers** sigen er delvist modsigende med ageren, hvor han handler i overensstemmelse med det dominerende sundhedsfaglige rationale. Dette fremgår eksempelvis, når Christoffer siger:

Altså øh jeg føler lidt det der med at spritte hænderne af når man er ovre og handle. Det er ligegyldigt. Min lillebror han arbejder som sagt i netto, og han siger at langt størstedelen af de mennesker der går ind og handler, ikke bruger håndsprit når de kommer ind. Hvis jeg så spritter hænder og går ind og mærker på en vare, som der er en som har pillet ved lige før, så er det jo ligegyldigt (I1:285-289).

Christoffers udtalelse er således modsatrettet det dominerende rationale, idet han finder det *ligegyldigt* at spritte hænder, når han handler i supermarkedet. Der kan således siges, at han repræsenterer en heterodox position i feltet, hvor han udfordrer værdiorienteringerne i feltet i forhold til myndighedernes retningslinjer. Det er muligt, at Christoffers habituelle dispositioner bliver påvirket gennem hans sociale ageren med sin lillebror. Christoffer udtaler dog tidligere i interviewet, at han faktisk spritter hænder når han handler, hvilket anviser denne uoverensstemmelse mellem hans sigen og gøre.

Ud fra **Dennis**’, **Sannes** og **Saras** udtalelser kan det tolkes, at de ønsker at bidrage til fællesskabet ved at følge den dominerende sundhedsfaglige rationale. For **Dennis** kommer dette blandt andet til udtryk, når han udtaler: *Jeg kan ikke gøre meget andet end at gøre mit. Og så også sige til dem omkring mig, at de bør gøre det samme. Hvis alle tænkte sådan så tror jeg at det ville gå lidt hurtigere* (I2:497-499). Dette kan tolkes som et forsøg på, at gøre sundhedskapitalen mere anerkendelsesværdigt i feltet. Dennis beskriver ligeledes en frygt for at smitte andre, og nævner at han ikke ønsker at være til fare og trussel for eksempelvis sine bedsteforældre. Han er i mindre grad bange for selv at blive smittet. **Sanne** siger direkte, at hun ændrer adfærd:

For fællesskabets skyld, hvis man skal sætte en kort sætning på (...) Fordi jeg kan godt leve med, hvis jeg selv gør noget dumt og så får corona, og kommer i respirator (...) Men hvis jeg smitter mine venner eller min nabo, jeg kan ikke engang min nabos navn for at være helt ærlig, så ville jeg have det så dårligt med, hvis de skulle ligge på sygehuset, eller deres bedstemor skulle det (I4:622-627).

Sanne ændrer adfærd for fællesskabets skyld, og vil ikke være skyld i, at andre skulle blive syge, men kan godt acceptere selv at blive syg. Dennis og Sannes begrundelse kan i Bourdieusk optik tolkes som en form for socialisation, hvor deres nye handlingsmuligheder indprentes og de søger at blive en del af det afgrænsede sociale fællesskab i feltet og derigennem optimerer deres mulighed for at opnå en indflydelse (Hammerslev m.fl. 2009).

Sara beskriver, at hun ændrer adfærd fordi der er mange rundt omkring i verden som dør grundet corona, og at der i det danske samfund er en frygt for at det samme vil ske her. Saras udtalelse indikerer, at hun ændrer adfærd for at investerer i sundhedskapitalen, således at folk ikke dør. Sara ændrer adfærd på trods af, at dette medfører en væsentlig nedprioritering af

hendes egne behov, og særligt hendes lavere investering i den sociale kapital grundet de nye betingelser for handlemuligheder. Sara beskriver ligeledes frygten for at smitte andre:

Ja jeg er rigtig bange for at smitte andre, hvis jeg selv havde det uden at vide det. Det ville jeg være enorm ked af (...) Ja det ville bare være super super nederen at få at vide, at det er din skyld at denne her ældre dame er blevet smittet eller sådan noget. (I3:446-450).

Sara ændrer således adfærd for fællesskabets skyld, og beskriver på samme måde som Sanne, en frygt for at smitte andre og ikke en frygt for selv at blive smittet. Dette indikerer at Sara deler elementer af den samme virkelighedsforståelse som Sanne og Dennis, idet de alle ændrer adfærd for fællesskabet. Saras udtalelse kan argumenteres for indirekte at føre til en investering i sundhedskapitalen, nærmere betegnet hendes fysiske krop, idet dette antages som en nødvendighed for ikke at smitte andre. Dennis', Sannes og Saras virkelighedsforståelse stemmer overens med Heunickes budskab som han fremlagde under pressemødet den 17. marts, hvor han udtaler: *Og man risikerer uvidende at give smitten videre og danne smittekæder i vores samfund, som måske starter mellem unge mennesker, men i sidste ende jo slutter hos de mest sårbare i vores samfund* (Statsministeriet 2020d). Dennis', Sannes og Saras bekymring om at smitte sårbare grupper stemmer dermed overens med Heunickes udtalelse og advarsel om, at man kan smitte andre og i sidste ende de sårbare. Dette påpeger, at de deler det samme logikker som det dominerende rationale i feltet for COVID-19. Sannes socialisation i Socialdemokratiets netværk og opbakning til Heunicke kan ligeledes tolkes, som et forsøg på at optimere hendes indflydelse i feltet for COVID-19, og ligeledes i hendes praksis ved Socialdemokratiet.

Til forskel fra de andre tre beskriver **Christoffer**, som nævnt, ... *de nye regler*, som et argument for, hvorfor at han ændrer adfærd og beskriver at han ikke vil stemples som værende ham *idioten* (I1:397), som smitter alle andre. Christoffer udtrykker ikke, at han er bange for at smitte andre, men dog at han tænker ... *lidt over* (I1:388) det, at han potentielt set kan være smittebærer. Der kan således igen argumenteres for en indirekte investering i sundhedskapitalen og hans fysiske krop, idet han ikke ønsker at smitte andre, men dog af en anden årsag end de andre tre. Vi ser ydermere et tegn på en veksling til symbolsk kapital. Symbolsk kapital er en form, som hver af kapitalerne kan fremtræde i, som opstår gennem en specifik perceptionsmatrice i overensstemmelse med feltets logik, hvor kapitalformen dermed

omsættes til legitim anerkendelse, og giver personen ære, status og prestige (Bourdieu og Wacquant 2009, 104). I det moderne samfund har staten en central rolle i forbindelse med fordelingen af den symbolske kapital, og har retten til at tildele værdighed og social anseelse. Særligt inden for det juridiske system råder staten over betydelige midler til at sætte anskuelsesprincipper igennem (K. Esmark m.fl. 2006, 67). I feltet for COVID-19 giver sundhedskapitalen symbolsk kapital, når de fire unge handler i overensstemmelse med de retningslinjer, gennem love og bekendtgørelser, som staten sætter og som giver anerkendelse, værdi og status. Vi ser således, at de unges investering i sundhedskapitalen kan veksles til symbolsk kapital. Ydermere investerer Dennis, Sanne og Sara i det sociale fællesskab med et ønske om at blive anerkendt og få status i feltet, mens Christoffer, når han følger *reglerne*, søger anerkendelse i det sociale fællesskab i feltet. Som nævnt udtrykker han, at han ikke ønsker at være ham *idioten* som smitter andre, og ønsker med andre ord ikke at blive set ned på gennem sin ageren. Modsat de andre tre beskriver han ikke en frygt for at smitte andre i samfundet. Han positionerer sig således anderledes end de andre tre unge, og de dominerende logikker i forhold til hans forståelse for, hvorfor man skal ændre sin praksisform under COVID-19.

I interviewet er der indikationer om, at Christoffer ikke føler sig som en del af fællesskabet under COVID-19 på samme måde som de resterende tre. Han føler, at de unge som gruppe er ... *blevet overset* (I1:199) og efterladt til dem selv, og uddyber at han bliver ... *negativ og sådan* (I1:205), når han isolerer sig hjemme, og ikke er social. Som historiseringen påpeger, er fællesskabets indsats en væsentlig del af de dominerendes positioners budskab i forhold til at håndtere corona-krisen. At Christoffer føler sig alene under COVID-19, kan påvirke hans virkelighedsforståelse, og gøre at han bliver mere kritisk over for den dominerende doxa omhandlende tiltag under COVID-19. Dette kommer blandt andet til udtryk, når han siger, at det kan være ligegyldigt at spritte hænder af, hvis *andre* alligevel ikke gør det, og ligeledes når han udtaler, at han mener, at den unge gruppe ... *bliver overset*.

5.6 De dominerende logikker

Som sagt giver de alle fire unge udtryk for, at de oplever en begrænsning i deres handlemuligheder under COVID-19 i forbindelse med deres studieliv. På trods af dette beskriver både **Sanne, Sara og Dennis**, at de ikke ville ændre på de reguleringer som er

foretaget i forbindelse med COVID-19. Forklaringen på dette kan blandt andet være, at de unge har internaliseret en virkelighedsforståelse som er påvirket således, at de oplever retningslinjerne som noget illusorisk, en selvfølgelighed, der ikke sættes spørgsmålstegn ved. På trods af at de oplever begrænsninger ser de således stadig ingen andre muligheder i forhold til, hvordan problemet skulle gribes an. Som sagt beskriver **Christoffer** en kritik i forhold til retningslinjerne om at spritte hænder. Ydermere udtaler han: *Altså ja det er godt i forhold til at redde nogle menneskeliv, men vi skal også passe på, at vi ikke bruger for meget af statskassen på at holde landet lukket for længe* (I1:264-265). Han udtrykker således, at der skal findes en balance i forhold til prioritering af økonomi og sundhed. Det at han stiller sig kritisk over for den dominerende doxa, og igen indtager en heterodox position i feltet, kan skyldes hans institutionelle form for kulturel kapital, idet han studerer finansøkonomi på University College Nordjylland, hvor der er et stort fokus på økonomi. Dette kan ligeledes være årsag til, at han mener, at medierne handler ... *rigtig meget om den danske økonomi* (I1:205-206).

At **Sanne, Sara og Dennis** ikke ønsker at ændre på retningslinjerne trods deres oplevelse af begrænsninger, kan være påvirket af deres tidlige habituelle dispositioner. **Sanne** beskriver, hvordan hun altid har *fået at vide at man skulle hjælpe hinanden og hjælpe de andre* (I4:42), når vi spørger ind til værdier i hendes barndom. **Dennis** påpeger lignende værdier barndommen: *Man skal behandle andre mennesker, som man selv ønsker at blive behandlet* (I1:53-54), og **Sara** lægger vægt på det at blive hørt og anerkendt. Alle tre beskriver en barndom domineret af værdien i at omgås andre mennesker og personlighedstræk i forhold til at anerkende sine medmennesker. Disse tidlige habituelle dispositioner stemmer således overens med **Sanne, Sara og Dennis'** syn på deres situation, idet de ikke ønsker at ændre på retningslinjerne på trods af, at de alle beskriver at de oplever at være begrænset i deres adfærd. Dette kan ydermere være en forklaring på, hvorfor **Sannes** frygt for at smitte andre er meget højere end frygten for selv at blive smittet på trods af, at hun selv er i risikogruppe. **Christoffers** beskrivelse af, hvordan det at hygge med sine søskende, ... *når noget var træls* (I1:41) var en vigtig værdi, kan antyde, at han ligeledes finder fællesskabet væsentligt. Dette kan ydermere være påvirkende årsag til, at han alligevel vælger at agere efter retningslinjerne, på trods af at det skaber begrænsninger for hans handlemuligheder. Det kan ligeledes siges, at Christoffer måske ligger en anden betydning i spørgsmålet end de andre tre, når vi spørger ind til værdier i sin barndom.

Selvom ingen af de unge ikke ønsker at ændre på retningslinjerne, udtrykker både **Sanne** og **Dennis** en undring omkring forsamlingsforbuddet. **Sanne** udtaler:

Forbuddet siger jo ikke, at det skal være de samme 10. Så i princippet kunne jeg jo godt være sammen med 400 mennesker på en uge, hvis jeg bare var sammen med forskellige 10 mennesker hver gang. Så i mit hoved er det ikke helt logisk. Det er en underlig regel, hvorfor er den regel der? (I4:479-484).

Også Dennis stiller sig kritisk over for forbuddet og finder det ... *mærkeligt* (I2:384), at de samme mennesker godt må samles, hvis de bare holder afstand til hinanden og ikke er i fysisk kontakt. Han savner ... *mere klarhed* (I2:386) over hvilke mennesker der må samles, og ønsker at høre mere om ... *hvordan man bør gå udenfor og ses med hinanden* (I2:386-387). Trods en undren omkring forsamlingsforbuddet og udtalelser som *mærkeligt* og *ikke helt logisk* i deres sigen, følger begge unge forbuddet i handling. Det kan skyldes at de besidder en position, som ikke er af adgangsgivende kapital i feltet for COVID-19. De unge følger i stedet den dominerende doxa, og gør ikke noget videre ud af deres undring. Dog kan der argumenteres for, at Dennis og Sanne gennem disse udtalelser udfordrer det dominerende doxa om retningslinjerne i feltet, men vi mener dog ikke at de indtager en heterodox position, idet de ligeledes roser myndighedernes tilgang og beslutninger. Det er interessant at Sanne, trods sin position og deltagelse i det Socialdemokratiske politiske netværk, alligevel vælger at kritisere denne retningslinje. En mulig årsag til dette kan være, at Sanne vægter sin investering i den fysiske krop højere grundet sin kroniske sygdom, og derfor ikke finder denne regel tilstrækkelig og er kritisk overfor den, idet personer stadig ... *være sammen med 400 mennesker på en uge*, hvilket ikke er tilstrækkeligt, hvis man som Sanne lider af en kronisk sygdom.

5.7 Konstruktion af positioner

Overordnet set ser vi, at de unges position i feltet for COVID-19 er udgrænset. Dette er både med det udgangspunkt, at vi i arbejdet med udformningen af den historiske konkrete analyse har fundet det svært at finde indlæg til at tydeliggøre de unges position og indvirke på tovtrækkerierne i feltet. I denne søgning har det været muligt at finde enkeltstående blogindlæg fra bloggere, men ikke i en sådan grad, at vi kan kalde det repræsentativt for de unge som position. Vi betegner de unges position som udgrænset, idet vi mener at de har en placering i

feltet, men dog i periferien, da de unge ikke besidder den adgangsgivende kapitalsammensætning bestemt af styrkeforholdene i feltet for COVID-19. Som nævnt i slutningen af den historiske konkrete analyse er det primært den kulturelle og økonomiske kapital, som giver adgang i feltet for COVID-19. Ydermere mener vi, at det at henvise til sundhedsfaglig evidens kan give en kredit i feltet under tovtrækkerierne, idet det har en særlig værdi i forbindelse med, at aktiviteterne i feltet gøres med det formål at sikre danskernes sundhed.

På baggrund af den historisk konkrete sociologiske feltanalyse mener vi, at de fire unge ikke besidder den rette kapitalsammensætning til at kunne udfordre feltets doxa om, hvorledes COVID-19 skal håndteres i det danske samfund. På trods af, at de ikke besidder en kapitalsammensætning, som giver adgang til at tage del i feltets tovtrækkerier, ser vi dog stadig at de unge i høj grad er påvirket af de nye betingelser i COVID-19 feltet. Vi mener, at de alligevel hver især indtager en position i feltet for COVID-19 med deres forskellige kapitalsammensætninger, og at de alle adskiller sig fra hinanden på forskellig vis. Dog mener vi ikke at de fire positioner ligger langt fra hinanden, da der fremstår en del lighedstræk mellem de fire unge, hvorfor de befinder sig i samme område på *Model 4: COVID-19 feltets positioner*. Følgende afsnit vil præsentere positionerne med deres lighedstræk og forskelle.

Alle fire unge har under nedlukningen isoleret sig mere eller mindre i deres hjem, hvor den sociale kontakt, primært med deres venner og kærester, er foregået på de sociale medier. Positionerne adskiller sig blandt andet ved, at **Christoffer** og **Sanne** under hele perioden holder sig isoleret, og stort set ikke ser hverken venner eller familie, mens **Dennis** og **Sara** i løbet af perioden begynder at se deres venner udendørs med god afstand. Alle fire unge følger doxa for feltet COVID-19, hvor det sundhedsfaglige rationale er dominerende. De retter sig alle efter regeringens tiltag, hvorfor deres positioner derfor er placeret nær hinanden. Dog har Christoffers position karaktertræk der adskiller sig fra de andre tre. Han er den eneste af de fire unge, der stiller sig kritisk over for tiltag fra regeringen, hvor han ikke ser nødvendigheden i at spritte hænder i forbindelse med indkøb, og italesætter hvordan nedlukningen påvirker landets økonomi negativt. Dennis, Sara og Sanne italesætter alle en frygt for at smitte medborgere fra den sårbare gruppe, mens Christoffer ikke beskriver denne frygt. Dennis, Sara og Sanne fortæller alle at de ændrer adfærd for fællesskabets skyld fremhæver ligeledes, hvordan vi alle i fællesskab skal bidrage til at komme ud af corona-krisen. Christoffer er den eneste der ikke

italesætter fællesskabet og beskriver i stedet et ønske om at følge reglerne, så han ikke bliver ... *stemplet* (11:396).

I forhold til den digitale undervisning ser vi lighedstræk mellem henholdsvis pigernes og drengenes positioner. **Sara** og **Sanne** har en positiv opfattelse af den digitale undervisningsform og beskriver hvordan de trives med den, og oplever en øget læring herved. Den digitale undervisning har ligeledes fået begge piger til at deltage i flere forelæsninger end de gjorde, da undervisningen udelukkende fandt sted ved fysisk fremmøde. **Christoffers** og **Dennis'** positioner er karakteriseret ved, at de begge mener at de går glip af god undervisning på bekostning af digitaliseringen. De mener ikke, at en indtalt PowerPoint præsentation fra underviserne kan erstatte undervisningen med fysisk fremmøde. Christoffer beskriver ydermere, at han er blevet mere doven i tiden med denne undervisningsform og Dennis beskriver en svær opstartsfase. Drengenes positioner adskiller sig dog til dels, da Dennis i løbet af perioden får skabt en god undervisningskultur, hvor han selv får samlet op på den undervisning, som han mener at være gået glip af, hvor Christoffer ikke oplever denne udvikling.

6 Forskningsmetodik

6	Forskningsmetodik.....	111
6.1	<i>Forskningsmetodik.....</i>	<i>112</i>
6.2	<i>Historiseringsarbejdet i praksis</i>	<i>112</i>
6.2.1	Registrantanalysen	113
6.3	<i>Feltanalysen i praksis.....</i>	<i>115</i>
6.3.1	Agenterne	115
6.3.2	Interview i Bourdieusk optik	117
6.4	<i>Profiler og rammekonstruktioner</i>	<i>119</i>
6.4.1	Danne en mening og sammenhæng	120

6.1 Forskningsmetodik

Forskningsmetodikken skal læses som en forlængelse af afsnittet *Refleksiv sociologi*, og ambitionen med nærværende kapitel er, at nedskrive refleksioner om metodologien, og hvordan denne har påvirket konstruktionsarbejdet af specialet. Forskningsmetodikken er ikke opbygget som en kronologisk gennemgang af forskningsforløbet, men inddeles i to afsnit, hvor det første afsnit *Historiseringsarbejdet i praksis* tager udgangspunkt i en uddybende forklaring af vores tilgang til historiseringen, herunder registrantarbejdet af de anvendte kilder. Andet afsnit, *Feltanalysen i praksis*, tager udgangspunkt i indsamlingen af interviewene.

Vi har valgt at inddrage både beretninger fra feltet og en omfattende, systematisk selektering af dokumenter og artikler i vores feltkonstruktion med motivet om at opnå et dobbelt blik på feltet for COVID-19. Metodisk har vores arbejde været bygget op af en vekselvirkning mellem historiseringsarbejdet og interviewene. Ved hjælp af det dobbelte blik for både historisering og interviews har det været muligt for os at få en bredere forståelse for og indsigt i feltet, end hvis vi kun havde foretaget enten interviewene eller historiseringsarbejdet (Hammerslev m.fl. 2009). På den måde opnår vi en praktisering af en metodologisk fleksibilitet ved et fortløbende arbejde med ambitionen om en fusionering mellem det empiriske og det teoretiske (Hammerslev m.fl. 2009).

6.2 Historiseringsarbejdet i praksis

Det indledende arbejde med historiseringen bestod af en dybdegående research af feltet for COVID-19, hvorudfra vi fik en indsigt til at opnå en forståelse for, og opmærksomhed på, de fremtrædende magtkampe i feltet. De anvendte indlæg i historiseringen udgøres af sundhedspolitiske debatter, beslutninger og det politiske tovtrækkeri om organiseringen af de strukturelle betingelser for borgere under COVID-19. Som det fremgår har vi i historiseringen berørt både politiske og kulturelle processer i feltet med hensigten at udpege tovtrækkerier ledende til de forhold, der gør sig gældende for de unge studerende i feltet for COVID-19. Det er væsentligt at have blik for feltets historisk konstituerede strukturer, hvorfor vi finder det relevant at inddrage kildematerialer fra før nedlukningen af Danmark, og med et bredere perspektiv end i interviewene med de studerende.

Under historiseringsarbejdet har vi løbende nedskrevet alle lovgivninger og bekendtgørelser fra historiseringens start- til slutdato. Disse er indskrevet i en tabel med henholdsvis dato, ministeriet som har udarbejdet loven eller bekendtgørelsen, indholdet af denne og til slut et link til selve loven eller bekendtgørelsen på retsinformation (Bilag 3: Love og bekendtgørelser - Alle). Dette har været udgangspunktet for vores overblik over de indførte love og bekendtgørelser, og ligeledes dannet grundlaget for argumentationen for udvælgelsen af de love og bekendtgørelser, som er inkluderet i historiseringen. De udvalgte love og bekendtgørelser er sat op ud fra samme opbygning i samme bilag (Bilag 3: Love og bekendtgørelser - Udvalgte).

For at danne et overblik over de store tekstmængder har vi, inspireret af Kristoffer Kropps registrantanalyse, udarbejdet en registrant, som en samling af korte referater, baseret på en systematisk læsning af diverse forskellige typer dokumenter, eksempelvis artikler, rapporter, policy dokumenter og lovgivninger (Hammerslev m.fl. 2009, 173–89). Følgende afsnit *Registrantanalysen* vil gå i dybden med denne.

6.2.1 Registrantanalysen

Formålet med registrantanalysen er at få et indblik i feltets nuværende organisering således, at vi kan finde feltets doxa og illusio, altså de principper og forståelseskategorier, som agenterne i feltet anser som værende nødvendige, fornuftige og åbenlyse. Feltets doxa og illusio vil ligeledes være det, som agenterne i feltet kæmper om (Hammerslev m.fl. 2009, 180). Registrantanalysen kan ydermere hjælpe os med at få et indblik i de mindre dominerende forståelseskategorier. Således får vi en mulighed for at forstå, hvordan det som agenterne i feltet tager for givet, og måden hvorpå feltet er organiseret, er et produkt af tovtrækkerier, hvorigennem bestemte forståelseskategorier er blevet udgrænset eller mere dominerende (Hammerslev m.fl. 2009, 180). Med andre ord søger vi at blive opmærksomme på det, vi ikke ser med det blotte øje.

Af denne årsag har vi valgt at føre historiseringsarbejdet tilbage til første fund af COVID-19 i Kina. Vi er bevidste om, at en længere tidshorisont kunne have skabt en større forståelse for organiseringen i Danmark i forhold til den sundhedsfaglige udvikling, og har deraf haft overvejelser omkring det at trække historiseringen tilbage til udbruddet af SARS i et større

omfang. Da SARS aldrig nåede til Danmark, har vi valgt at indbefatte elementer af SARS-perioden i historiseringen, der hvor det gav mening at inkludere forståelseskategorier og udviklingen af denne. Af denne årsag har vi således fokuseret på forandringer og tovtrækkerier i det danske COVID-19 felt startende fra udbruddet af COVID-19 i Kina i december 2019. Denne opstregning af en tidshorisont kan virke hård, og vi er bevidste om, at udviklingen af feltets dominerende sundhedsfaglige rationale ikke kan afgrænses til denne udvalgte tidsperiode. Det er klart, at der ligger en betydelig mængde af kampe og tovtrækkerier forud for vores historisering, som er med til at forklare og forandre det felt, som vi med dette speciale har forsøgt at konstruere.

Ambitionen for den historiske konkrete analyse er ydermere at inkludere indlæg repræsenterende for de unge studerendes position, hvilket ikke har været muligt. Vi mener dog, at vi har inkluderet indlæg som påvirker de unges handlemuligheder. Vi har haft et fokus på det relationelle mellem de forskellige positioner i feltet for COVID-19, hvorfor vi ikke har arbejdet med indlæggene som løsrevne informationer, men snarere som praktiske handlinger med en specifik værdiorientering, repræsenterende for positionerne i feltet. Registrantanalysen har haft udgangspunkt i afsenderens position, dispositioner og påvirkning i feltet. De indlæg som vi har valgt ud har primært bestået af artikler og rapporter, som repræsenterer de forskellige positioners værdiorienteringer og tovtrækkerierne om indflydelse i feltet. Vi har ydermere fundet indlæggene af væsentlig betydning for de unges handlemuligheder under COVID-19. Med udgangspunktet, at kigge på forskellige positioner og tænke relationelt, har vi fundet det relevant at søge efter indlæg fra flere forskellige kilder, og ikke blot fokusere på et specifikt tidsskrift, Statsministeriet eller lignende.

Vi har valgt fire kilder ud, som vi løbende fast har taget udgangspunkt i historiseringen. Disse er Statsministeriet, WHO's daglige rapporter omhandlende sygdommens udvikling på global og regional plan samt deres risikovurderinger, Sundhedsstyrelsens rapporter og Statens Serum Instituts rapporter. Fra alle fire kilder er rapporter og artikler indhentet over deres respektive hjemmesider. Derudover har vi taget udgangspunkt i artikler fra medier såsom Politiken, DR Nyheder, TV2 Nyhederne, Information og Berlingske. Ved kilder som disse har vi foretaget en kædesøgning i forsøget på at finde den oprindelige kilde med ambitionen om at finde den mest valide kilde til historiseringen. Når vi alligevel har valgt at anvende artikler fra medier såsom Politiken og Information skyldes det, at vi ikke har kunne finde tilbage til den oprindelige kilde hovedsageligt af den årsag, at nyhedskilden har anvendt en anonymiseret kilde til indlægget.

Vores udfordringer med at finde nok, og valide, skriftlige kilder er en metodisk udfordring, som vi vil komme mere ind på i afsnittet *Metodisk refleksion og - diskussion*.

Specialets registrantarbejde har undervejs været en proces, som er blevet mere systematiseret undervejs i forløbet. Registrantanalysen er at finde i Bilag 2, hvor vi har skabt et overblik over indlæggenes karakter ud fra en præsentation med følgende kategorier: *Artikel, medie og forfatter, initiativets karakter, handlesammenhænge og sociale position*, hvoraf vi kort vil uddybe de tre sidstnævnte. Initiativets karakter registrerer det initiativ, som ligger til grund for indlægget. Under handlesammenhænge gives et kort referat og beskrivelse af indlæggets problemforståelse og agenter. Den sociale position karakteriserer det rationale som indlægget repræsenterer. Ovenstående opdeling har bidraget til et overblik, og en forståelse for de praktiske handlingsrationaler og orienteringer, som konstituerer forskellene i feltet for COVID-19, og ligeså vores betragtning af feltets beståen. Registrantanalysen er ydermere anvendt, som et redskab til at registrere forandringer og udviklinger i feltet.

6.3 Feltanalysen i praksis

Følgende afsnit vil tage udgangspunkt i interaktionen med de unge, og deles op i tre afsnit. Første afsnit vil omhandle udvælgelsen af de unge og argumentationen for denne. Andet afsnit vil gå i dybden med opbygningen af interviewguiden og interviewet i en Bourdieusk optik. Afsluttende vil det tredje afsnit komme ind på de indledende beretninger i specialet og rammekonstruktioner til agenterne.

6.3.1 Agenterne

De fire agenter består af to studerende bosat i Københavnsområdet, og to bosat i Nordjylland. Denne geografiske placering er udvalgt på baggrund af statistikken over det mest udsatte og mindst udsatte område i forhold til smitte i Danmark under COVID-19 (SSI 2020b). COVID-19 feltet afgrænses dog ikke geografisk til disse to områder, men er dækkende for Danmark som helhed. Vi har valgt at interviewe agenter fra to forskellige geografiske områder med et ønske om at se, hvordan ændringer i lovgivningen rammer de unges praksis i det mest og mindst udsatte geografiske område i Danmark i forhold til smittetilfælde af COVID-19. Der ønskes ikke en sammenligning af de unges praktiske erfaringer fra to regioner, men snarere

ønskes det at ramme målgruppen bredt, både i regionen, hvor man er hårdt ramt af smitte, og i regionen hvor man ikke er. Beretningerne fra feltet er valgt ud fra agenter fra disse to regioner, mens selve konstruktionen af agenternes positioner og møde med feltet er med til at konkretisere feltets logik og struktur. I udvælgelsen af fire studerende var forskellen af uddannelseskategori ikke væsentlig, men snarere var det væsentligt, at forskellene i feltet blev udgjort af forskellige praksisformer. I forståelsen for de unges beretninger har vi forsøgt ikke at skabe en ensidighed og forenkling. Af denne årsag har vi valgt at skabe fire beretninger med fire forskellige forståelser af COVID-19 situationen og studiepraksisser. I beretningerne kommer det ligeledes til udtryk, hvordan de unges forskellige værdiorienteringer og dominerende logikker fremtræder gennem handling og ord. Interviewene med de unge har, på samme måde som registrantanalysen, været en kilde til at få øje på feltets objektive strukturer og de betingelser, som de unge opererer under.

I udvælgelsen af agenter anvendte vi Facebook til at lave et statusopslag med teksten: “Kære netværk. Vi er to studerende, som er gået i gang med specialeskrivningen. Vi søger derfor to informanter bosat i Nordjylland og to bosat i Københavnsområdet. Kriteriet er, at du skal være studerende og mellem 19-29 år. Interviewet vil omhandle COVID-19 situationen og tanker omkring dette. Varigheden vil være mellem 1 og 2 timer, og foregå over Skype eller facetime. Del eller tag gerne, hvis du kender nogen med den beskrivelse. På forhånd en særlig tak for din hjælp.” I udvælgelsen valgte vi kun agenter, som vi ingen relation til havde, og de fire som blev valgt var fundet gennem en deling af andre på Facebook, og var således ikke en del af vores vennegruppe på Facebook. De udvalgte fire unge er dermed bekendte af vores bekendte eller venner. Vi er bevidste om, at vi måske via denne tilgang har ramt en gruppe af unge, som er særligt aktive på Facebook, og at dette kan have en påvirkning på de unges forståelseskategorier og synspunkter. Under omstændighederne fandt vi denne tilgang let tilgængelig og oplagt, sammenlignet med eksempelvis at besøge diverse universiteter og selv opsøge unge, idet dette ikke var muligt.

Det at vi valgte at kigge på studerende skyldes, at vi søgte at indsnævre konteksten. Vi ønskede at kigge på aldersgruppen 19-29 år af to årsager. For det første var denne gruppe, som før nævnt, under en del kritik af politikerne i starten af corona-krisen, og for det andet er denne aldersopdeling allerede foretaget hos Statens Serum Institut i deres statistikker, hvilke vi undervejs har anvendt i historiseringen. Ydermere er denne aldersinddeling anvendt i de

forskningsprojekter omhandlende adfærd under COVID-19, som vi fandt under vores research om viden inden for området i starten af processen.

6.3.2 Interview i Bourdieusk optik

Under interviewsituationen havde vi en interesse i at opnå en indsigt i de unges vurderinger og opfattelser af deres studie som praksis under COVID-19. Ydermere var vi interesserede i at få en viden om de unges historier - særligt i forhold til deres praktiske erfaringer. Vi har søgt en viden om, hvordan de unge opfatter tovtrækkerierne i feltet for COVID-19 og for, hvordan nogle forhold i feltet fremhæves af de unge frem for andre. Dette er interessant i forhold til det at opnå en forståelse for, hvilken position de unge har i feltet. Således har vi søgt en forståelse for forskellene i feltet.

Alle interviewene er optaget med en bærbar diktafon. Under interviewene søgte vi en åben og nysgerrig tilgang, og havde samtidig et ønske om at afspejle en neutral værdiorientering. I praksis har dette betydet, at vi blandt andet har forsøgt at udforme en ramme med åbne spørgsmål såsom: "Hvad tænker du, når jeg siger COVID-19?" og "Hvordan er det at være studerende under COVID-19?" (Bilag 4: Interviewguide). Ydermere har vi forsøgt at lade vores habituerede beherskelse af interview situationen være styrende for interviewet, snarere end en regelstyret interviewguide. Bourdieu betegner dette som refleks-refleksivitet (Glasdam 2004). I vores første udkast til en interviewguide blev vi opmærksomme på selvfølgeligheder i spørgsmålene, således at vi ikke spurgte ind til prædefinerede kategorier. Ikke desto mindre afspejler vores interviewspørgsmål uundgåeligt vores egne forståelser for COVID-19 feltet. Det sideløbende arbejde med den historiske konkrete analyse skabte potentialet for en opmærksomhed på de dominerende logikker i feltet, således at vi ikke trak dem ned over interviewet (Hammerslev m.fl. 2009, 66–67). Således har vi forsøgt at finde vej gennem en konstant spænding mellem empirien og teorien, hvor vi ikke ville trække teorien over empirien som en stram maske, men ej heller give empiriens prækonstruktioner helt frie hænder.

Interview med Skype og Facetime

Vi har under hele speciale-perioden været udfordret af corona-situationen. Denne udfordring har været særlig fremtræden under empiriindsamlingen. Grundet opfordringer fra myndighederne til at blive hjemme, så vi os nødsaget til at foretage interviewene online over

Skype og Facetime. Under disse omstændigheder bliver Skype og Facetime således vilkårene for at indsamle interviewene. Online interview som metode skal ikke ses som en underordnet erstatning for interviews, hvor man er fysisk sammen, men som alternativer, og med andre kvaliteter egnet til andre formål (Braun, Clarke, og Gray 2020). Vi benyttede både Skype og Facetime, som begge er gratis tjenester, og lod deltagerne bestemme hvilken platform, som de var mest komfortable med at bruge. Ved Skype og Facetime bruges internettet til at overvinde de mange iboende begrænsninger og udfordringer der er ved interviews, hvor man er fysisk tilstedeværende, hvor der eksempelvis kan være vanskeligheder ved at arrangere et tidspunkt og et sted for afholdelse af interviewet (Hanna og Mwale 2020). Eller som i vores tilfælde, når myndighedernes retningslinjer anbefaler at alle isolerer sig i eget hjem. Skype og Facetime giver således mulighed for at foretage interviews uden fysisk at skulle være sammen med agenterne, og muligheden for at ramme geografisk bredt samtidig med at det både er tidsbesparende og en økonomisk fordel (Janghorban, Roudsari, og Taghipour 2014). Vi kunne derfor interviewe personer fra Nordjylland uden økonomiske omkostninger eller en yderligere investering i transporttid.

Med både Skype og Facetime benyttede vi webcam, som gør det muligt at interaktionerne kan sammenlignes med en fysisk tilstedeværelse. Dog vil et billede, der kun viser deltagernes ansigt skabe forhindringer i forhold til at observere deres kropssprog og attitude (Janghorban, Roudsari, og Taghipour 2014), hvilket skaber en begrænsning i forhold til vores interview. Ifølge Bourdieu skal interviewet gerne ske pr. krop *in actu*, som en habitueret sans for interviewet (Glasdam 2004). Hertil kan det siges, at agenternes kropssprog og attitude er vigtigt for at kunne aflæse dem og kunne tænke sig “ind i agenternes sted”, men også med henblik på at skabe ægthed og oprigtighed omkring vores interesse for agenten. Ydermere kan det siges, at vi reducerer meningen ved kun at observere deres ansigt. Ved at aflæse hele kropssproget kan vi aflæse følelser, som agenterne ikke nødvendigvis kommunikerer til os sprogligt.

Der kan forekomme problemer med opbygningen af tillid gennem et online-interview, som er afgørende for den gode samtale og opnåelsen af en forståelse for agenternes opfattelser (Hanna og Mwale 2020). Det skal dog tilføjes, at nogle forskere antyder at den relative anonymitet ved online interviews, kan være med til at øge ægtheden i interviewet sammenlignet med ansigt til ansigt interviews, da det kan skabe en mere bekvem og tryk situation for agenten. Dette afhænger dog meget af, hvem den enkelte agent er (Janghorban, Roudsari, og Taghipour 2014).

Hvis vi havde haft mulighed for det havde en kombination af observation og interview været ideel, idet Bourdieu mener at der er forskel på det man siger, og det man faktisk gør (Hammerslev m.fl. 2009, 37). Således ville det være givende at foretage denne kombination, idet vi som forskere ville have en mulighed for at observere de unges studiepraksis med håbet om bedre at kunne *forklare* det, som agenten selv *forklarer*. På trods af, at vi har anvendt Skype og Facetime mener vi, at vi har indsamlet den nødvendige viden til at konstruere de unges habitus og forståelseskategorier samt position i feltet for COVID-19.

6.4 Profiler og rammekonstruktioner

Fremstillingen af de indledende fire profiler og interviewuddrag er foretaget med ambitionen om at lade de unge få en stemme. Vi er bevidste om, at disse er en del af vores aktive feltkonstruktion gennem en bearbejdning med henblik på en øget læsevenlighed og meningsdannelse. I bearbejdningen har vi eksempelvis udeladt passager i sætninger, hvis der forekom længere gentagelser eller pauser, således at uddragene fremstår mere koncentreret. Der er ikke ændret på indholdet i det sagte eller i rækkefølgen af udsagnene, og hvis passager er udeladt, vil det efterfølgende i citatet stadig være et svar til det samme nævnte spørgsmål. Konstruktionen af uddragene, og de udeladelser vi har foretaget, er valgt ud fra overvejelser omkring, hvad interviewet skulle skærpe opmærksomheden på.

Bourdieu angiver ikke en decideret opskrift på, hvordan interviewet kan analyseres (Bourdieu og Accardo 1999). Under arbejdet med empirien har vi forsøgt at have en Bourdieusk arbejdstilgang. Med dette udgangspunkt har vi tilgået analysearbejdet ved en auditiv tilgang til det empiriske materiale, og har således lyttet til materialet og undgået kun at læse transskriberingerne. Dette har vi gjort med henblik på ikke at foretage en unødvendig reducering af det empiriske materiale, således at pauser, særlige betoning og udtale i sproget bibeholdes i højere grad under vores analysearbejde (Glasdam 2004).

I uddragene er der små overskrifter, som er citater fra interviewteksten, og en synliggørelse af det vi betragter som værende væsentligt i tekstbiden. Derudover har vi indført de tre større overskrifter *Syn på COVID-19*, *Praktisering i COVID-19 feltet* og *Muligheder og begrænsninger i COVID-19 feltet* i uddragene, som vi har udformet dem alle fire på baggrund af. Disse større emneoverskrifter har til formål at skærpe fokuset på de unges opfattelser om

COVID-19. Alle interviewene er i den fremstillede form reduceret til omtrent en tredjedel til en fjerdedel af mængden ved den fulde transskribering.

6.4.1 Danne en mening og sammenhæng

Specialets fremstillingsteknik er grundlæggende forskellig fra en mere “normal” anvendt tematisering suppleret af enkeltstående udsagn uafhængige af den specifikke kontekst, idet vi mener, at udtalelserne ikke kan forstås uafhængigt af konteksten og de unges sociale forudsætninger. Dog er det vi har gengivet stadig et led af vores konstruktionsarbejde, hvor udvalgte problemforståelser belyses frem for andre.

Ved udformningen af uddragene og fra start under selve transskriberingen, er det svært at undgå at reducere eller forringe interviewets beståen, idet vi på tryk ikke kan inkludere på kropslige attituder, udtale og særlige betoning i sproget (Glasdam 2004). Således impliceres modifikationer af den tilsyneladende mening, og kompleksiteter opløses og reduceres til noget mere enstemmigt (Glasdam 2004). Umiddelbart kan vores transskriberinger og rammekonstruktioner således give et førstehåndsindtryk af en øget redigering af materialet, når vi har en stor indflydelse på den mening, som kondenseres i de fire interviewuddrag. Vi mener dog, at vi har forsøgt at fremstille de unges synspunkter i overensstemmelse med deres faktiske perspektiver og forestillinger. Ved udformningen har vi ligeledes forsøgt at distancere os fra analyseobjektet, og undgå at falde i de åbenbare og selvfølgelige forståelseskategorier og konstruktioner.

De konstruerede rammer har til formål at anskueliggøre de unges synspunkter, habituelle dispositioner og forståelseskategorier. Derudover er de unges beretning koblet til feltets rationaler med henvisning til den viden, som er frembragt fra historiseringsarbejdet. På den måde bliver rammen et forsøg på at skærpe indsigten i skillelinjerne i feltet og skabe en forståelse for de unges problemforståelser. Rammen er konstrueret med ambitionen om at give mening og sammenhænge til de unges dispositioner og vurderinger. Med denne ramme har vi i en Bourdieusk optik forsøgt at formidle de unges stemme gennem en oprigtig engageret interesse for agenternes perspektiver og handletilbøjeligheder (Bourdieu og Accardo 1999, 614). Dette har også gjort, at vi under interviewet forsøgte aktivt og metodisk at lytte til de unges synspunkter og samtidig forstå de unges udsagn fra en systematisk viden om feltet på

baggrund af historiseringsarbejdet, og et grundlæggende forarbejde for at finde viden om målgruppen (Glasdam 2004). Ydermere har vi en forhåbning om, at rammekonstruktionen kan skabe en bedre sammenhæng og forståelse for læseren, og således være en form for analytisk værktøj til at forstå agenternes logikker og positioner i feltet for COVID-19.

7 Diskuterende metodisk og teoretisk refleksion

7	Diskuterende metodisk og teoretisk refleksion.....	122
7.1	<i>Diskuterende metodisk og teoretisk refleksion.....</i>	<i>123</i>
7.2	<i>Specialets fund sammenlignet med relevant forskning.....</i>	<i>123</i>
7.3	<i>En kritisk tilgang til forskningsstykket</i>	<i>125</i>
7.4	<i>Den symbolske vold.....</i>	<i>128</i>

7.1 Diskuterende metodisk og teoretisk refleksion

Følgende afsnit deles op i tre dele, hvor det første afsnit omhandler *Specialets fund sammenlignet med relevant forskning*. Herefter vil afsnittet *En kritisk tilgang til forskningsstykket* diskutere stærke og svage sider ved vores metodiske og teoretiske valg med et primært udgangspunkt i den historiske konkrete analyse og selektionsbias i forhold til agenterne til interviewene. Det tredje afsnit *Den symbolske vold* diskuterer, hvorledes vi har forsøgt at minimere den symbolske vold under interviewsituationerne og hvorvidt vi mener, at det er lykkedes.

7.2 Specialets fund sammenlignet med relevant forskning

På baggrund af en interesse for, hvordan det er at være ung dansk studerende under corona-situationen har vi undersøgt, hvordan de unge studerende ræsonnerer og praktiserer i feltet for COVID-19. Desuden har vi forsøgt at skitsere de tovtrækkerier der er forekommet mellem forskellige positioner, som har søgt indflydelse i feltet for COVID-19. Gennem historiseringen har vi fået et overblik over, hvordan doxa har udviklet sig i feltet, og på samme tid fået et indblik i, hvilke ændringer som doxa har ført med sig.

Vi har i specialet forsøgt at tegne feltet for COVID-19 med de forskellige positioner, som søger indflydelse. I COVID-19 feltet giver den økonomiske- og den kulturelle kapital en adgang til feltet, hvilket er afgørende for, hvorledes aktørerne positionerer sig. Disse to kapitalformer er således med til at ekskludere og inkludere aktørerne, og øge og sænke deres indflydelse. I den kulturelle pol orienterer aktørerne sig efter den kulturelle rationalitet med hensyn til forsknings- og vidensudvikling og evidens, hvorimod der ved den økonomiske pol orienteres efter effektivitet, evaluering og andre ressourcer, som kan konverteres til penge (Model 4: COVID-19 feltets positioner). Dette er således egenskaber, som giver adgang og gennemslagskraft i feltet, og kan være med til at sætte en dagsorden i feltet og således forskyde magtpositionerne. De tovtrækkerier som vi har skitseret, har primært været mellem politikerne Frederiksen og Heunicke, og sundhedsmyndighederne bestående af Mølbak repræsenterende for SSI og Brostrøm, repræsenterende for Sundhedsstyrelsen.

I disse tovtrækkerier er politikerne højt positionerede ved den økonomiske kapital, og sundhedsmyndighederne højt positioneret ved den kulturelle kapital. De magtkampe som har udspillet sig i feltet for COVID-19 har omhandlet, hvilke hensyn som skal tages i betragtning og tilgodeses. I tovtrækkerierne har værdier som undgåelsen af tab af menneskeliv været væsentlig.

Vi har i specialet skitseret, hvordan feltets metakapital domineret af det sundhedsfaglige aspekt, har givet anledning til en række reguleringer og tiltag, som har påvirket de studerende i forbindelse med nedlukningen af Danmark. De tiltag, som vi har vurderet påvirkede de unge studerende mest, er forsamlingsforbuddet og foranstaltninger på børne-og undervisningsområdet, hvor nødundervisning, bestående af fjernundervisning, virtuel undervisning og selvstudie, har erstattet den ordinære undervisning. I de fire beretninger og den historiske konkrete sociologiske analyse kommer det til udtryk, hvordan de fire unge studerende i høj grad har været påvirket af de nye betingelser i COVID-19 feltet. Selvom de unge ikke besidder en kapitalsammensætning, som giver adgang til at tage del i feltets tovtrækkerier, mener vi alligevel at de indtager en position i feltet, og adskiller sig fra hinanden på forskellig vis med forskellige kapitalsammensætninger. Dog ikke i høj nok grad til, at vi vælger at illustrere fire forskellige områder i vores *Model 4: COVID-19 feltets positioner* i afsnittet *Feltets tovtrækkerier*, hvorfor de studerende er repræsenteret af et enkelt område i modellen.

De unges mulighed for at investere i den sociale kapital begrænses under COVID-19, hvilket for Dennis, Sara og Christoffer påvirker deres mentale krop. Ændringerne i de unges strukturelle betingelser i forbindelse med nødundervisning udgør en årsag til, at de unges skemata og virkelighedsforståelse ændres. Sanne og Sara opfatter overordnet set denne ændring som værende positiv for deres læring, hvorimod Christoffer opfatter den som negativ, og Dennis oplever en positiv udvikling. Dennis, Sara og Sanne følger doxa i handling og sigen, hvorimod Christoffer følger doxa for de sundhedsfaglige retningslinjer i handling, og indtager en heterodox position i sigen med et liberalt udgangspunkt.

Under nedlukningen af Danmark er forskningsprojekter i social adfærd opstartet af blandt andet Københavns Universitet og Aarhus Universitet. Med afgrænsning til specialets aldersgruppe har Københavns Universitet projektet “Stå sammen ved at holde afstand - Danskernes håndtering af coronakrisen”, hvor de blandt andet forsker i ensomhed, livskvalitet, psykiske lidelser og social isolation (Høyer 2020). Ydermere har Uddannelses- og Forskningsministeriet bevilliget en million

kroner til at få foretaget en landsdækkende evaluering af online undervisning under COVID-19. Det er professionshøjskolen UCN der gennemfører projektet i tæt samarbejde med en lang række universiteter landet over. Projektet har til formål at samle de studerendes erfaringer med onlineundervisningen under COVID-19, så denne viden i fremtiden kan bruges til at udvikle på brugen af digitale og teknologiske redskaber i undervisningen og til eksamen (Uddannelses- og Forskningsministeriet, 2020). Projektet forventes dog først afsluttet i slutningen af 2020, hvorfor vi ikke kan sammenligne med resultater fra dette studie. Det har ikke været muligt at finde andet forskning inden for det specifikke emne med færdige resultater. Vi mener dog at kunne sammenligne vores fund med de tidligere nævnte megafonmålinger foretaget midt i marts af Trygfonden (Videnskab og Kongshøj 2020) og TV2 (TV2 og Mørck 2020) omhandlende danskernes adfærd under COVID-19. Disse megafonmålinger inkluderer ikke grupperingen “studerende”, men opdeler de adspurgte i aldersgrupper, hvor vi tillader os at sammenligne med resultater fra aldersgruppen 18-29 år. Disse resultater viser, at de unge med denne alder retter sig efter Sundhedsstyrelsens anvisninger på lige fod med de øvrige målgrupper. De unge tager de samme forholdsregler og undgår eksempelvis større forsamlinger. Dette stemmer overens med vores fund, hvor alle fire unge ændrer deres adfærd under COVID-19 og følger anbefalingerne. I modsætning til dette speciale går de to megafonmålinger ikke i dybden med de unges forståelser og inkluderingen af både sigen og handling, hvilket blandt andet skyldes at svarmulighederne er lukkede. Dog er en stor fordel, at store datamængder kan behandles med en større mængde agenter sammenlignet med vores undersøgelse.

7.3 En kritisk tilgang til forskningsstykket

Gennem følgende afsnit vil vi foretage en kritisk refleksion af specialets sociologiske arbejdstilgang, hvor vi vil komme ind på designets svagheder og styrker. Som nævnt er specialet inspireret af Bourdieu i den metodologiske tilgang, hvilket i høj grad har påvirket forskningsprocessen. Derfor har tilgangen til specialets problemstilling taget udgangspunkt i den praktiske virkelighed, hvor det har været væsentligt at få en indsigt i de unges ræsonnementer om, og praktisering af, det at være ung studerende under COVID-19, samtidigt med at få et indblik i de tovtrækkerier som finder sted i feltet for COVID-19. Som nævnt i afsnittet *Sociologisk feltanalyse* er denne Bourdieuske tilgang ligeledes vores argument for, at indlede specialet med de fire beretninger og den efterfølgende historiske konkrete analyse i stedet for den mere klassiske opbygning.

Vi har i tidligere projekter tilgået undersøgelsesarbejdet med henblik på at bryde med prædefinerede kategorier, men ikke med det strukturalistisk konstruktivistiske udgangspunkt, som vi med den Bourdieuske optik indtager. Dette betyder ikke, at vi ikke har været udfordret i forsøget på at bryde med vores vante forståelser og de prædefinerede kategorier. Hertil har vores arbejde med den historiske konkrete analyse været særlig gavnlig, idet den har givet os et perspektiv med diverse synspunkter og forståelser for feltet. Denne historiske konkrete analyse var dog ligeledes roden til vores største udfordring ved tilgangen.

Vores udgangspunkt har været at inddrage det teoretiske udgangspunkt med begreber såsom *position*, *felt*, og *doxa* for at konstruere feltet med de forskellige aktører, som kæmper om indflydelse i feltet. Således har vores udgangspunkt været, at det rene empiriske udgangspunkt kun forekom i det indledende afsnit med de fire beretninger. I udarbejdelsen af den historiske konkrete analyse har vi primært haft to større udfordringer, som netop tager udgangspunkt i den teoretiske implementering. Overordnet set handler det om, hvordan vi skulle “tegne” vores felt. Den første er karakteriseret ved vores refleksioner af, hvornår vi kunne karakterisere vores felt, som et *felt*. Hvilke indlæg er relevante? Er vores tidsperiode tilstrækkelig, og kan man tillade, og argumentere for, en grænse for start- og sluttidspunkt? Hvilke positioner skal med, og hvilke skal ikke? I denne proces har vi måttet erkende, at vi ikke har kunnet udarbejde en komplet beskrivelse og inkludering af alle væsentlige faktorer for feltets beståen. Vi har således måttet acceptere afgrænsninger på trods af en bevidsthed om, at det “udelukkede” spiller en rolle, og har en indvirke på feltet for COVID-19.

Positionerne i feltet, og de magtkampe som finder sted, er med til at konstruere feltet.

Hertil kommer vores anden og største udfordring. I historiseringsarbejdet har vi haft vanskeligt ved at blotlægge de tovtrækkerier, der har måtte forekomme mellem feltets positioner. Dette skyldes blandt andet, at mulige politiske magtkampe kan have været mørklagte for den danske befolkning. Eventuelle diskussioner mellem positioner, og forskellige rationaler, har således muligvis foregået for lukkede døre. Således har det været svært at få adgang til de magtkampe som har fundet sted - både mellem de politiske partier, mellem politikerne og sundhedsmyndigheder, mellem WHO og sundhedsmyndighederne og ligeledes mellem SSI og Sundhedsstyrelsen. Metodens svaghed i specialet har således været dens afhængighed af skriftlige kilder, idet vores adgang til disse har været begrænset (Hammerslev m.fl. 2009). Vores problemstilling har været svær at belyse gennem den udarbejdede registrant. Hertil kan det ydermere diskuteres, hvorvidt validiteten således har været

tilstrækkelig, idet vi med de anvendte kilder, såsom Politiken, har været nødsaget til at gå ned ad rangstigen for “evidenshierarkiet” og “videnshierarkiet”.

Vores felt kan siges at have været “kodificeret”, således at vi har haft adgang til en part af kilderne. Når vi alligevel har kunne fremstille tovtrækkerier i feltet, skyldes det at det gennem de forskellige indlæg er kommet til udtryk, at de enkelte positioner kommer med modsigende udtalelser, og ikke fuldt ud finder en enstemmig forståelse. Positionerne irettesætter ligeledes hinanden, og egne udtalelser undervejs i takt med, at de herskende logikker udvikler sig. Derudover er der forekommet et læk af informationer til blandt andet Politiken og DR Nyhederne, som indikerer om flere og mere væsentlige tovtrækkerier end de umiddelbart synlige. I arbejdet med disse artikler har vi valgt at udelade indlægget helt, hvis vi ikke mente at kilden var valid nok. Validitetskriteriet har som oftest haft et udgangspunkt i, hvilke medier som har bragt artiklerne, hvortil medier såsom lokale nyhedsaviser eller tabloidaviser er fravalgt grundet en mindre grad af repræsentativitet for COVID-19 feltet. Ved inkluderingen af medier har vi reflekteret over, hvad som definerer avistyperne, og hvordan dette er påvirkeligt på de artikler, som de bringer (Favaro, Gill, og Harvey 2020). Eksempelvis, at Politiken har en læserskare med størstedelen i venstrefløjen, hvor Berlingske derimod er mere højreorienteret. Som nævnt har vi ligeledes forsøgt at foretage en kædesøgning med henblik på at finde den primære kilde, som mediet har anvendt til at skrive indlægget. Til trods for dette har vi dog stadig haft en udfordring med at konstruere feltets magtkampe og feltet med de forskellige positioner.

Ved registrantanalysen som metodisk tilgang er det ligeledes relevant, at det er udfordring at se os fri fra egne prækonstruktioner og forståelseskategorier af feltet for COVID-19. Vi må erkende, at vores syn på COVID-19 har præget vores registrantarbejde, herunder hvorledes de anvendte indlæg er udvalgt med en dominering af de sundhedsfaglige logikker. Eksempelvis er det muligt, at der havde været et større fokus på det økonomiske aspekt, hvis de politiske magtkampe var kommet med til skue under vores registrantarbejde. Dette betyder på samme tid, at der forekommer en ekskludering af andre logikker uden, at det er intentionelt. I arbejdet med registrantanalysen har de indlæg, som vi har fundet derfor en bestemt indgangsvinkel til specialets problemstilling påvirket af graden og vinklen i de tilgængelige indlæg (Hammerslev m.fl. 2009, 182–84).

Udvælgelsen af agenterne

Vores udvælgelse af agenterne til interviewet er diskuterbart. Ifølge Bourdieu bør forskeren have et dybdegående kendskab til målgruppen for at kunne foretage en rekruttering af dem, og vælge de rette agenter. Én agent er i princippet tilstrækkelig, hvis personen er den rette (Glasdam 2004). Vi er bevidste om at det vi udfolder, er de fire unges virkelighed omkring det at være ung studerende under COVID-19, og at vi derfor ikke kan udtale os om, hvordan andre unge ræsonnerer og praktiserer i samme felt for COVID-19. Med andre ord er vi opmærksomme på, at der kan være andre virkeligheder der udspiller sig. Dog mener vi alligevel at kunne tegne et billede af unge studerende ud fra de fire agenter, idet alle studerende er underlagt de samme sundhedsmæssige tiltag under COVID-19. Ud fra de fire interviews har vi fået en indsigt der har bidraget til vores undersøgelse, og vi kan derfor argumentere for, at vi har udvalgt de rigtige interviewpersoner. Vi mener dog, at der ville have været fordele ved udvælgelsen af agenterne ud fra et mere afgrænset felt, eksempelvis ved at undersøge studerende fra samme uddannelse, således at studie-praksissen ville være mere den samme. Vi ser dog ligeledes fordele ved at undersøge studerende fra forskellige studiesteder for at få et indblik i, hvordan lovgivningerne har påvirket flere forskellige steder.

7.4 Den symbolske vold

Gennem vores interviews havde vi fokus på åbenhed og gensidighed med bestræbelsen at minimere den symbolske vold mellem os som forskere og agenterne. I Bourdieu's bog "The Weight of the World" i kapitlet *Understanding* beskriver han de kvalitative overvejelser der skal ligge forud for og undervejs, når man arbejder med interviews. Den symbolske vold er ikke fysisk tvang eller en bevidst valgt indordning, og hviler på en miskendelse. Hertil redegøres der ydermere for, hvordan man mindsker forstyrrelser i interviewsituationen. Pointen er netop en særlig interesse for forskellene mellem de implicerede i interviewsituationen, i vores tilfælde mellem os som interviewere og agenten, med henblik på at minimere den symbolske vold (Bourdieu og Accardo 1999, 607–26). Hertil har vi haft forskellige overvejelser omkring, hvorledes vi skulle foretage interviewet, og hvordan vi kunne mindske den symbolske vold i interviewsituationen.

Først og fremmest har vi før interviewet informeret agenterne om, at de kunne undlade at svare på spørgsmål, og kunne få slettet svar efterfølgende hvis ønsket. De blev informeret om, at vi ville optage interviewet med en bærbar diktafon, og at vi ville sende den fulde transskribering og speciale, hvis

ønsket. Ydermere informerede vi dem om, at de ville blive anonymiseret i specialet. Da vi kontaktede dem fik de information om, at vores speciale omhandlede “*unge studerende under COVID-19*”, uden at give flere detaljer. Dette gjorde vi med henblik på at undgå, at agenterne på forhånd dannede en opfattelse af, hvad de skulle svare, eller dannede en forestilling om, hvad vi som forskere “helst så”, at deres respons var. Disse overvejelser havde vi med henblik på at mindske den symbolske vold. Derudover skal det nævnes, at det ligeledes kan have en betydning, at vi som forskere ligeledes er studerende, og er nået længere i vores uddannelse end de fire agenter, som alle er bachelorstuderende. Når vi præsenterer os selv som specialestuderende kan det være medvirkende til en udøvelse af symbolsk vold, idet vi som forskere kan virke intimiderende. Modsat kan det siges, at det at de læser andre studier end os kan være med til, at dette ikke er tilfældet.

Det er ydermere muligt, at det faktum at vi undersøger COVID-19, og har en interesse for emnet, kan påvirke agenternes udtalelser og deres forestilling om, hvilke svar som er mest “acceptable” hos os som modtagere. Optimalt set svarer agenten ud fra praksis, og ikke ud fra, hvad der opfattes som værende “normalt” (Glasdam 2004). Dette er selvfølgelig refleksioner, og det er vanskeligt at vide med sikkerhed, hvorvidt der er forekommet symbolsk vold. Dog ser vi enkelte indikationer på, at agenterne har forsøgt at give de forventelige svar, eksempelvis når Christoffer udtaler, at han alligevel vælger at spritte hænderne, selvom at han finder det ... *ligegyldigt* (I1:289). Eller når både Dennis og Sara påpeger, at de kun ser venner udenfor, og at de stadig overholder retningslinjerne. I refleksionerne om at minimere den symbolske vold overvejede vi ligeledes, hvorvidt en substitut ville være mere optimal som interviewer (Glasdam 2004), men det vurderede vi ikke var tilfældet. Et argument for at have valgt en substitut er blandt andet, at vi undersøger unges ræsonnementer og opfattelse af det at være studerende under COVID-19, og selv på samme tid hører under denne kategori. Dette kan både være påvirkeligt for de spørgsmål, som vi får stillet til de unge, eksempelvis om vi stiller uddybende spørgsmål, eller hvordan spørgsmålene er formuleret, idet vi selv har et indblik i feltet. Dette kan gøre det vanskeligt for os at fraskrive os prækonstruktioner (Bourdieu og Accardo 1999, 611). For at imødekomme dette har vi undervejs været opmærksomme på ikke at drage forhastede fortolkninger af de studerendes udsagn baseret på et utilstrækkeligt grundlag. Hertil har vi diskuteret sammenhænge i forhold til agenternes andre udsagn, deres habitus og kapitalsammensætninger, og vægtet det højt at lytte til måden de udtalte sig på om det respektive emne.

Dog må vi erkende, at der er en risiko for, at der forekommer en symbolsk vold under alle interviewene. Udøvelsen af symbolsk vold kan under interviewet udløse reaktioner, uden at agenterne nødvendigvis registrerer det. Den symbolske vold kan sætte sig i kroppen, hvilket kan komme til udtryk, hvis agenten befinder sig i et socialt underlegenhedsforhold (K. Esmark m.fl. 2006). Hertil kan det diskuteres, hvorvidt vores interviewtilgang med anvendelsen af Skype og Facetime har gjort det sværere for os at minimere den symbolske vold. Dette skyldes, at vi har haft sværere ved at aflæse en eventuel kropslig reaktion, idet vi kun ser agenternes ansigter, og ikke kan aflæse det fulde kropssprog.

Dog mener vi, at der overordnet set havde været flere fordele eksempelvis, at vi havde kunne foretage observation, og at det ligeledes havde været nemmere at spørge ind til mere sårbare emner, eller opnå en dybere dialog. Vores udfordringer med hensyn til at kunne aflæse agenterne kommer til udtryk i interviewet med Dennis, når han siger: *Dennis: ... Og min far. Jeg mistede min far for et par år siden. Men han var maler* (I2: 37-38), og vi svarer: *Interviewer: Okay.. Bor de tæt på dig?* (I2:39) Denne citering anviser to forskellige problemstillinger. Den første er, som nævnt, at vi vælger ikke at spørge ind til det, eller reagere mere, idet vi ikke kan aflæse Dennis, og således ikke ved, hvorvidt det er grænseoverskridende for ham. Således kommer udfordringerne med interview over Skype og Facetime særligt til skue her. Dette kan ligeledes siges at være et forsøg på at minimere den symbolske vold. Dette kan dog have den modsatte effekt, i og med at det kan virke som om, at vi ikke finder hans udtale interessant eller vigtig. Et fysisk møde havde formentlig givet et bedre fundament for at foretage interviewet med en refleks-refleksivitet. Ydermere havde en tilstrækkelig øvelse til at mestre den gode interviewteknik været gavnligt. Havde vi haft mere øvelse havde vi måske ikke oplevet det ubehageligt at gå ind i samtalen, og have vidst hvordan og hvorvidt vi skulle gøre dette. Den anden problemstilling henviser til det, at vi arbejder ud fra en transskribering, hvor meningen herigennem reduceres. Gennem ovenstående citering kan hverken Dennis' eller vores ansigtsmimik og toneleje bemærkes, og det kan ikke uddrages fra transskriberingen, at vi som interviewere forsøgte at virke empatiske og medfølede, og at han ikke selv virkede som om, at han gav det en større betydning.

8 Litteraturliste

8.1 Bøger

Bourdieu, Pierre. 1972. *Outline of a Theory of Practice*. 28. printing. Cambridge Studies in Social and Cultural Anthropology 16. Cambridge: Cambridge Univ. Press.

———. 1988. “Vivé La Crise!: For Heterodoxy in Social Science’”. *Theory and Society*, september 1988.

———. 1992. “Thinking About Limits”. *Theory, Culture & Society* 9 (1): 37–49. Tilgængelig: <https://doi.org/10.1177/026327692009001003>.

Bourdieu, Pierre, og Alain Accardo, red. 1999. *The Weight of the World: Social Suffering in Contemporary Society*. Stanford, Calif: Stanford University Press.

Bourdieu, Pierre, og Loïc J. D. Wacquant. 2009. *Refleksiv sociologi: mål og midler*. Kbh.: Hans Reitzel.

Braun, Virginia, Victoria Clarke og Debra Gray. 2020. *Collecting Textual, Media and Virtual Data in Qualitative Research*.

Esmark, Anders, Carsten Bagge Laustsen, og Niels Åkerstrøm Andersen. 2005. *Socialkonstruktivistiske analysestrategier*. Frederiksberg: Roskilde Univ.-forl.

Esmark, Kim, Annick Prieur, Lennart Rosenlund, og Carsten Sestoft. 2006. *Pierre Bourdieu: en introduktion*. 1. Kbh.: Hans Reitzel.

Favaro, Laura, Rosalind Gill, og Laura Harvey. 2020. *Making Media Data - An Introduction to Qualitative Media Research*.

Fuglsang, Lars, Poul Bitsch Olsen, og Klaus Rasborg. 2013. *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne: på tværs af fagkulturer og paradigmer*. Frederiksberg: Samfundslitteratur.

Hammerslev, Ole, Jens Arnholtz Hansen, Ida Willig, og Kristian Larsen. 2009. *Refleksiv sociologi i praksis: empiriske undersøgelser inspireret af Pierre Bourdieu*. Kbh.: Springer.

Hanna, Paul, og Shadreck Mwale. 2020. "I'm Not with You, Yet I Am..." Virtual Face-to-Face Interviews.

Janghorban, Roksana, Robab Latifnejad Roudsari, og Ali Taghipour. 2014. "Skype Interviewing: The New Generation of Online Synchronous Interview in Qualitative Research", april.

Larsen, Kristian. In press. *Sundhedskapital*. 2018 versionen. Hans Reitzels.

Mathiesen, Anders, og Henriette Højberg. 2009. *Videnskabsteori på tværs af fagkulturer og paradigmer i samfundsvidenskaberne*. 2. udg. Frederiksberg: Roskilde Universitetsforlag.

8.2 Internetsider

Altinget. 2020a. *Ministerbeslutning: Nu kan tvangsmetoder tages i brug mod corona*. Altinget.dk. 3. marts 2020. Tilgængelig:

<https://www.altinget.dk/artikel/ministerbeslutning-nu-kan-tvangsmetoder-tages-i-brug-mod-corona>

———. 2020b. *Dronningen om danskere, der ikke bliver hjemme: Det kan man ikke være bekendt*. Altinget.dk. 17. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.altinget.dk/artikel/dronningen-om-danskere-der-ikke-bliver-hjemme-det-kan-man-ikke-vaere-bekendt>

Berlingske, og Helene Kristine Holst. 2020. *Mens de danske sundhedsmyndigheder manede til ro, advarede WHO mere end 20 gange om coronavirus: »Vi kan forhindre en større global krise«*. Berlingske.dk. 23. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.berlingske.dk/content/item/1453738>.

Bredsdorff, Magnus, og Politiken. 2020. *Sundhedsstyrelsen advarede mod historisk hastelov*. Politiken. 15. marts 2020. Tilgængelig: <https://politiken.dk/indland/art7705096/Sundhedsstyrelsen-advarede-mod-historisk-hastelov>.

Christiansen, Michael Ørtz, og DR. 2020. *Forsker: Derfor tager nogle unge lettere på statsministerens corona-advarsler*. DR. 17. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.dr.dk/nyheder/indland/forsker-derfor-tager-nogle-unge-lettere-paa-statsministerens-corona-advarsler>.

Dansk Sygeplejeråd. 2017. *Historien om bekæmpelsen af de store epidemier | Dansk Sygeplejehistorisk Museum, DSR*. DSR. 2017. Tilgængelig: <https://dsr.dk/dshm/udstillinger/historien-om-bekaempelsen-af-de-store-epidemier>.

Domino, Søren, Hans Skovgaard Andersen, og Berlingske. 2020. *Venstre kræver redegørelse om Sundhedsstyrelsens nye strategi: »Jeg kan simpelthen ikke se nogen ændring«*. 23. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.berlingske.dk/content/item/1453950>.

DR. 2020. *Detektor: Fra 'meget lille' risiko for smitte til et lukket Danmark - så hurtigt gik det*. DR. 12. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.dr.dk/nyheder/detektor/detektor-fra-meget-lille-risiko-smitte-til-et-lukket-danmark-saa-hurtigt-gik-det>.

DR, Jørgensen Anna Sol, Boier Peter, og Hagemann-Nielsen Frederik. 2020. *Statsministeren: Danmarks grænser lukker fra klokken 12 i morgen*. DR. 03 2020. Tilgængelig: <https://www.dr.dk/nyheder/indland/statsministeren-danmarks-graenser-lukker-fra-klokken-12-i-morgen>.

Frederiksen. 2020. (3) *Mette Frederiksen - Opslag*. facebook.com. 17. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.facebook.com/mettefrederiksen.dk/posts/10157945814437719>.

Gøttler, Sofie Øgård. 2020. *Alle EU-lande er nu ramt af corona-virus: 90 danskere er smittet*. 9. marts 2020. Tilgængelig: <https://jyllands-posten.dk/international/ECE11995706/alle-eulande-er-nu-ramt-af-coronavirus-90-danskere-er-smittet/>.

Høyer, Klaus. 2020. *Stå sammen ved at holde afstand - Danskernes håndtering af coronakrisen*. Københavns Universitet. 29. maj 2020. Tilgængelig: <https://coronaminds.ku.dk/resultater/unge/>.

Information, Lasse Skou Andersen, og Ulrik Dahlin. 2020. *Sundhedsstyrelsen: Vi har ikke anbefalet lukning af grænserne. Det er en politisk beslutning*. Information. 14. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.information.dk/indland/2020/03/sundhedsstyrelsen-anbefalet-lukning-graenserne-politisk-beslutning>.

Information, Lasse Skou Andersen, og Anton Gheist. 2020. *Heunicke burde vide, at det er uklogt at hænge en topembedsmand ud i medierne på forkert grundlag*. Information. 27. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.information.dk/indland/2020/03/heunicke-burde-vide-uklogt-haenge-topembedsmand-medierne-paa-forkert-grundlag>.

Jensen, Thomas Klose, og DR 2020. *Folketinget har vedtaget vidtgående hastelov mod corona*. DR. 13. juli 2020. Tilgængelig: <https://www.dr.dk/nyheder/politik/folketinget-har-vedtaget-vidtgaaende-hastelov-mod-corona>.

Kongehuset. 2020. *Læs H.M. Dronningens tale til befolkningen*. Kongehuset. 17. marts 2020. Tilgængelig: <http://kongehuset.dk/nyheder/laes-hm-dronningens-tale-til-befolkningen>.

Kuci, Majlinda Urban. 2020. *16. april: Coronakrisen: Kan vi regne med WHO?* Podcast. Politiken. 16. april 2020. Tilgængelig: <https://politiken.dk/podcast/dulyttertillpolitiken/art7751991/Coronakrisen-Kan-vi-regne-med-WHO>.

Langer, Jerk W. 2011. *Fakta om SARS*. 24. oktober 2011. Tilgængelig: <https://netdoktor.dk/sygdomme/fakta/sars.htm>.

Politiken. 2020a. *Hjemvendte danskere fra Wuhan ryger i hjemmekarantæne*. Politiken. 9. februar 2020. Tilgængelig: <https://politiken.dk/udland/art7647644/Hjemvendte-danskere-fra-Wuhan-ryger-i-hjemmekarant%C3%A6ne>.

———. 2020b. *Kåre Mølbak er uenig med WHO: Det er »totalt passé« at inddæmme smitten*. Politiken. 26. marts 2020. Tilgængelig: <https://politiken.dk/forbrugogliv/sundhedogmotion/art7727704/K%C3%A5re-M%C3%B8lbak-er-uenig-med-WHO-Det-er-%C2%BBtotalt-pass%C3%A9-at-indd%C3%A6mme-smitten>.

Politiken, Lars Igum Rasmussen, og Magnus Bredsdorff. 2020. *Ekspert: Det har nul effekt på smitten i Danmark at lukke grænsen nu*. Politiken. 14. marts 2020. Tilgængelig: <https://politiken.dk/indland/art7704505/Det-har-nul-effekt-p%C3%A5-smitten-i-Danmark-at-lukke-gr%C3%A6nsen-nu>.

Politiken Sundhed. 2020. *Heunicke i angreb på Sundhedsstyrelsen: Brostrøm udlagde WHO-melding forkert*. Sundhed. 24. marts 2020. Tilgængelig: <https://politikensundhed.dk/nyheder/art7725027/Brostr%C3%B8m-udlagde-WHO-melding-forkert>.

Ringkøbing Skjern Dagbladet, og Nanna Bundgaard Brunn. 2020. *Adfærdsforsker Advarer: De Unge Bliver de Store Smittespredere*. 17. marts 2020. Tilgængelig: <https://dbrs.dk/artikel/adf%C3%A6rdsforsker-advarer-de-unge-bliver-de-store-smittespredere>.

Sonne, Frederik Guy Hoff. 2020. *Coronavirus: Alt om udviklingen, symptomer og behandling*. 21. januar 2020. Tilgængelig: <https://videnskab.dk/coronavirus>.

SSI. 2020a. *Tal overvågning under COVID-19*. Statens Serum Institut. 2020. Tilgængelig: <https://www.sst.dk/da/corona/tal-og-overvaagning>.

———. 2020b. *Tal overvågning under COVID-19*. Statens Serum Institut. 2020. Tilgængelig: <https://www.sst.dk/da/corona/tal-og-overvaagning>.

Statens Serum Institut. 2020a. *Udbrud af lungebetændelse med ny coronavirus i Kina - Status 21. januar 2020*. 21. januar 2020. Tilgængelig: <https://www.ssi.dk/aktuelt/nyheder/2020/udbrud-af-lungebetandelse-med-en-ny-coronavirus-i-kina-seneste-nyt>.

———. 2020b. *Patient indlagt på Aarhus Universitetshospital, Skejby, er ikke smittet med ny coronavirus*. 28. januar 2020. Tilgængelig: <https://www.ssi.dk/aktuelt/nyheder/2020/patient-indlagt-pa-aarhus-universitetshospital-skejby-er-ikke-smittet-med-coronavirus>.

———. 2020c. *Udbruddet med ny coronavirus er nu erklæret for en folkesundhedsmæssig krise af international betydning*. 31. januar 2020. Tilgængelig: https://www.ssi.dk/aktuelt/nyheder/2020/2020_corona_international_betydning.

———. 2020d. *WHO navngiver både ny coronavirus og den sygdom, som virussen forårsager*. 13. februar 2020. Tilgængelig: <https://www.ssi.dk/aktuelt/nyheder/2020/who-navngiver-bade-ny-coronavirus-og-den-sygdom-som-virussen-forarsager>.

———. 2020e. *Det danske beredskab tilpasses løbende for at forebygge smitte med COVID-19*. 24. februar 2020. Tilgængelig: https://www.ssi.dk/aktuelt/nyheder/2020/20_02_det-danske-beredskab-tilpasses-lobende-for-at-forebygge-smitte-med-covid19.

———. 2020f. *Første dansker testet positiv for COVID-19*. 27. februar 2020. Tilgængelig: https://www.ssi.dk/aktuelt/nyheder/2020/02_27_foerste-tilfaelde-af-ny-coronavirus-i-dk.

———. 2020g. *Uge 12 - 2020*. Statens Serum Institut. 12. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.ssi.dk/aktuelt/nyhedsbreve/epi-nyt/2020/uge-12---2020>.

———. 2020h. *Udbrud med COVID-19*. 28. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.ssi.dk/aktuelt/sygdomsudbrud/coronavirus>.

———. 2020i. *Status og prognose for coronavirus-epidemiens fremtidige udvikling*. 1. april 2020. Tilgængelig: <https://www.ssi.dk/aktuelt/nyheder/2020/status-og-prognose-for-coronavirus-epidemiens-fremtidige-udvikling>.

———. 2020j. *Ansvarlig forskningspraksis på SSI*. 30. april 2020. Tilgængelig: <https://www.ssi.dk/om-ssi/god-videnskabelig-praksis-paa-ssi>.

Statsministeriet. 2020a. *Statsminister Mette Frederiksens indledning på pressemøde i Statsministeriet om corona-virus den 11. marts 2020*. 11. marts 2020. Tilgængelig: http://www.statsministeriet.dk/_p_14916.html.

———. 2020b. *Statsminister Mette Frederiksens indledning på pressemøde i Statsministeriet om corona-virus mandag den 30. marts 2020*. Websted. 30. marts 2020. Tilgængelig: https://www.stm.dk/_p_14934.html

———. 2020c. *Pressemøde den 6. april 2020*. 6. april 2020. Tilgængelig: http://www.stm.dk/_p_14938.html.

———. 2020d. *Pressemøde den 17. marts 2020*. 17. april 2020. Tilgængelig: http://www.stm.dk/_p_14926.html.

Sundhedsstyrelsen. 2020a. *Ny coronavirus fra Wuhan*. 22. januar 2020. Tilgængelig: <https://www.sst.dk/da/nyheder/2020/ny-coronavirus-fra-wuhan>.

———. 2020b. *Opdatering af retningslinje til sundhedspersonale om ny coronavirus (2019-nCoV)*. 5. februar 2020. Tilgængelig: <https://www.sst.dk/da/nyheder/2020/opdatering-af-retningslinje-til-sundhedspersonalet-om-ny-coronavirus-2019-ncov>.

———. 2020c. *Sundhedsstyrelsen ændrer risikovurdering og udsender nye retningslinjer for håndtering af COVID-19*. 25. februar 2020. Tilgængelig: <https://www.sst.dk/da/nyheder/2020/sundhedsstyrelsen-aendrer-risikovurdering-og-udsender-nye-retningslinjerne-for-haandtering-af-covid-19>.

———. 2020d. *Beskyt dig selv og andre mod smitte med ny coronavirus*. 6. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.sst.dk/da/nyheder/2020/beskyt-dig-selv-og-andre-mod-smitte-med-ny-coronavirus>.

———. 2020f. *Spørgsmål og svar om ny corona-virus og COVID-19*. 28. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.sst.dk/da/corona/faq>.

———. 2020g. *Opgaver*. 30. april 2020. Tilgængelig: <https://www.sst.dk/da/opgaver>.

———. 2020h. *MERS og SARS*. 13. maj 2020. Tilgængelig: <https://www.sst.dk/da/viden/smitsomme-sygdomme/smitsomme-sygdomme-a-aa/coronavirus/mers-og-sars>.

Tv Midtvest, og Cæcilie Dohn Christensen. 2020. *Unge smittet med coronavirus efter drukspil – overlæge kommer med opråb*. TV MIDTVEST. 15. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.tvmidtvest.dk/tv-2/unge-smittet-med-coronavirus-efter-drukspil-overlaege-kommer-med-opraab>.

TV2. 2020a. *Myndighederne klar til at sende danskere i karantænelejr for coronavirus - TV 2*. nyheder.tv2.dk. 5. februar 2020. Tilgængelig: <https://nyheder.tv2.dk/samfund/2020-02-05-myndighederne-klar-til-at-sende-danskere-i-karantaenelejr-for-coronavirus>.

———. 2020b. *Nyeste corona-tal: Så mange er smittede, døde og indlagte - TV 2*. nyheder.tv2.dk. 27. februar 2020. Tilgængelig: <http://nyheder.tv2.dk/samfund/2020-02-27-nyeste-corona-tal-fra-danmark-og-verden-saa-mange-er-smittede-doede-og-indlagte>.

———. 2020c. *Dansk myndighed: - Vi var tydeligvis for optimistiske - TV 2*. nyheder.tv2.dk. 13. marts 2020. Tilgængelig: <https://nyheder.tv2.dk/samfund/2020-03-13-dansk-myndighed-vi-var-tydeligvis-for-optimistiske>.

———. 2020d. *Mette F. rækker ud til de unge på kendt youtubers kanal - TV 2*. nyheder.tv2.dk. 14. marts 2020. Tilgængelig: <https://nyheder.tv2.dk/samfund/2020-03-14-mette-f-raekker-ud-til-de-unge-pa-kendt-youtubers-kanal>.

TV2, og Casper Fauerholdt. 2020. *Danmark skifter strategi - nu skal flere grupper testes for coronavirus* - TV 2. nyheder.tv2.dk. 22. marts 2020. Tilgængelig: <https://nyheder.tv2.dk/samfund/2020-03-22-danmark-skifter-strategi-nu-skal-flere-grupper-testes-for-coronavirus>.

TV2, og Astrid Helmer Mørck. 2020. *De unge bliver beskyldt for at være uansvarlige – måling siger noget andet* - TV 2. nyheder.tv2.dk. 1. april 2020. Tilgængelig: <https://nyheder.tv2.dk/samfund/2020-03-30-de-unge-bliver-beskyldt-for-at-vaere-uansvarlige-maaling-siger-noget-andet>.

TV2 Nord, Sofie Sparre, og Hans-Henrik Busk Stie. 2020. *Brostrøm: Vi skulle have handlet 'totalt anderledes*. TV2 Nord. 27. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.tv2nord.dk/tv-2/brostroem-vi-skulle-have-handlet-totalt-anderledes>.

TV2 ØST. 2020. *Frygt for coronavirus giver ekstra pres på lægevagt*. TV2 ØST. 25. februar 2020. Tilgængelig: <https://www.tv2east.dk/region-sjaelland/frygt-coronavirus-giver-ekstra-pres-paa-laevagt>.

Uddannelses- og Forskningsministeriet. 2020. *COVID-19 skal gøre os klogere på onlineundervisning*. 02. juli 2020. Tilgængelig: <https://ufm.dk/aktuelt/pressemeddelelser/2020/covid-19-skal-gore-os-klogere-pa-onlineundervisning>

Vejle Amts Folkeblad. 2020. *Opråb Til de Unge Og Deres Forældre: Drop Private Fester - 'Det Er Jo Helt Tankeløst*. 12. marts 2020. Tilgængelig: <https://vafo.dk/artikel/opr%C3%A5b-fra-skoleledere-til-unge-og-deres-for%C3%A6ldre-drop-private-fester>.

Videnskab. 2020. *Den Spanske Syge, svineinfluenza, SARS og MERS kan hjælpe os med at forstå COVID-19*. 12. marts 2020. Tilgængelig: <https://videnskab.dk/krop-sundhed/den-spanske-syge-svineinfluenza-sars-og-mers-kan-hjaelpe-os-med-at-forstaa-covid-19>.

Videnskab, og Kristian Kongshøj. 2020. *De unge udviser faktisk samfundssind*. 2. april 2020. Tilgængelig: <https://videnskab.dk/kultur-samfund/de-unge-udviser-faktisk-samfundssind>.

WHO. 2020a. *Structure*. 5 2020. Tilgængelig: <https://www.who.int/about/who-we-are/structure>.

———. 2020b. *Pneumonia of unknown cause – China*. WHO. World Health Organization. 5. januar 2020. Tilgængelig: <http://www.who.int/csr/don/05-january-2020-pneumonia-of-unknown-cause-china/en/>.

———. 2020h. *WHO, China Leaders Discuss next Steps in Battle against Coronavirus Outbreak*. Websted. 28. januar 2020. Tilgængelig: <https://www.who.int/news-room/detail/28-01-2020-who-china-leaders-discuss-next-steps-in-battle-against-coronavirus-outbreak>.

———. 2020i. *IHR Emergency Committee on Novel Coronavirus (2019-NCoV)*. World Health Organization. 30. januar 2020. Tilgængelig: [https://www.who.int/dg/speeches/detail/who-director-general-s-statement-on-ihr-emergency-committee-on-novel-coronavirus-\(2019-ncov\)](https://www.who.int/dg/speeches/detail/who-director-general-s-statement-on-ihr-emergency-committee-on-novel-coronavirus-(2019-ncov)).

———. 2020n. *WHO Director-General's Opening Remarks at the Media Briefing on COVID-19 - 28 February 2020*. World Health Organization. 28. februar 2020. Tilgængelig: <https://www.who.int/dg/speeches/detail/who-director-general-s-opening-remarks-at-the-media-briefing-on-covid-19---28-february-2020>.

———. 2020o. *WHO Director-General's Opening Remarks at the Media Briefing on COVID-19 - 11 March 2020*. World Health Organization. 11. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.who.int/dg/speeches/detail/who-director-general-s-opening-remarks-at-the-media-briefing-on-covid-19---11-march-2020>.

———. 2020p. *WHO Director-General's Opening Remarks at the Media Briefing on COVID-19 - 16 March 2020*. World Health Organization. 16. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.who.int/dg/speeches/detail/who-director-general-s-opening-remarks-at-the-media-briefing-on-covid-19---16-march-2020>.

———. 2020q. *WHO Director-General's Opening Remarks at the Media Briefing on COVID-19 - 13 April 2020*. 13. april 2020. Tilgængelig: <https://www.who.int/dg/speeches/detail/who-director-general-s-opening-remarks-at-the-media-briefing-on-covid-19--13-april-2020>.

———. 2020r. *WHO Timeline - COVID-19*. 27. april 2020. Tilgængelig: <https://www.who.int/news-room/detail/27-04-2020-who-timeline---covid-19>.

———. 2020s. *Home*. 30. april 2020. Tilgængelig: <https://www.who.int>.

8.3 Tidsskriftartikler

Glasdam, Stinne. 2004. Interview En diskussion af ligheder og forskelle i Pierre Bourdieus og Steinar Kvaales metodeovervejelser. *Sage Journals*, (25) (2)

Hindhede, Anette Lykke. 2019. Medical Students' Educational Strategies in an Environment of Prestige Hierarchies of Specialties and Diseases. *British Journal of Sociology of Education*, (41), 315-330.

8.4 Lovtekst og bekendtgørelser

Folketinget. 2020. *L 133 Forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme*. 12. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.ft.dk/samling/20191/lovforslag/1133/index.htm>.

Retsinformation, og Magnus Heunicke. 2020a. *Bek. Nr. 214: Bekendtgørelse om undersøgelse, indlæggelse eller isolation og tvangsmæssig behandling i medfør af lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme i forbindelse med håndtering af Coronavirussygdom 2019 (COVID-19)*. 17. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2020/214>.

———. 2020b. *Bek. Nr. 224: Bekendtgørelse om forbud mod større forsamlinger og forbud mod adgang til og restriktioner for visse lokaler i forbindelse med håndtering af Coronavirussygdom 2019 (COVID-19)*. 17. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2020/224>.

———. 2020c. *Lov 208: Lov om ændring af lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme*. 17. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2020/208>

Retsinformation, og Pernille Rosenkratz-Theil. 2020a. *Bek. Nr. 242: Bekendtgørelse om nødundervisning m.v. på børne- og undervisningsområdet som led i forebyggelse og afhjælpning i forbindelse med covid-19*. 19. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2020/242>

———. 2020b. *Lov 241: Lov om midlertidige foranstaltninger på børne- og undervisningsområdet og folkehøjskoleområdet og for den frie folkeoplysende virksomhed til forebyggelse og afhjælpning i forbindelse med covid-19*. 19. marts 2020. Tilgængelig: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2020/241>.

8.5 Rapporter

Mathiesen, Anders. 2002. *Sociologiske feltanalyser*. Roskilde Universitet. (Nr. 8/2)

Madsen & Øster. 2003 *Socialt arbejde: velfærd eller service? en konstruktion af aktivitetsfeltet for det sociale arbejde med fokus på relationen mellem socialarbejder og klient*. Et integreret speciale ved Socialvidenskab og Pædagogik. Roskilde Universitetscenter Institut VIII & X

Sundhedsstyrelsen. 2020. *COVID-19 i Danmark – 23. marts 2020*. Sundhedsstyrelsen. 23. marts 2020. Tilgængelig:

https://www.sst.dk/-/media/Nyheder/2020/COVID-19-i-Danmark_-Epidemiens-foerste-boelge_-Status-og-Strategi_-Version-23_-marts-2020.ashx?la=da&hash=263A3D8EAB851F406EAA6DA81D6EA91A64F1A087

WHO:

———. 2020c. *Novel Coronavirus (2019-NCoV) SITUATION REPORT - 3*. World Health Organization. 23. januar 2020. Tilgængelig: https://www.who.int/docs/default-source/coronaviruse/situation-reports/20200123-sitrep-3-2019-ncov.pdf?sfvrsn=d6d23643_8.

———. 2020d. *Novel Coronavirus (2019-NCoV) SITUATION REPORT - 4*. World Health Organization. 24. januar 2020. Tilgængelig: https://www.who.int/docs/default-source/coronaviruse/situation-reports/20200124-sitrep-4-2019-ncov.pdf?sfvrsn=9272d086_8.

———. 2020e. *Novel Coronavirus (2019-NCoV) SITUATION REPORT - 6*. World Health Organization. 26. januar 2020. Tilgængelig: https://www.who.int/docs/default-source/coronaviruse/situation-reports/20200126-sitrep-6-2019-ncov.pdf?sfvrsn=beae0c_4.

———. 2020f. *Novel Coronavirus(2019-NCoV) SITUATION REPORT- 7*. World Health Organization. 27. januar 2020. Tilgængelig: https://www.who.int/docs/default-source/coronaviruse/situation-reports/20200127-sitrep-7-2019-ncov.pdf?sfvrsn=98ef79f5_2.

———. 2020g. *Novel Coronavirus(2019-NCoV) Situation Report - 8*. World Health Organization. 28. januar 2020. Tilgængelig: https://www.who.int/docs/default-source/coronaviruse/situation-reports/20200128-sitrep-8-ncov-cleared.pdf?sfvrsn=8b671ce5_2.

———. 2020j. *Novel Coronavirus(2019-NCoV) Situation Report - 12*. World Health Organization. 1. februar 2020. Tilgængelig: https://www.who.int/docs/default-source/coronaviruse/situation-reports/20200201-sitrep-12-ncov.pdf?sfvrsn=273c5d35_2.

———. 2020k. *Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) Situation Report - 24*. World Health Organization. 13. februar 2020. Tilgængelig: https://www.who.int/docs/default-source/coronaviruse/situation-reports/20200213-sitrep-24-covid-19.pdf?sfvrsn=9a7406a4_4.

———. 2020l. *Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) Situation Report – 36*. World Health Organization. 25. februar 2020. Tilgængelig: https://www.who.int/docs/default-source/coronaviruse/situation-reports/20200225-sitrep-36-covid-19.pdf?sfvrsn=2791b4e0_2.

———. 2020m. *Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) Situation Report – 39*. World Health Organization. 28. februar 2020. Tilgængelig: https://www.who.int/docs/default-source/coronaviruse/situation-reports/20200228-sitrep-39-covid-19.pdf?sfvrsn=5bbf3e7d_4.

9 Bilagsliste:

Bilag 1: Søgestrategi (s. 1-2)

Bilag 2: Registrant (s. 3-22)

Bilag 3: Love og bekendtgørelser (s. 22-36)

Bilag 4: Interviewguide (s. 37- 46)

Bilag 5: Transskription (s. 46-111)

Ny undersøgelse: Danske studerende om håndteringen af COVID-19

Unge studerende viser samfundssind, og isolerer sig i høj grad hjemme

Emma Morgen Jørgensen & Eva Mielskov Bang Cand.mag. i Læring- og Forandringsprocesser, 10. aug. 2020

”Når jeg bare sidder herhjemme, så mangler jeg selvfølgelig det sociale aspekt. Jeg savner mine venner, og jeg savner min familie. Men jeg har det sådan lidt. Vi skal holde ud lidt endnu. Jeg vil ikke sådan begynde at se alt for mange, før at det begynder at give lidt mere mening. Vi skal lige have lidt flere retningslinjer fra regeringen først.

Sådan udtaler en ung studerende fra København, som vi for nyligt har interviewet i forbindelse med en undersøgelse omhandlende, hvordan danske unge studerende ræsonnerer og praktiserer det er være studerende under corona-situationen. Han beskriver, hvordan han følger retningslinjerne og bliver hjemme, selvom det er på bekostning af et socialt behov. Dette lader til også at være virkeligheden for flere andre unge studerende under COVID-19. Undersøgelsen er foretaget i forbindelse med vores kandidatspeciale på uddannelsen Læring og forandringsprocesser på Aalborg Universitet i København.

I løbet af foråret 2020 er der udført både forskningsprojekter og megafonmålinger over danskernes håndtering af coronakrisen. Gennemgående er, at de unges opførsel retter

sig efter Sundhedsstyrelsens anvisninger i lige så høj grad som de ældre, hvor de unge udviser hensyn blandt andet ved at undgå større forsamlinger. Dog er der på nuværende tidspunkt ikke færdiggjort anden forskning specifik rettet mod studerende i aldersgruppen 18-29 år. Vi vil i denne artikel præsentere en kvalitativ forskning, som ikke er set ved andet forskning på området.

Vi har adspurgt fire unge studerende, hvad de mener om corona-situationen, og hvordan de håndterer den. De fire studerende er mellem 22 og 26 år, bor i Nordjylland eller København og repræsenterer uddannelser inden for IT, fremmedsprog, økonomi og business. Forud for vores samtaler med de unge har vi foretaget et større søgningsarbejde. Denne søgning indeholder bekendtgørelser og lovgivninger

fremsat af Sundheds- og Ældreministeriet og Børne- og Undervisningsministeriet, videnskabelige undersøgelser, aktuelle debatter og artikler inden for området COVID-19. Søgningssarbejdet går tilbage til slutningen af januar 2020 og ender den 6. april 2020.

Isolationens ofringer

Alle fire studerende føler sig oplyst omkring den rette håndtering af COVID-19 og har en opfattelse af, at samarbejdet mellem politikerne og sundhedsmyndighederne har været velfungerende. De fortæller blandt andet, at de alle har fulgt myndighedernes retningslinjer i forhold til at blive hjemme. De beskriver, hvordan de i starten af perioden udelukkende opholder sig i eget hjem og kun er ude for at gå mindre ture eller handle. I denne fase, hvor landet lige er lukket ned, ser de kun dem de bor sammen med, og holder sig så vidt muligt også fra at se selv den nærmeste familie. En af pigerne fortæller:

”I starten der så jeg faktisk ingen overhovedet, udover min kæreste. Jeg havde fuldstændig *cuttet*. Jeg så så min mor her forleden, og der havde jeg så ikke set hende i to måneder. Så ja jeg så nærmest ingen overhoved”.

Gennem vores samtaler med de studerende kommer det til udtryk, hvordan de nedprioriterer deres sociale interaktion med både venner og familie for at følge myndighedernes retningslinjer og blive hjemme. Dette resulterer i en påvirkning af humøret hos tre af de fire studerende, som beskriver at de har været ”triste”, ”negative”, ”blevet overset”, og har haft et dalende humør. Dog er alle fire enige om, at denne isolation er en nødvendighed for at komme ud på den anden side af corona-krisen. En af pigerne udtaler:

”Det har jo været *necessary* så derfor synes jeg at det har været meget godt”.

For at imødekomme de studerendes behov for at være sammen med deres venner, italesætter de hvordan de i perioden hjemme, har kontakt med deres venner over facebook og instagram. I takt med en øget lempelse af retningslinjerne fra myndighedernes side, begynder to af de unge i løbet af april, at ses med deres venner udendørs med god afstand. De understreger begge at det kun drejer sig om få venner og at det er de samme få venner de ses med hver gang.

Den digitale undervisning på godt og ondt

Da Danmark lukker ned i forbindelse med COVID-19, fremsætter Børne- og undervisningsministeriet bekendtgørelser og love, som indbefatter en virtuel nødundervisning og selvstudie, samt et forbud om fysisk fremmøde. Denne nye måde at studere på, er noget som fylder meget i samtalerne med de unge. Oplevelserne med den digitale undervisning er blandet hos de fire studerende. En af drengene udtaler at han oplever ”en masse miskommunikation mellem undervisere og elever” og at han ”går glip af meget”. En anden dreng udtaler:

”...det giver bare noget helt andet end når hans lyd der er blevet indtalt på en PowerPoint-præsentation. Så jeg synes slet ikke at det kan erstatte det”.

Det er tydeligt, hvordan den digitale undervisning medfører frustrationer og ikke virker tilstrækkelig i forhold til den forhenværende fysiske undervisning. Dog opleves også en udvikling i løbet af perioden, hvor en studerende udtaler:

”... så har det også sådan fået mig ind i en god rytme med at få lavet alle mine ting og fået mig ind i en god undervisningskultur tror jeg (...) Så det har lært mig. Det har givet mig sådan et eller andet, hvor jeg

måske lærer mig selv lidt bedre at kende, og hvad jeg har brug for i mit studie”.

Meningerne omkring den digitale undervisning er delte blandt de fire studerende, som vi har talt med. To af de studerende er meget positive omkring undervisningsformen og er enige om, at de møder op til flere undervisningstimer nu, hvor de ikke skal bruge tid på transporten til skolen, og at det særligt har øget deres fremmøde til de tidlige forelæsninger. En af de studerende fortæller:

”Og det er lidt underligt, men jeg lærer vildt meget af at ligge i min seng og læse. Det hjalp mig virkelig meget at forstå det vi lærte”.

En anden har også oplevet en øget indlæring i perioden med hjemmeundervisning og selvstudie og udtaler:

Jeg er selvfølgelig glad for at semesteret er gået så godt, men samtidig har jeg så også genovervejet, hvor meget tid jeg i fremtiden skal bruge på det sociale frem for studiet. Fordi jeg kan se at bare ved at bruge de 15 timer ekstra på studiet om ugen tror jeg, det kan man så se gør en kæmpe forskel på karakteren. Så det har faktisk åbnet mine øjne lidt”.

I løbet af nedlukningen har hun erfaret, hvordan en nedprioritering af det sociale samvær med sine venner har givet plads til en øget investering i studiet. En erfaring hun vil tage med videre i sit fremtidige studieliv. Hun ytrer ligeledes et ønske om, at den digitale undervisning i fremtiden bliver en del af studieformen.

For fællesskabets skyld

Under corona-krisen har det dominerende rationale fra regeringen og sundhedsmyndighedernes side været, at mindske tabet af menneskeliv. Retorikken har været, at vi i fællesskab skal komme igennem denne ekstraordinære situation, og at vi særligt skal passe på de mest sårbare i vores samfund. Alle de fire studerende fortæller, hvordan frygten for at smitte andre vejer højere end frygten for selv at blive smittet. Tre ud af fire studerende italesætter ligeledes, at de ændrer adfærd

for fællesskabets skyld. En af de interviewede piger lider selv at en kronisk sygdom, men udtaler alligevel følgende:

” (...) jeg kan godt leve med, hvis jeg selv gør noget dumt og så får corona, og kommer i respirator (...) Men hvis jeg smitter mine venner eller min nabo (...), så ville jeg have det så dårligt med, hvis de skulle ligge på sygehuset, eller deres bedstemor skulle det”.

En anden studerende fortæller:

”Ja jeg er rigtig bange for at smitte andre, hvis jeg selv havde det uden at vide det. Det ville jeg være enorm ked af (...) Ja det ville bare være super super nederen at få at vide, at det er din skyld at denne her ældre dame er blevet smittet eller sådan noget”.

Gennem vores samtaler med de studerende ser vi, at de langt hen ad vejen er enige med myndighedernes rationale om, at vi i fællesskab skal passe på de mest sårbare i vores samfund, og at den hurtigste måde at komme igennem krisen på er ved en fælles indsats.

Der er dog en af de adspurgte studerende der ikke begrundet fællesskabet, som årsag til sin adfærdsændring, men i stedet påpeger at han ikke ønsker at være ham *idioten*, som

ikke følger reglerne. Både politikerne og hendes Majestæt Dronningen har talt direkte til de unge under COVID-19, og tegnet et negativt billede af de unge som ikke følger reglerne.

Tegn på mistro

Gennem vores samtaler med de studerende ser vi visse tegn på mistro til myndighedernes tiltag. En enkelt finder det ligegyldigt at spritte hænder af i forbindelse med madindkøb. Han udtaler også:

”Tiltagene er gode for at man redder flere menneskeliv og skidt i forhold til økonomien”.

Nogle af de studerende udtrykker også en undring over for udformningen af forsamlingsforbuddet. En fortæller:

”Jeg synes at det er mærkeligt, at de samme ni mennesker godt må samles, hvis der bare er sagt at man skal holde

afstand og ikke nødvendigvis være i kontakt med hinanden, så på en eller anden måde savner jeg mere klarhed over hvem der må samles og hvordan man må samles”.

Han uddyber, at antallet 10 umiddelbart er et højt tal, hvis han skal være helt ærlig.

Til spørgsmålet omhandlende holdningen til forsamlingsforbuddet udtaler en anden:

”Forbuddet siger jo ikke at det skal være de samme 10. Så i princippet kunne jeg jo godt være sammen med 400 mennesker på en uge, hvis jeg bare var sammen med forskellige 10 mennesker hver gang. Så i mit hoved er det ikke helt logisk. Det er en underlig regel, hvorfor er den regel der”.

Trods visse tegn på mistro fra de studerende til myndighedernes tiltag, har vi gennem vores interviews fundet, at tiltroen generel er stor, og at der er en enighed om vigtigheden i at følge retningslinjerne.